

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 3. mai 2013

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	9
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	<i>9</i>
<i>Kapittel XXIV Maskiner</i>	<i>9</i>
32010L0026 Direktiv 2010/26/EU av 31. mars 2010 om endring av direktiv 97/68/EF om forholdsregler mot utslipp av gass- og partikkelbasert forurensning fra forbrenningsmotorer til montering i ikke-veigående mobile maskiner (Vedlegg II kapittel XXIV AD Gruppe 2).....	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	10
<i>Vedlegg VI Trygd</i>	<i>10</i>
32012R1224 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1224/2012 av 18. desember 2012 om endring av Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 (Vedlegg VI AD Gruppe 3).....	10
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	11
EØS-komitebeslutning om samarbeid mht. fri bevegelighet for arbeidstakere og koordinering av trygdeordninger samt tiltak for personer som flytter (Protokoll 31 AD Gruppe 3)	11
-FINANSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
<i>Vedlegg XII Fri bevegelse for kapital</i>	<i>14</i>
32009R0924 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet (Vedlegg XII FIN Gruppe 1).....	14
32012R0260 Europaparlaments- og rådsforordning 260/2012 av 14. mars 2012 som fastsetter teknisk krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro og som endrer forordning (EF) nr. 924/2009 (Vedlegg XII FIN Gruppe 1)	15
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	15
<i>Vedlegg IX Finansielle Tjenester</i>	<i>15</i>
32012R0862 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 862/2012 av 4. juni 2012 om endring av forordning (EF) nr. 809/2004 med hensyn til opplysninger om samtykke til anvendelse av prospektet, opplysninger om underliggende indekser og kravet om en uttalelse utarbeidet av uavhengige revisorer (Vedlegg IX FIN Gruppe 2).....	15
32012R0311 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 311/2012 av 21. desember 2011 om endring av forordning (EF) nr. 809/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og annonsering (Vedlegg IX FIN Gruppe 2).....	16
32012R0486 Kommisjonsforordning (EU) nr. 486/2012 om krav til format og innhold i prospekt mv. (Vedlegg IX FIN Gruppe 2)	16
<i>Vedlegg XXI Statistikk.....</i>	<i>17</i>
32012R0555 Kommisjonsforordning (EF) nr. 555/2012 av 22. juni 2012 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2008 om fellesskapsstatistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investering i/ fra utlandet når det gjelder ajourføring av datakravene og definisjonene (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2).....	17
32012R1083 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1083/2012 av 19. november 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2)	17

32012R1106 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1106/2012 av 27. november 2012 om gjennomføring europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 471/2009 om fellesskapsstatistikk over varehandelen med tredjeland, for så vidt gjelder standarden for land- og territoriekoder (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2).....	18
32013R0081 Kommisjonsforordning (EF) nr. 81/2013 av 29. januar 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) 692/2011 om turismestatistikk når det gjelder mikrodatafiler for oversendelse av data (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2)	18
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	19
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	19
Kapittel I Forsikring.....	19
32012L0023 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/23/EF av 12. september 2012 som endret direktiv 2009/138/EF (Solvens II) med hensyn til dato for gjennomføring og ikrafttredelse, og dato for opphevelse av visse andre direktiver (Vedlegg IX Kapittel I FIN Gruppe 3)	19
Kapittel III Børs og verdipapirer.....	19
32012D0627 KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING 2012/627/EU	19
av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av Australias rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (vedlegg IX kap III FIN gr3)	19
32012D0628 KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING 2012/628/EU	20
av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av De forente staters rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (vedlegg IX kap III FIN gr3)	20
32012D0630 KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING 2012/630/EU av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av Canadas rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (vedlegg IX kap III FIN gr3).....	20
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET	22
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	22
Vedlegg XIII Transport	22
Kapittel V Sjøtransport	22
32010L0065 Europaparlaments- og rådsdirektiv om rapporteringsformaliteter for skip ved ankomst til og/eller avgang fra havner i fellesskapets medlemsstater, og om opphevelse av direktiv 2002/6/EF (Vedlegg XIII Kapittel V FGD Gruppe 1).....	22
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	24
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	24
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	24
Kapittel II Fôrvarer.....	24
32012R0870 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2012 av 24. september 2012 om godkjenningen av naringin som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (Vedlegg I Kapittel II FGD/LMD Gruppe 2)	24
32012R0278 Kommisjonsforordning (EU) nr. 278/2012 av 28. mars 2012 om endring av forordning (EF) nr. 152/2009 om bestemmelsen av nivåene for dioksiner og polyklorete bifenyler (Vedlegg I Kapittel II FGD/LMD Gruppe 2)	25
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	27
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	27
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	27
Kapittel XII Næringsmidler.....	27

32012R0592 Kommisjonsforordning (EU) nr. 592/2012 av 4. juli 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bifenazat, kaptan, cyprodinil, fluopikolid, heksytiazoks, isoprotiolan, metaldehyd, oksdixyl og fosmet i eller på visse produkter (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	27
32012R1183 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1183/2012 av 30. november 2012 om endringer og rettelser i forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og gjenstander som er bestemt til å komme i kontakt med næringsmidler (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	28
32012R1147 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1147/2012 av 4. desember 2012 om endringer i vedlegg II til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av bivoks (E 901), carnaubavoks (E 903), skjellakk (E 904) og mikrokrySTALLINVOKS (E 905) på visse frukter. (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	29
32012R1148 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1148/2012 av 4. desember 2012 om endringer i vedlegg II til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220 - 228) og propan-1, 2-diol alginat (E 405) i fermenterte druemostbaserte drikker (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	29
32012R1149 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1149/2012 av 4. desember 2012 om endringer i vedlegg II til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av ekstrakter av rosmarin (E 392) i fyllmasse i fylt tørr pasta (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	30
32012R1058 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1058/2012 av 12. november 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdier for aflatoksiner i tørket fiken (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	31
32012R1057 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1057/2012 av 12. november 2012 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av dimetylpolysiloksan (E 900) som et anti-skummende middel i kosttilskudd (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	32
32012R1056 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1056/2012 av 12. november 2012 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1332/2008 om næringsmiddelenszymer når det gjelder overgangsbestemmelser (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	33
32012R1050 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1050/2012 av 8. november 2012 om endring av forordning (EU) nr. 231/2012 om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder polyglycitolsirup (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	33
32012R1049 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1049/2012 av 8. november 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av polyglycitolsirup i flere matvarekategorier (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	34
32012R1048 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1048/2012 av 8. november 2012 om godkjenning av en helsepåstand til bruk på matvarer som refererer til en reduksjon i sykdomsrisiko (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	35
32012R1047 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1047/2012 av 8. november 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1924/2006 når det gjelder listen over ernæringspåstander (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	36
32012R0899 Kommisjonsforordning (EU) nr. 899/2012 av 21. september 2012 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	37
32012R0897 Kommisjonsforordning (EU) nr. 897/2012 av 1. oktober 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av acibenzolar-S-metyl, amisulbrom, cyazofamid, diflufenican, dimoksystrobin, metoksyfenozid og nikotin i eller på visse produkter (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	39
32012R0556 Kommisjonsforordning (EU) nr. 556/2012 av 26. juni 2012 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av spinosad i eller på bringebær (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2).....	40

32012R0489 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 489/2012 av 8. juni 2012 om fastsettelse av gjennomføringsregler til artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler (berikingsforordningen) (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	40
32012R0788 Kommisjonsforordning (EU) nr. 788/2012 av 31. august 2012 om et samordnet flerårig kontrollprogram i Unionen for 2013, 2014 og 2015 for å sikre overholdelse av grenseverdier av og vurdere forbrukernes eksponering for rester av plantevernmidler i eller på næringsmidler av vegetabilsk og animalsk opprinnelse (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)	41
Kapittel XIII Legemidler.....	42
32012R0712 Kommisjonsforordning (EU) nr. 712/2012 av 3. august 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1234/2008 vedrørende behandling av endringer i betingelsene for markedsføringstillatelser for legemidler til mennesker og dyr (Vedlegg II Kapittel XIII HOD Gruppe 2)	42
Kapittel XVI Kosmetikk.....	43
32012L0021 Kommisjonsdirektiv 2012/21/EU av 2. august 2012 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for tilpasning av vedleggene II og III til den tekniske utviklingen (Vedlegg II Kapittel XVI HOD Gruppe 2).....	43
-KULTURDEPARTEMENTET	46
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	46
Vedlegg XVII Opphavsrett.....	46
32011L0077 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/77/EU av 27. september 2011 om endring av direktiv 2006/116/EF om vernetiden for opphavsrett og visse nærstående rettigheter (Vedlegg XVII KUD Gruppe 1).....	46
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	47
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	47
Kapittel I Veterinære forhold	47
32012R0045 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 45/2012 av 19. januar 2012 om endring av vedlegget til rådsforordning (EF) nr. 21/2004 når det gjelder innholdet i transportdokumentene (Vedlegg I Kapittel I LMD Gruppe 2).....	47
32011R0880 Kommisjonsforordning (EU) nr. 880/2011 av 2. september 2011 om rettelse av forordning (EU) nr. 208/2011 om endring av vedlegg VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 og kommisjonsforordningene (EF) nr. 180/2008 og (EF) nr. 737/2008 når det gjelder lister over og navn på EU-referanselaboratorier (Vedlegg I Kapittel I LMD Gruppe 2).....	47
Kapittel II Fôrvarer.....	48
32012R0843 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 843/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av endo-1,4-beta-xylanase produsert av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 109.713) som fôrtilsetningsstoff til avlskalkun, fjørfe av mindre økonomisk betydning til slakt, til egglegging eller avl og til prydfulger (innehaver av godkjenningen BASF SE) (Vedlegg I Kapittel II LMD Gruppe 2)	48
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	49
Kapittel XII Næringsmidler.....	49
32012L0012 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/12/EU av 19. april 2012 om endringer i rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter for humant konsum (Vedlegg II Kapittel XII LMD Gruppe 2).....	49
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	50
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	50
Kapittel I Veterinære forhold	50

32012D0449 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/449/EU av 27. juli 2012 som endrer vedtak 2003/467/EF når det gjelder anerkjennelsen av Latvia som offisielt fri for enzootisk bovin leukose (Vedlegg I Kapittel I LMD Gruppe 3)	50
Kapittel III Plantesanitære forhold	51
32012L0008 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2012/8/EU av 2. mars 2012 om endring av direktiv 2003/90/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i rådsdirektiv 2002/53/EF når det gjelder kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av visse sorter av jordbruksvekster (Vedlegg I Kapittel III LMD Gruppe 3)	51
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	52
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	52
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	52
Kapittel XVII Miljøvern	52
32010R0995 Europaparlaments- og rådsforordning nr. 995/2010 av 20. oktober 2010 om forpliktelser for virksomheter som bringer tømmer og treprodukter i omsetning (Vedlegg II Kapittel XVII MD Gruppe 1) ..	52
Vedlegg XX Miljø	54
Kapittel I	54
32012R0363 Delegert forordning (forordning (EU) nr. 363/2012) - knyttet til EUs tømmerforordning (forordning (EU) nr. 995/2010 (Vedlegg XX Kapittel I MD Gruppe 1))	54
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	54
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	54
Kapittel I	55
32012R0607 Gjennomføringsrettsakt (forordning (EU) nr. 607/2012) til EUs tømmerforordning (forordning (EU) nr. 995/2010) (Vedlegg XX Kapittel I MD Gruppe 2)	55
Kapittel XV Farlige Stoffer	55
32012L0051 Kommisjonens delegerte direktiv 2012/51/EU av 10. oktober 2012 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU om kadmium (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	55
32012L0050 Kommisjonens delegerte direktiv 2012/50/EU av 10. oktober 2012 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU om bly (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	56
32011L0065 Europaparlaments og rådsdirektiv 2011/65/EU av 8. juni 2011 om begrensning av bruk av visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk utstyr (omarbeiding) (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) .	57
32012R0836 Kommisjonsforordning (EU) nr. 836/2012 av 18. september 2012 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) vedrørende bly (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	58
32012R0835 Kommisjonsforordning (EU) nr. 835/2012 om endring av vedlegg XVII (kadmium) i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning samt begrensninger av kjemikalier (REACH) (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	59
32012D0483 Kommisjonsbeslutning 2012/483/EU av 20. august 2012 om fastsettelse av ny tidsfrist for innsendelse av dokumentasjon for visse stoffer som skal undersøkes i forbindelse med det 14-årige arbeidsprogrammet i henhold til artikkel 16(2) i direktiv 98/8/EF biociddirektivet (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	60
32012L0022 Kommisjonsdirektiv 2012/22/EU av 22. august 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av DDA-karbonat som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	61
32012L0020 Kommisjonsdirektiv 2012/20/EU av 6. juli 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av flufenoxuron som et aktivt stoff for produkttype 8 i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)	62

32012D0257 Kommisjonsbeslutning 2012/257/EU av 11. mai 2012 om ikke å inkludere naled til produkttype 18 i vedleggene I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet 63	63
(Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) 63	63
32012D0254 Kommisjonsbeslutning 2012/254/EU av 10. mai 2012 om at dichlovos til produkttype 18 ikke føres opp i vedleggene I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) 64	64
32012L0016 Kommisjonsdirektiv 2012/16/EU av 10. mai 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av saltsyre som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) 65	65
32012L0015 Kommisjonsdirektiv 2012/15/EU av 8. mai 2012 om endring i direktiv 98/8/EF om inkludering av margosaekstrakt som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) 66	66
32012L0014 Kommisjonsdirektiv 2012/14/EU av 8. mai 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av metylnonylketon som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)..... 67	67
32012R0640 Kommisjonsforordning (EU) nr. 640/2012 av 6. juli 2012 om tilpasning til den tekniske utviklingen av forordning (EF) nr. 440/2008 om fastsettelse forsøksmetoder i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)..... 68	68
32012R0519 Kommisjonsforordning (EU) nr. 519/2012 av 19. juni 2012 om endring i vedlegg I til forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) 69	69
32011D0534 Kommisjonsbeslutning 2011/534/EU av 8. september 2011 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF om bly og kadmium (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2) 69	69
32011R0494 Kommisjonsforordning (EU) nr. 494/2011 av 20. mai 2011, inkludert korrigendum av 24. mai 2011, om endring av vedlegg XVII (kadmium) i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning samt begrensninger av kjemikalier (REACH) (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)..... 70	70
Kapittel XVII Miljøvern..... 71	71
32011L0063 Kommisjonsdirektiv 2011/63/EU av 1. juni 2011 om tilpasning til den tekniske utvikling av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF om kvaliteten av bensin og dieselolje (Vedlegg II Kapittel XVII MD Gruppe 2) 71	71
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING 73	73
Vedlegg XX Miljø 73	73
Kapittel III Luft 73	73
32013R0109 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2013 av 29. januar 2013 om endring av forordning (EU) nr. 748/2009 om listen av luftfartøysoperatører som utførte en luftfartsaktivitet iht. Vedlegg I av direktiv 2003/87/EF (Vedlegg XX Kapittel III MD Gruppe 3)..... 73	73
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET 74	74
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING 74	74
Vedlegg XIII Transport 74	74
Kapittel IV Transport på innlands vannvei..... 74	74
32012L0048 Kommisjonsdirektiv 2012/48/EU av 10. desember 2012 som endrer vedleggene til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF som fastsetter tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier (Vedlegg XIII Kapittel IV NHD Gruppe 3) 74	74
32012L0049 Kommisjonsdirektiv 2012/49/EU av 10. desember 2012 som endrer vedlegg II i Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EC om tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier (Vedlegg XIII Kapittel IV NHD Gruppe 3)..... 74	74
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET 76	76
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET 76	76
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering 76	76
Kapittel IV Husholdningsapparater 76	76

32012R0547 Kommisjonsforordning (EU) nr. 547/2012 av 25. juni 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av vannpumper (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)	76
32012R0622 Kommisjonsforordning (EU) nr. 622/2012 av 11. juli 2012 om endring av forordning (EF) nr. 641/2009 vedrørende krav om miljøvennlig utforming av eksterne våtløper sirkulasjonspumper (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)	77
32012R0932 Kommisjonsforordning (EU) nr. 932/2012 av 3. oktober 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av tørketromler til husholdningsbruk (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)	78
32012R0874 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 874/2012 av 12. juli 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU om energimerking av elektriske lamper og armaturer (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)	79
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	81
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	81
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	81
Kapittel I Kjøretøyer	81
32012R1229 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1229/2012 av 10. desember 2012 som endrer vedlegg IV and XII til europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF om etablering av en ramme for godkjenning av motorkjøretøyer og påhengskjøretøyer til disse samt av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer (rammedirektiv) (Vedlegg II Kapittel I SD Gruppe 2)	81
32012R0630 Kommisjonsforordning (EU) nr. 630/2012 av 12. juli 2012 som endrer forordning (EF) nr. 692/2008 hva angår krav til typegodkjenning av motorvogner som bruker hydrogen eller blandinger av hydrogen og naturgass med hensyn til utslipp, og inkludering i informasjonsdokumentet for EF-typegodkjenning av spesifikk informasjon om kjøretøy utstyrt med elektrisk framdriftsmotor (Vedlegg II Kapittel I SD Gruppe 2)	82
Kapittel II Jord- og Skogbrukstraktorer	83
32012L0024 Komisjonens direktiv 2012/24/EU av 8. oktober 2012 om endring med henblikk på tilpasning av de tekniske bestemmelser av Rådets direktiv 86/297/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kraftuttak på traktorer og tilhørende skjermer (Vedlegg II Kapittel II SD Gruppe 2)	83
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	84
32002R0733 Europaparlamentets- og rådsforordning om opprettelse av .eu som toppdomene (Vedlegg XI SD Gruppe 2)	84
32004R0874 Kommisjonsforordning om implementering av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2) .	84
32005R1654 Kommisjonsforordning - 1654/2005/EF - endring av forordning 874/2004/EF som setter regler for implementering og forvaltningen av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)	85
32007R1255 Kommisjonsforordning - 1255/2007/EF - endring av forordning 874/2004/EF som setter regler for implementering og forvaltning av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)	86
32009R0560 Kommisjonsforordning - 560/2009/EF - endring av forordning 874/2004/EF som setter regler for implementering og forvaltningen av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)	86
32003D0375 375/2003/EF - Kommisjonsbeslutning om opprettelse og utpeker av EURID som forvalter og administrator av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)	87
Vedlegg XIII Transport	87
Kapittel III Transport med jernbane	87
32012R0665 Kommisjonsforordning 665/2012 (EU) av 20. juli 2012 om endringer i tidligere forordning om telematikkapplikasjoner for passasjertransport med jernbane (Vedlegg XIII Kapittel III SD Gruppe 2)	87
Kapittel VI Sivil luftfart	88
32011R1332 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1332/2011 krav om anti-kollisjonssystem (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	88

32012R0494 Forordning (EF) nr. 494/2012 av 11. juni 2012 som endrer forordning (EF) nr. 593/2007 av 31. mai 2007 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrå EASA (Vedlegg XIII Kapittel VI SD Gruppe 2).....	89
32011R1206 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1206/2011 av 22. november 2011 om felles krav for identifisering av luftfartøyer for overvåking i det felles europeiske luftrom (Vedlegg XIII Kapittel VI SD Gruppe 2).....	90
32011R0176 Kommisjonsforordning (EU) nr. 176/2011 av 24. februar 2011 om informasjonskrav ved etablering og endring av funksjonelle luftromsblokker (Vedlegg XIII Kapittel VI SD Gruppe 2)	93

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXIV Maskiner

32010L0026 Direktiv 2010/26/EU av 31. mars 2010 om endring av direktiv 97/68/EF om forholdsregler mot utslipp av gass- og partikkelbasert forurensning fra forbrenningsmotorer til montering i ikke-veigående mobile maskiner (Vedlegg II kapittel XXIV AD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Notatet gjelder direktiv 2010/26/EU av 31. mars 2010 om endring av direktiv 97/68/EF vedrørende tilnærming av medlemslandenes lovgivning om forholdsregler mot utslipp av gass- og partikkelbasert forurensning fra forbrenningsmotorer til montering i ikke-veigående maskiner.

Direktiv 2010/26/EU av 31. mars 2010 endrer direktiv 97/68/EF av 16. desember 1997 som tidligere også er endret av endringsdirektiv 2002/88/EF av 9. desember 2002 og direktiv 2004/26/EF av 21. april 2004. Endringsdirektiv 2010/26/EU forlenger utsettelsen av ikrafttredelse av utslippsgrensenivå for enkelte maskinkategorier hvor betydelige tekniske utfordringer gjør det vanskelig å samsvare med direktivkravene, til 31. juli 2013. Videre inneholder endringsdirektivet i hovedsak endringer og spesifiseringer av testprosedyrer og prosedyrer for gjennomføring av typeprøving.

Merknader

Det opprinnelige direktiv 97/68/EF, samt endringsdirektivene 2002/88/EF og 2004/26/EF, er gjennomført i norsk rett ved forskrift om maskiner av 20. mai 2009 nr. 544 (Maskinforskriften) vedlegg XII – Miljøkrav til forbrenningsmotorer.

Endringsdirektiv 2010/26/EU innebærer at det må foretas visse tilføyelser og oppdateringer/endringer i forskrift om maskiner av 20. mai 2009 nr. 544 (Maskinforskriften) vedlegg XII – Miljøkrav til forbrenningsmotorer. Direktivet utsetter ikrafttredelse av utslippsgrensenivå for enkelte maskinkategorier hvor betydelige tekniske utfordringer gjør det vanskelig å samsvare med direktivkravene. Dette gjelder særlig håndholdte maskiner som motorsager og ryddesager. Dette medfører behov for enkelte oppdateringer/endringer i maskinforskriften vedlegg XII, slik at disse overgangsordningene blir implementert i maskinforskriften vedlegg XII.

Videre inneholder direktivet endringer og spesifiseringer av testprosedyrer og prosedyrer for gjennomføring av typeprøving. Maskinforskriften artikkel 4 inneholder en henvisning til direktiv 97/68/EF vedrørende typegodkjenningen. Det er derfor ikke behov for endringer i maskinforskriften vedlegg XII artikkel 4 som følge av endringsdirektiv 2010/26/EU.

Økonomiske/administrative konsekvenser av endringene anses som små. Bestemmelsenes materielle innhold er allerede innlemmet i maskinforskriften. Endringen innebærer at det gis mer tid til å utvikle utstyr som overholder utslippsgrensenivåene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VI Trygd

32012R1224 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1224/2012 av 18. desember 2012 om endring av Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 (Vedlegg VI AD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Etter artikkel 88 om oppdatering av vedlegg i Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger skal vedleggene til denne forordningen tas opp til revisjon med jevne mellomrom.

Etter Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 92 om endring av vedlegg kan vedlegg 1-5 til gjennomføringsforordningen og vedlegg VI-IX til grunnforordningen etter anmodning fra Den administrative kommisjon endres ved en kommisjonsforordning.

Etter anmodning fra flere aktuelle medlemsstater eller deres kompetente myndigheter har Kommisjonen 18. desember 2012 fattet vedtak om en forordning som berører flere av vedleggene til de to forordningene. Kommisjonsforordning (EU) nr. 1224/2012 av 18. desember 2012 gjelder endringer av vedlegg til begge ovennevnte forordninger.

Artikkel 1 gjelder endringer av vedlegg til forordning (EF) nr. 883/2004. For det første endres vedlegg VI som omhandler lovgivning som skal koordineres etter særlige regler, såkalte type A ytelser. Dette gjelder uføreytelser som gis uavhengig av forutgående medlemstid. Vedlegget endres slik at rehabiliteringsytelser og uføreytelser for Ungarn og ytelser til unge uføre for Slovakia tilføyes. Sverige og Storbritannia endrer henvisninger til aktuelt lovverk hva gjelder sine oppføringer.

Videre endres vedlegg VIII til forordning (EF) 883/2004. Vedlegget omhandler tilfeller der pro rata beregning, dvs. at pensjonen beregnes forholdsmessig etter opptjeningstiden i det enkelte land, kan unnlates (del 1) fordi en pensjon etter nasjonale regler blir lik eller høyere enn en pensjon beregnet etter forordningens bestemmelser, eller hvor denne beregningsmåten ikke gjelder (del 2). I vedleggets del 1, endres angivelser og henvisninger til nasjonal lovgivning hva gjelder Østerrike og Sverige. I vedleggets del 2, tilføyes nye ytelser hva gjelder Danmark. Dette gjelder personlige pensjoner og enkelte gjenlevendepensjoner. For Sveriges del endres henvisningen til aktuelt nasjonalt lovverk.

Til slutt endres vedlegg IX til forordning (EF) 883/2004. Dette vedlegget omhandler ytelser og avtaler som åpner for anvendelse av artikkel 54 for å hindre at samme type ytelser gis på grunnlag av samme periode fra flere land, såkalt overlapping. I vedleggets del 1, som gjelder for ytelser av samme type hvor ytelsens størrelse ikke er avhengig av medlemskapets lengde, er henvisningen til aktuelt nasjonalt lovverk endret i den svenske oppføringen. I vedleggets del 2, som gjelder ytelser der størrelsen er fastsatt på grunnlag av en periode som har blitt fullført mellom tidspunktet da stønadstilfellets inntrådte og en senere dato, har Slovakia fjernet sin oppføring som gjaldt uførepensjon til personer som ble uføre som barn. I tillegg har Sverige endret sin oppføring, slik at den nå gjelder garanterte sykepenges og aktivitetspenges samt enkepensjon som er gitt på bakgrunn av opptjente perioder.

Artikkel 2 gjelder endringer av vedlegg til forordning (EF) nr. 987/2009. For det første endres vedlegg 1, som omhandler gjennomføringsbestemmelser til bilaterale avtaler som forblir i kraft og nye bilaterale gjennomføringsavtaler. I den oppførte avtalen mellom Spania og Portugal fjernes henvisningen til de administrative bestemmelsene om eksport av arbeidsledighetsytelser.

Videre endres vedlegg 3. Vedlegget omhandler medlemsstater som anvender rundsumoppgjør for refusjon av kostnader til naturalytelser. Italia og Malta strykes fra listen, og Kypros tilføyes på listen over slike medlemsstater.

Til slutt endres vedlegg 5. I dette vedlegget, som omhandler medlemsstater som gjensidig fastsetter maksimalt beløp for refusjon av arbeidsledighetsytelser, er Danmark tilføyd.

Etter artikkel 3 trer forordningen i kraft 20 dager etter publisering. Forordningen ble offentliggjort i OJ L 349 av 19. desember 2012 (dvs. ikrafttreden 8. januar 2013).

Merknader

Forordningen er vedtatt i medhold av forordning (EF) nr. 883/2004 og nr. 987/2009. Rettsakten vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett.

Rettsakten vil ikke få administrative, økonomiske, budsjettmessige eller rettslige konsekvenser for Norge.

Trygdeområdet reguleres i Norge av en rekke lover hvorav den viktigste er lov av 28. februar 1997 om folketrygd.

Koordinering av trygdeytelser for personer som beveger seg over landegrensene er regulert i en rekke bi- og multilaterale avtaler, såkalte trygdeavtaler, som Norge har inngått i henhold til folketrygdlovens § 1-3 mv. Det viktigste regelverket på dette området er nå EØS-avtalens bestemmelser. EØS-avtalens bestemmelser går ved motstrid foran bestemmelser i nasjonal lovgivning. Dette følger av EØS-loven av 27. november 1992 nr. 109 § 2.

Endringene fremstår som lite kontroversielle, og vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett. Det dreier seg om justeringer av nasjonal teknisk og administrativ art som ikke er problematiske sett fra et norsk synspunkt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for trygd der Arbeidsdepartementet, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Helse – og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-komiteébeslutning om samarbeid mht. fri bevegelighet for arbeidstakere og koordinering av trygdeordninger samt tiltak for personer som flytter (Protokoll 31 AD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

De to budsjettpostene er avsatt spesielt til fri bevegelighet for arbeidstakere og koordinering av trygd. EØS-komiteen vedtok deltagelse i budsjettpostene 04 01 04 08 og 04 03 05 for 2012 ved dens beslutning nr. 141/2012 av 13. juli 2012 som trådte i kraft 14. juli 2012 og fikk virkning fra 1. januar 2012.

Budsjettpost 04 01 04 08 er veldig liten og dekker utgifter til administrativ ledelse i relasjon til fri bevegelighet for arbeidstakere, koordinering av trygdeordninger og tiltak for personer med nedsatt funksjonsevne og personer som flytter, inkludert personer fra tredjeland. Budsjettposten er ment å dekke utgifter til studier, ekspertmøter, informasjon og publikasjoner som er direkte egnet til å oppfylle målene med programmet eller tiltak som hører inn under budsjettoverskriften, og i tillegg enhver utgift til teknisk og administrativ assistanse som ikke involverer offentlig myndighetsutøvelse og er "outsourced" av Kommisjonen gjennom ad-hoc tjenestekontrakter.

Budsjettpost 04 03 05 dekker driftskostnader i relasjon til fri bevegelighet for arbeidstakere, koordinering av trygdeordninger og tiltak for personer som flytter, inkludert personer fra tredjeland, og skal dekke en rekke tiltak.

Tiltakene omfatter bl.a. analyser og evalueringer av hovedstrømninger i medlemslandenes lovgivning, finansiering av ekspertnettverk, støtte til arbeid i Den administrative kommisjon (der både Arbeidsdepartementet og Arbeids- og velferdsdirektoratet deltar som observatører) og dens undergrupper og oppfølging av beslutninger, støtte til arbeid i Den tekniske kommisjon (der Arbeids- og velferdsdirektoratet deltar som observatører), og Den rådgivende komité for fri bevegelighet for arbeidstakere, analyser av og forskning på ny politikikutvikling mht. de nye trygdeforordningene.

Nettverket på trygdekoordineringsområdet, trESS (Training and Reporting on European Social Security), har bl.a. som målsetting å øke kunnskapen om trygdekoordineringsbestemmelsene blant trygdemyndigheter og trygdeinstitusjoner ved opplæring, deling av nettverk og informasjon, rapportering og analyse, og opplæring i form av en-dagsseminarer i medlemslandene og e-opplæringsmoduler.

Budsjettposten omfatter også utvikling av informasjon og tiltak for å bevisstgjøre publikum om deres rettigheter mht. fri bevegelighet og koordinering av trygdeordninger, inkludert tiltak med sikte på å identifisere problemer mht. trygdekoordinering for vandrende arbeidstakere og tiltak for å fremskynde og forenkle administrative rutiner, og tiltak relatert til elektronisk utveksling av trygdeopplysninger mellom medlemslandene for å hjelpe dem mht. gjennomføring av trygdeforordningene. Sistnevnte punkt omfatter spesielt vedlikehold av det sentrale knutepunkt for EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information) systemet (dagens papirblanketter avløses av et system for elektronisk overføring av opplysninger), testing av systemkomponenter, opplæringstiltak og en brukerstøttetjeneste for EESSI. Sistnevnte brukerstøttetjeneste er etablert i Generaldirektoratet for sysselsetting, sosiale saker, arbeidsmarkedspolitikk og inkludering (DG EMPL) og vil bistå medlemslandene når de skal tilslutte sine nasjonale systemer til systemet utviklet på EU-nivå og ved bruk av systemet. Det er kun de land som deltar i budsjettpostene, som har tilgang til denne brukerstøttefunksjonen.

Selv om budsjettpostene også dekker noen få aktiviteter innenfor området fri bevegelighet for arbeidstakere, er hovedtyngden av aktivitetene innenfor området trygdekoordinering.

Merknader

Budsjettpostene har hjemmel i Traktaten om den europeiske unions virkemåte, særlig artiklene 45 om fri bevegelighet for arbeidstakere) og 48 om trygderettigheter for arbeidstakere og selvstendig næringsdrivende som flytter innenfor fellesskapet. Videre hjemler er bl.a. Europa- og rådsforordningene (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger, (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning 883/2004 og (EU) nr. 1231/2010 om utvidelse av bestemmelsene i forordningene 883/2004 og 987/2009 til tredjelandsborgere, som utelukkende på grunn av sin nasjonalitet, ikke er omfattet av disse bestemmelsene, samt (EU) nr. 492/2011 om fri bevegelighet for arbeidstakere. Forordningene 883/2004 og 987/2009 er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 76/2011 som trådte i kraft 1. juni 2012, mens forordning 1231/2010 ikke er funnet EØS-relevant. Forordning 492/2011 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 52/2012 som trådte i kraft 1. februar 2013.

Leder for trygdeenheten B/4 i DG EMPL, Jackie Morin, har sterkt oppfordret EØS/EFTA-landene til å delta i budsjettpostene. Island og Liechtenstein har vurdert budsjettposten som EØS-relevante og ønsker deltagelse også i 2013. En innleggelse i EØS-avtalen vil ikke medføre behov for endringer i norsk rett. En eventuell beslutning om deltagelse i budsjettpostene vil bli tilføyd i Protokoll 31 til EØS-avtalen.

Budsjettpost 04 01 04 08 (€ 400 000) og budsjettpost 04 03 05 (€ 5 200 000) utgjør til sammen € 5 600 000 (foreløpige tall i EUs budsjett for 2013). EFTAs andel (2,80 %) beløper seg til € 156 800 hvorav Norges andel (95,98 %) utgjør totalt € 150 497 (foreløpige tall oppgitt av EFTA-sekretariatet) for 2013. Kostnadene vil bli dekket innenfor de ordinære rammer for Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Sakkyndige instansers merknader

Relevante organer på departements- og direktoratsnivå har vurdert budsjettpostene, og deltagelse vil kunne være til særlig nytte for Arbeids- og velferdsdirektoratet som skal administrere trygdekoordineringen og især det nye systemet med elektronisk utveksling av trygdeopplysninger som var planlagt tatt i bruk fra mai 2012, men som ble utsatt til 1. mai 2014 (Den administrative kommisjons

beslutning nr. E3 av 19. oktober 2011), og som høyst sannsynlig blir ytterligere utsatt fordi det tekniske systemet ikke er ferdigutviklet.

Deltagelse i budsjettpostene vurderes som EØS-relevant og akseptabel for Norges vedkommende.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XII Fri bevegelse for kapital

32009R0924 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet (Vedlegg XII FIN Gruppe 1)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet og om opphevelse av forordning 2560/2001 ble vedtatt 16. september 2009.

Forordningen utvider kravet om like gebyrer for grensekryssende betalinger og nasjonale (innenlandske) betalinger, til også å gjelde direktedebiteringer. Dette kommer i tillegg til tilsvarende krav for kredittransaksjoner, elektroniske betalinger og minibankuttak. I tillegg styrkes tilsynsmyndighetenes rolle og det kreves etablert et system for utenrettslig klageordning for slike transaksjoner. Rapporteringskrav for transaksjoner vil gjelde for transaksjoner over euro 50.000. Hensikten med endringene har vært å legge til rette for innføringen av SEPA (Single Euro Payment Area).

Merknader

EØS-regler som svarer til forordning 2560/2001 er i norsk rett gjennomført som "som sådan" (ved inkorporasjon) i et tillegg til lov 25. juni 1999 nr. 56 om finansavtaler og finansoppdrag (finansavtaleloven).

I forordning 2560/2001 gis det adgang for den enkelte medlemsstat utenfor eurosone å velge om nasjonal valuta skal omfattes av regelverket i forordningen. Norge har valgt ikke å innta norske kroner i reguleringen, og regelverket har derfor begrenset direkte betydning for norske institusjoner og kunder. Til tross for dette har forordningen hatt stor betydning for prissettingen på grensekryssende betalinger. Dette kommer frem i Norges Banks årlige undersøkelser på betalingsformidlingsområdet.

Norske banker deltar i dag i utviklingen av SEPA og inkluderingen av direktedebiteringer i dette systemet. Forordningen vil få betydning for prisingen av tjenestene som tilbys på dette området. Forordningen vil ikke få stor betydning for tilsynsmyndighetene, men den krever at myndighetene behandler klager på brudd på regelverket fra kunder og andre. Videre er det krav om etablering av et utenomrettslig klageorgan for forordningens virkeområde. For Norge vil dette naturlige ligge innenfor Bankklagenemndas virkeområde. De institusjoner som tilbyr slike tjenester i Norge er i dag medlem av nemnda.

Forordningen må gjennomføres ved inkorporasjon i finansavtaleloven. Siden gjennomføring av EØS-komiteens beslutning i norsk rett vil kreve lovendring, er Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0260 Europaparlaments- og rådsforordning 260/2012 av 14. mars 2012 som fastsetter teknisk krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro og som endrer forordning (EF) nr. 924/2009 (Vedlegg XII FIN Gruppe 1)

Sammendrag av innhold

Forordning 260/2012 omfatter betalingstjenestene direkte debitering og kredittoverføringer i euro. Andre betalingstjenester, herunder korttransaksjoner og overføringer i andre valutaer enn euro, omfattes ikke av forordningens virkeområde.

Forordningen fastsetter tekniske krav for kredittoverføringer og direkte debiteringer i euro, samt sluttdato for når overgangen til SEPA (Single Euro Payment Area) skal være sluttført for henholdsvis kredittoverføringer og direkte debiteringer. I henhold til forordningen skal overgangen til SEPA være sluttført senest 1. februar 2014.

Forordningen inneholder også et forbud mot «multilateral interchange fee» (MIF) for direkte debiteringer. Dette forbudet gjelder fra 1. november 2012 for grenseoverskridende betalinger, og fra 1. februar 2017 for innenlandske betalinger.

Merknader

Forordningen får ikke direkte betydning for norsk nasjonal betalingsformidling, ettersom forordningen kun gjelder overføringer i euro.

Forordningen vil ikke ha vesentlige økonomiske eller regulatoriske konsekvenser for norske tjenesteleverandører.

Forordningen må gjennomføres ved inkorporasjon i norsk lov. Siden gjennomføring av EØS-komiteens beslutning i norsk rett vil kreve lovendring, er Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle Tjenester

32012R0862 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 862/2012 av 4. juni 2012 om endring av forordning (EF) nr. 809/2004 med hensyn til opplysninger om samtykke til anvendelse av prospektet, opplysninger om underliggende indekser og kravet om en uttalelse utarbeidet av uavhengige revisorer (Vedlegg IX FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen endrer kommisjonsforordning 809/2004, som gir utfyllende bestemmelser til prospektdirektivet 2003/71/EC.

Endringene gjelder i hovedsak:

- Detaljerte krav til samtykke ved gjenbruk av prospekt ved videresalg eller endelig plassering av verdipapir gjennom finansiell mellommann.
- Endringer i krav om informasjon i prospekt, når grunnlaget for underliggende er en indeks.
- Lemping av kravet til rapport fra uavhengig revisor, ved inntakelse av resultatprognoser eller resultatestimater.

Merknader

Forordningen har trådt i kraft i EU.

Kommisjonsforordning 809/2004 er gjennomført i verdipapirforskriften med hjemmel i verdipapirhandelloven. Gjennomføring av endringsforordningen vil medføre behov for endring av verdipapirforskriften. Gjennomføring av forordningen forventes ikke å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32012R0311 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 311/2012 av 21. desember 2011 om endring av forordning (EF) nr. 809/2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og annonsering (Vedlegg IX FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen endrer kommisjonsforordning 809/2004, som gir utfyllende bestemmelser til direktiv 2003/71/EC - prospektdirektivet.

Endringen gjelder i hovedsak en utvidelse av de regnskapsprinsipper fra tredjelandsutstedere som ansees likeverdige med IFRS, og dermed kan anvendes som regnskapsspråk for historisk finansiell informasjon i prospekter, uten å måtte omarbeides til IFRS.

Merknader

Forordningen har trådt i kraft i EU.

Kommisjonsforordning 809/2004 er gjennomført i verdipapirforskriften med hjemmel i verdipapirhandelloven. Gjennomføring av endringsforordningen vil medføre behov for endring av verdipapirforskriften.

Som følge av at endringen gjelder en utvidelse av de regnskapsprinsipper fra tredjelandsutstedere som kan anvendes i prospekt uten å måtte omarbeides, vil endringen sannsynligvis innebære en reduksjon av administrative forpliktelser for utstedere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

32012R0486 Kommisjonsforordning (EU) nr. 486/2012 om krav til format og innhold i prospekt mv. (Vedlegg IX FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen endrer kommisjonsforordning 809/2004, som gir utfyllende bestemmelser til prospektdirektivet 2003/71/EC. Endringen gjelder i hovedsak krav til grunnprospekt og endelige vilkår, krav til sammendraget i prospekt og innføring av et regime med forenklet regelsett i særlige tilfeller.

Merknader

Forordningen har trådt i kraft i EU.

Kommisjonsforordning 809/2004 er gjennomført i verdipapirforskriften med hjemmel i verdipapirhandelloven. Gjennomføring av endringsforordningen vil medføre behov for endring av verdipapirforskriften. Endringen innfører et regime med forenklet regelsett for prospekt i særlige tilfeller, og dette vil sannsynligvis innebære en reduksjon av administrative kostnader for utstedere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

32012R0555 Kommisjonsforordning (EF) nr. 555/2012 av 22. juni 2012 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2008 om fellesskapsstatistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investering i/ fra utlandet når det gjelder ajourføring av datakravene og definisjonene (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 om fellesskapsstatistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og utenlandske direkte investeringer, er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. Forordningen fastlegger en felles ramme for systematisk utarbeidelse av fellesskapsstatistikker over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og utenlandske direkte investeringer.

Den økonomiske og tekniske utvikling på betalingsbalanseområdet krever regelmessig oppdatering av datakravene og definisjonene i forordning (EF) nr. 184/2005. Endringene er også nødvendige for at datakravene og definisjonene skal være i overensstemmelse med de internasjonale standardene på området. Dette er bakgrunnen for den nye kommisjonsforordningen, som oppdaterer vedleggene til europaparlaments- og rådsforordningen med hensyn til datakrav og definisjoner.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen tas inn i EØS-avtalen med unntak for Norge for rapportering av månedlig driftsregnskap overfor utlandet. Norge utarbeider per i dag ikke månedlig driftsregnskap, og brukerundersøkelse har vist at det ikke foreligger nasjonale brukerbehov for dette. I tillegg kommer at kravet om månedlig driftsregnskap er begrunnet i behovet for å overvåke makroøkonomisk stabilitet i EUs medlemsland, og at behovet for månedlige data fra Norge er ikke er til stede i samme grad. Norge vil fortsatt rapportere kvartalsvis driftsregnskap overfor utlandet.

Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32012R1083 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1083/2012 av 19. november 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1083/2012 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI Statistikk. Formålet med europaparlaments- og rådsforordningen er å opprette en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over informasjonssamfunnet. Regelverket grupperer

statistikken i moduler og det foreligger to hovedmoduler; modul I. Foretakene og informasjonssamfunnet og modul II. Privatpersoner, husholdninger og informasjonssamfunnet.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1083/2012 er av teknisk karakter og angir i vedlegg de ulike emnene/variablene som skal gjelde for de to modulene. I forordningen fastsettes fristene for innrapportering av data, metadata, og kvalitetsrapport til Eurostat.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Rapporteringen er i stor grad sammenfallende med tidligere års rapporteringer, og forordningen har derfor ingen økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32012R1106 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1106/2012 av 27. november 2012 om gjennomføring europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 471/2009 om fellesskapsstatistikk over varehandelen med tredjeland, for så vidt gjelder standarden for land- og territoriekoder (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Fellesskapsstatistikk over handelen med tredjeland anses som et viktig redskap i EUs felles handelspolitikk. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 471/2009, innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI (Statistikk) etablerer en felles ramme for systematisk utarbeidelse av EU-statistikk over varehandelen med tredjeland. Statistikkssystemet er tilpasset endringene som er skjedd på tollområdet de seneste år. Gjennom europaparlaments- og rådsforordningen er det etablert et kvalitetsvurderingssystem for statistikken og skapt en tettere sammenheng mellom handelsstatistikken og de øvrige europeiske næringsstatistikkene.

I kommisjonsforordning nr. 1106/2012 angis land- og territoriekodene som skal benyttes i statistikken. Forordningen erstatter fra 1.1 2013 dagens land- og territoriekoder, forankret i kommisjonsforordning 1833/2006.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forordningen. Det nye regelsettet vil ikke føre til store endringer i det norske opplegget for utenrikshandelsstatistikk.

Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32013R0081 Kommisjonsforordning (EF) nr. 81/2013 av 29. januar 2013 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) 692/2011 om turismestatistikk når det gjelder mikrodatafiler for oversendelse av data (Vedlegg XXI FIN Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Den nye kommisjonsforordningen gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 692/2011 om turismestatistikk som etablerer et nytt og felles rammeverk for systematisk utvikling, produksjon og formidling av turismestatistikk. Forordningen og gjennomføringsforordning (EF) nr. 1051/2011 om kvalitetsrapportens struktur og oversending av data er begge innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. Den nye kommisjonsforordningen er av teknisk karakter, og formålet er å gjøre endring i vedlegg III i forordning (EF) nr. 1051/2011 for å tilpasse rapporteringskravet til ny klassifiseringsstandard (ISCED 2011).

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Den nye kommisjonsforordningen om ny klassifiseringsstandard vil medføre noe merarbeid for SSB, men de økonomiske og administrative konsekvensene er begrenset. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapittel I Forsikring

32012L0023 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/23/EF av 12. september 2012 som endret direktiv 2009/138/EF (Solvens II) med hensyn til dato for gjennomføring og ikrafttredelse, og dato for opphevelse av visse andre direktiver (Vedlegg IX Kapittel I FIN Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/23/EU ble vedtatt 12. september 2012 for å utsette fristene for ikrafttredelse og gjennomføring i Solvens II-direktivet, ettersom arbeidet med endringer i Solvens II-direktivet gjennom Omnibus II-direktivet tar lengre tid enn tidligere antatt.

Direktiv 2012/23/EF innebærer at gjennomføringsfristen for de fleste av Solvens II-direktivets bestemmelser endres fra 31. oktober 2012 til 30. juni 2013. Ikrafttredelsestidspunktet for de fleste bestemmelsene endres fra 1. januar 2013 til 1. januar 2014.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/23/EU, som utsetter innføring av Solvens II, ble vedtatt 12. september 2012.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Børs og verdipapirer

32012D0627 KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING 2012/627/EU av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av Australias rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (vedlegg IX kap III FIN gr3)

Sammendrag av innhold

ESMA har i sin vurdering 18. april 2012 ansett det rettslige og tilsynsmessige rammeverket for australske kredittvurderingsbyråer for å være ekvivalente med forordning (EF) nr. 1060/2009. Kommisjonen har på bakgrunn av ESMA's vurdering fattet beslutning om at australsk regelverk for kredittvurderingsbyråer vurderes som ekvivalent med EUs regelverk om kredittvurderingsbyråer.

Beslutningen medfører at kredittratinger foretatt av godkjente australske kredittvurderingsbyråer kan benyttes i EU til å oppfylle regler fastsatt på finansområdet.

Kommisjonen vil i samarbeid med ESMA fortsatt følge med i utviklingen i de australske rettslige og tilsynsmessige rammer for kredittvurderingsbyråer, og oppfyllelsen av de betingelser som har dannet grunnlag for beslutningen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for endringer av norsk regelverk og har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0628 KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING 2012/628/EU av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av De forente staters rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (vedlegg IX kap III FIN gr3)

Sammendrag av innhold

ESMA har vurdert det rettslige og tilsynsmessige rammeverket for amerikanske kredittvurderingsbyråer for å være ekvivalente med forordning (EF) nr. 1060/2009. Kommisjonen har på bakgrunn av ESMAs vurdering fattet beslutning om at amerikansk regelverk for kredittvurderingsbyråer vurderes som ekvivalent med EUs regelverk om kredittvurderingsbyråer.

Beslutningen medfører at kredittratinger foretatt av godkjente amerikanske kredittvurderingsbyråer kan benyttes i EU til å oppfylle regler fastsatt på finansområdet.

Kommisjonen vil i samarbeid med ESMA fortsatt følge med i utviklingen i de amerikanske rettslige og tilsynsmessige rammer for kredittvurderingsbyråer, og oppfyllelsen av de betingelser som har dannet grunnlag for beslutningen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for endringer av norsk regelverk og har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0630 KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING 2012/630/EU av 5. oktober 2012 om anerkjennelse av Canadas rettslige og tilsynsmessige rammer som likeverdige med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 om kredittvurderingsbyråer (vedlegg IX kap III FIN gr3)

Sammendrag av innhold

ESMA har i sin vurdering 18. april 2012 ansett det rettslige og tilsynsmessige rammeverket for kanadiske kredittvurderingsbyråer for å være ekvivalente med forordning (EF) nr. 1060/2009. Kommisjonen har på bakgrunn av ESMAs vurdering fattet beslutning om at kanadisk regelverk for kredittvurderingsbyråer vurderes som ekvivalent med EUs regelverk om kredittvurderingsbyråer.

Beslutningen medfører at kredittratinger foretatt av godkjente kanadiske kredittvurderingsbyråer kan benyttes i EU til å oppfylle regler fastsatt på finansområdet.

Kommisjonen vil i samarbeid med ESMA fortsatt følge med i utviklingen i de kanadiske rettslige og tilsynsmessige rammer for kredittvurderingsbyråer, og oppfyllelsen av de betingelser som har dannet grunnlag for beslutningen.

Merknader

Rettsakten medfører ikke behov for endringer av norsk regelverk og har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester der Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet, Finanstilsynet og Norges Bank er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32010L0065 Europaparlaments- og rådsdirektiv om rapporteringsformaliteter for skip ved ankomst til og/eller avgang fra havner i fellesskapets medlemsstater, og om opphevelse av direktiv 2002/6/EF (Vedlegg XIII Kapittel V FGD Gruppe 1)

Sammendrag av innhold

Direktivets formål er å forenkle og å harmonisere den administrative byrden for sjøtransporten gjennom elektronisk dataoverføring og ved å harmonisere og forenkle meldingsformalitene.

Direktivet tar ikke sikte på å berøre arten og innholdet av opplysningene som kreves eller å innføre ytterligere meldingskrav for sjøtransporten. Det fremgår av forordet at direktivet utelukkende har som formål å behandle forenkling og harmonisering av fremgangsmåten for informasjon, og hvordan innsamling av informasjon kan gjøres mer effektivt.

Direktivet gjelder for skip som skal anløpe eller avgå fra en havn i EU/EØS-området. Det følger av direktivet at skipsfører eller annen autorisert person som hovedregel skal rapportere informasjon som omfattes av direktivet senest 24 timer før ankomst. Dette innebærer at den rapportering som i dag gjøres til ulike tidspunkt etter ulike regelverk skal skje i henhold til tidsfristene i denne bestemmelsen.

Følgende rapporteringsplikter omfattes av direktivet:

1. meldinger i henhold til gjeldende EU-lovgivning, f.eks. ankomstmeldinger, meldinger om farlig og forurensende last, sikkerhetsmeldinger, meldinger i forbindelse med grensekontroll og tolldeklarasjon,
2. meldinger med informasjonsinnhold som beskrevet i IMO FAL-skjema og helseerklæring og
3. om ønskelig meldinger som kreves av nasjonal lovgivning.

Det følger videre av direktivet at medlemsstatene innen 1. juni 2015 må innføre et system som sikrer elektronisk overførsel av data, samt etablere et Single Window-konsept som linker SafeSeaNet, e-Customs og eventuelle andre elektroniske systemer sammen. Frem til 1. juni 2015 har medlemsstatene anledning til å akseptere FAL-meldinger i papirformat.

Videre skal informasjon som rapporteres til en medlemsstat og som er innrapportert i henhold til EU-lovgivningen kunne utveksles med andre medlemsstater gjennom det europeiske SafeSeaNet-systemet. Når det gjelder toll og grensekontroll inneholder bestemmelsen enkelte unntak.

Skip som omfattes av direktiv 2002/59/EF og som beveger seg mellom havner som ligger i EUs tollunion, er ifølge direktivets artikkel 9 som hovedregel unntatt fra rapporteringsplikt. Medlemsstatene har likevel en viss mulighet for å kreve at også disse fartøyene skal rapportere.

Merknader

Forholdet til norsk rett

Direktiv 2010/65/EU medfører behov for endring i § 3-3 i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven). Etter gjeldende § 3-3 plikter fører av fartøy som ankommer sted i tollområdet å melde fra til tollmyndighetene snarest mulig. Melde- og fremleggelsesplikten for varer følger av tollloven § 3-1 og plikten til å gå direkte til tollsted følger av tollloven § 3-2. I henhold til direktivet skal melding som hovedregel gis 24 timer før ankomst. Dersom reisen varer i mindre enn 24 timer, skal rapportering skje senest ved avreise fra foregående havn. Dersom bestemmelsesstedet ikke er kjent eller endres underveis, skal rapportering skje så raskt som mulig. Finansdepartementet vil legge fram en Prop L. med de nødvendige lovendringer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet pålegger medlemsstatene innen 1. juni 2015 å innføre et system, SafeSeaNet, som sikrer elektronisk overførsel av data mellom skip og de myndigheter og havner som skal bruke data nasjonalt og mellom myndigheter i medlemsstatene. SafeSeaNet er allerede i drift i Norge, og elektronisk overførsel av data er også i drift mot flere norske myndigheter og mot de andre medlemsstatene gjennom det europeiske SafeSeaNet. Direktivet medfører imidlertid behov for både å tilpasse SafeSeaNet i Norge til det europeiske SafeSeaNet og å videreføre arbeidet med å knytte relevante norske myndigheter og havner opp mot SafeSeaNet.

De tekniske tilpasningene i SafeSeaNet og etatenes interne IT-systemer vil medføre økonomiske kostnader for de involverte parter. En arbeidsgruppe under kommisjonen jobber med spesifisering av gjennomføringen, og kostnadene ved en gjennomføring er ennå ikke helt fastlagt. Økt bruk av SafeSeaNet vil imidlertid forenkle rapporteringen og informasjonsinnhenting for skipsfartsnæringen og offentlige etater, noe som antas å ville gi økonomiske besparelser.

Kystverkets foreløpige anslag over kostnadene for gjennomføring av direktiv 2010/65/EU er 6,5 millioner kroner i 2013, 11 millioner i 2014, 3,5 millioner kroner i 2015 i investeringer og 5 millioner kroner årlig i drift og vedlikehold. Kostnadene vil dekkes over Kystverkets budsjett.

Vurdering

Direktivet forenkler rutiner og prosedyrer for skip som reiser mellom havner i EU/EØS, og medfører at informasjon om det enkelte fartøy vil være lettere tilgjengelig for relevante parter. Det er grunn til å tro at gevinsten ved denne forenklingen vil være betydelig, og at det vil være et bidrag til å legge til rette for sjøtransport i konkurranse med landbasert transport.

Norge har en lang og sårbar kystlinje som blir benyttet av mange typer fartøy, både til gjennomseiling og til seiling mellom ulike havner. Av hensyn til norske myndigheters håndtering av risikosituasjoner, grensekryssende kriminalitet og ulykker, er det viktig å sikre at informasjon om fartøyers farlige last, særlig farlig last, alltid er tilgjengelig.

Siden gjennomføringen av EØS-komiteens beslutning i norsk rett vil kreve lovendringer og bevilgningsvedtak, vil Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning bli innhentet, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/ LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32012R0870 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 870/2012 av 24. september 2012 om godkjenningen av naringin som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter (Vedlegg I Kapittel II FKD/LMD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler re-godkjenning av et smaksstoff, naringin, som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter, dvs. landdyr og akvatiske dyr. Det er klassifisert i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Smaksstoffer. Søknaden om re-godkjenning av naringin er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA), som finner preparatet trygt for folkehelse, dyrehelse/fiskehelse og miljøet. Naringin er effektivt for å sette smak til fôret. Det er ikke satt grenser for tillatt innhold av naringin i fôrvarer, men det anbefales en dosering på inntil 5 mg/kg fullfôr. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Det er ikke foretatt endringer i preparatet siden den opprinnelige godkjenningen, men betingelsene for godkjenning er noe endret. Det er imidlertid tillatt å merke og omsette preparatet eller fôrvarer som inneholder det, etter den tidligere godkjenningen fram til 25. mai 2013. Slik får virksomhetene bedre tid til å tilpasse seg, da emballasje og etiketter gjerne produseres i store mengder om gangen. Fôrvarer som inneholder naringin, produsert og merket etter det tidligere regelverket, før 25. mai 2013, kan omsettes til lagerbeholdningen er oppbrukt. Fôrvarer produsert etter 25. mai 2013 skal merkes og omsettes i tråd med denne rettsakten.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 25. november 2022.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2012 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da preparatet allerede er godkjent og i bruk. Fôrindustrien får fortsatt anledning til å bruke preparatet, og kan videre bruke både etiketter, emballasje og fôrvarer der naringin inngår, selv om det er godkjent etter det tidligere regelverket på området, fram til 25. mai i 2013. Dette er en god løsning, der eksisterende varer utnyttes og en sparer ressurser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0278 Kommisjonsforordning (EU) nr. 278/2012 av 28. mars 2012 om endring av forordning (EF) nr. 152/2009 om bestemmelsen av nivåene for dioksiner og polyklorerte bifenyler (Vedlegg I Kapittel II FKD/LMD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler endringer i vedlegg V del B "Bestemmelsene av nivåer for dioksiner (PCDD/PCDF) og PCB" i forordning (EF) nr. 152/2009, fôranalyseforordningen. Vedleggets del B angår prøvetaking og analyser ved offentlig kontroll av fôrvarer, for dioksinene PCDD (polyklorerte di-bensoe-p-dioksiner), PCDF (polyklorerte di-bensoe-furaner) samt DL-PCB (dioksinlignende polyklorerte bifenyler) og NDL-PCB (ikke-dioksinlignende PCB omfatter seks kongenere). Vedlegget er inndelt i tre kapitler.

Bestemmelsene for NDL-PCB er nye, da det først nå er fastsatt grenser for største tillatte innhold av disse i fôrvarer. Det er omtalt spesielt i kapittel C. For dioksiner og dioksinlignende PCB er det delvis presiseringer av gjeldende regelverk, men også her er det en del nye bestemmelser. For å sikre at alle endringer og nye bestemmelser blir klare og mer systematisk framstilt, er hele vedlegg V B erstattet med en ny versjon. Innholdet berører spesielt de laboratoriene som utfører dioksinanalyser for offentlig kontroll av fôrvarer, men også tilsynsmyndigheten (Mattilsynet).

De viktigste endringene/bestemmelsene kan oppsummeres i det følgende:

- Grenseverdier for innhold av PCDD og PCDF og DL-PCB (se beskrivelse under merknader) er beregnet ved bruk av WHO-TEF 2005 faktorer, slik de nylig er fastsatt i direktiv 2002/32/EF med senere endringer.
- Det er gitt regler for hvordan en avgjør om et analyseresultat er i samsvar med fastsatte absolutte grenseverdier eller med tiltaksgrenser (grenseverdi for når man skal iverksette tiltak), og/eller om det er brudd på regelverket. Det skal tas hensyn til analytisk usikkerhet ved vurdering av analyseresultater. Det er angitt to tilnærminger for etablering av analytisk usikkerhet. Bestemmelsene gjelder både for analyse av dioksiner og dioksinlignende PCB og for ikke-dioksinlignende PCB, men sistnevnte har ikke tiltaksgrenser.
- Det er nyanser i hvilke analysemetoder som kan benyttes avhengig av formålet med analysen. Det er graden av kvantifisering som skiller metodene.
- De *kvalitative metodene* indikerer bare om fôrprøvene inneholder dioksiner mv. som ligger over eller under visse grenser (grenseverdier, kvantifiseringsgrenser o.l.) Semikvalitative metoder anslår også konsentrasjonsnivå som kan være utgangspunkt for videre analyser. Disse metodene kan være basert på biologiske prinsipper eller fysiokjemiske metoder. Krav til de ulike metodene er beskrevet, og de er av teknisk art.
- For å kontrollere for overskridelse av absolutte grenseverdier eller tiltaksgrenser, kan kvalitative screeningmetoder benyttes. Det er krav til screeningmetodene at de skal gi < 5 % falske positive prøver. Metodene kan benyttes både i Mattilsynets tilsynsarbeid og av fôrvirksomhetene i sin internkontroll. Ved overskridelse av grenseverdien i to prøver av fôrvaren, skal tiltak iverksettes. Analyseusikkerheten må hensyntas ved vurderingen. Screeningmetodene omtales som *kvalitative metoder*.
- Er formålet med analysen å overvåke/kartlegge situasjonen for innhold av dioksiner, DL-PCB og NDL-PCB i fôrvarer, kreves det analysemetoder som kan analysere lave verdier, ned mot bakgrunns verdiene. Disse metodene kalles verifikasjonsmetoder (confirmatory methods) eller kvantitative metoder. Metodene må også kunne analysere for de ulike kongenere (bestanddeler av f.eks. dioksiner). Dette vil være nyttig for å identifisere eventuelle kilder til forurensing.
- Det stilles krav til laboratoriene om å iverksette tiltak for å forhindre forurensing/kryssforurensing av prøvematerialet, likeså skal beholderne som prøvene oppbevares i ikke kunne påvirke analyseresultatet på noen måte.
- Det stilles også spesifiserte krav til laboratoriene, avhengig av hvilke analysemetoder de benytter. Kravene er svært tekniske og omtales ikke her.
- Kapittel C i vedlegg V B omhandler spesielt analyser av NDL-PCB. Flere analysemetoder er akseptable for å vurdere innholdet i fôrvarer, bl.a. er gasskromatografi nevnt. Det stilles tekniske krav til metodene, likeså krav til gjenfinningsgrad og videre at laboratoriene skal være ISO-godkjent for den metoden de benytter. Det er også angitt bestemmelser om framstillingen/rapporteringen av analyseresultatene. Det er viktig at de angis med samme måleenhet som grenseverdiene er oppgitt med, og at analytisk usikkerhet er hensyntatt.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører endringer i forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften). Den forskriften implementerer forordning (EF) nr. 152/2009, fôranalyseforordningen, og sistnevnte endres ved forordning (EU) nr. 278/2012.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rutinene for prøvetaking vil ikke endres ved gjennomføringen av denne forordningen, så for rutinene vil dette ikke få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Fra et tilsyns-synspunkt er det gunstig at det nye regelverket nyanserer analysemetoder ut fra formålet med analysene. Screeninganalyser, som kan benyttes til å kontrollere grenseoverskridelser, er en mer ressursvennlig metode enn de kvantitative metodene, både mht. tid og penger. Kostnadene vil avhenge av prøveomfanget, men siden det også skal kontrolleres for innhold av ikke-dioksinlignende PCB, vil antall analyser øke, og dermed også analysekostnadene. Prøveomfang vurderes ved neste års tilsynsplanlegging.

Siden det er anledning til å benytte ulike analysemetoder, kan laboratoriene være mer fleksible, og da vil kostnadene være avhengig av metoder som velges. Metodeimplementering kan få økonomiske konsekvenser for laboratoriene. Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES) er i ferd med å gjennomgå sine analysemetoder relatert til forordningen, men de har foreløpig ikke kunnet fastslå hvor omfattende kostnadene vil være. Dette er et større arbeid, da det er flere metoder å velge blant, både for screening og kvantitative analyser.

Prøvetakingsrutiner for dioksinanalyser endres ikke foreløpig, men en gruppe i EU er i ferd med å utrede prøvetaking av fôrvarer generelt. Prøvetakingsrutiner er beskrevet i vedlegg I i fôranalyseforordningen. Mattilsynet finner det positivt at det kan benyttes ulike analysemetoder så vel til screeninganalyser som til de kvantitative analysene. Screeninganalyser, som kan bekrefte/avkrefte grenseoverskridelser eller regelverksbrudd, kan kjøpes fra ulike laboratorier. Mattilsynet må sikre seg at de laboratoriene vi kjøper tjenester av, tilfredsstiller kravene i forordningen. De kvantitative analysene Mattilsynet kjøper, benyttes i kartleggings- og overvåkingsprogrammet, og det vil stort sett være som før. Med større valgmulighet for aktuelle analysemetoder er det svært viktig at Mattilsynet har tilstrekkelig bestillerkompetanse, for å sørge for at de mest hensiktsmessige og prismessig gunstigste metodene blir valgt. Mattilsynet vil samarbeide med kunnskapsinstitusjonene om dette.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32012R0592 Kommisjonsforordning (EU) nr. 592/2012 av 4. juli 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bifenazat, kaptan, cyprodinil, fluopikolid, heksytiazoks, isoprotiolan, metaldehyd, oksadixyl og fosmet i eller på visse produkter (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag

Rettsakten endrer vedleggene II og III til forordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier (MRL) for rester av bifenazat, kaptan, cyprodinil, fluopikolid, heksytiazoks, isoprotiolan, metaldehyd, oksadixyl og fosmet i eller på visse produkter.

MRLer er for stoffene bifenazat og kaptan oppført i vedlegg II og del B til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005. MRLer er for stoffene cyprodinil, fluopikolid, heksytiazoks, metaldehyd, oksadixyl og fosmet oppført i del A til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005. Isoprotiolan er tidligere ikke oppført i noe vedlegg til forordning (EF) nr. 396/2005, og blir nå oppført i del B til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

Under er det gitt en oversikt over produktgrupper som er endret:

MRL for bifenazat er økt for rips. Bifenazat er tillatt brukt for produksjon av flere kulturer i Norge, men rettsakten påvirker ingen av disse kulturene.

MRL for kaptan er økt for bjørnebær, bringebær, blåbær, solbær, rips og stikkelsbær.

MRL for cyprodinil er økt for friske urter, spinat og diverse salater. Cyprodinil er tillatt brukt mot soppsykdommer på flere kulturer i Norge. Av de aktuelle kulturene vil rettsakten kunne påvirke produksjonsforholdene for salat.

MRL for fluopikolid er økt for reddiker, løk, poteter og grønnkål.

MRL for heksytiazoks var før satt til LOD og er nå satt til 4 mg/kg for te. Heksytiazoks er tillatt brukt i Norge til flere kulturer, men ikke til teproduksjon. Rettsakten vil derfor ikke påvirke norske forhold. LOD er satt for isoprotiolan for alle matgruppene. MRLene for isoprotiolan skal evalueres senest 31. desember 2013 og revurdering kan føre til endringer av MRLene.

MRL for metaldehyd er økt for poteter, diverse salater, spinat, urter og rapsfrø.

MRL for oksadixyl for persille, selleri og løk var satt til LOD. Rettsakten endrer MRL for disse kategoriene som nå er satt til 0,3 mg/kg, 0,1 mg/kg og 0,07 mg/kg for henholdsvis persille, selleri og løk.

MRL for fosmet er økt for aprikoser og oliven.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndterte og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten kan føre til økninger i antall analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Dette har betydning spesielt for næringen og det offentlige kontrollapparatet. I tillegg vil endringer i MRLer kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste

positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for verken næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1183 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1183/2012 av 30. november 2012 om endringer og rettelser i forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og gjenstander som er bestemt til å komme i kontakt med næringsmidler (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer og retter unionslisten over godkjente monomerer, andre utgangsstoffer, makromolekyler fremstilt ved mikrobiell fermentering, tilsetningsstoffer og polymerisasjonshjelpstoffer, med tilhørende grupperestriksjoner for stoffer og merknader for samsvarskontroll i punktene 1, 2 og 3 og de respektive tabellene 1, 2 og 3 i vedlegg I til forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og gjenstander som er bestemt til å komme i kontakt med næringsmidler (plastforordningen).

Endringene går ut på at noen nye "stoffer" legges til i listen over godkjente "stoffer" og at bruksvilkårene for noen "stoffer" som allerede er godkjent endres i tabell 1 i punkt 1 i vedlegg I til plastforordningen. Alle endringene er basert på og i samsvar med EFSA's uttalelser om "stoffene". Forordningen retter også noen utilsiktede feil av mer teknisk art i vedlegg I til plastforordningen. Et CAS-nummer som ble fjernet i forbindelse med overgangen fra plastdirektivet til plastforordningen settes inn igjen for stoffnr. 257 i 1 tabell 1 i punkt 1 i vedlegg I. Dessuten endres en vag henvisning til simulat D til en mer spesifikk henvisning til simulat D 2 i merknad nr. 4 i i oversikten over merknader om samsvarskontroll i tabell 3 i punkt 3 i vedlegg I.

Forordningen inneholder dessuten en overgangsbestemmelse som gjør at plastmaterialer og gjenstander som lovlig er satt i omsetning før 1. januar 2013, men som ikke er i samsvar med de nye bestemmelsene, fortsatt kan settes i omsetning frem til 1. januar 2014. Slike plastmaterialer og gjenstander kan deretter sluttelges uten at det er satt noen konkret tidsfrist for dette. Til orientering har forordningen (1183/2012) nå blitt rettet i OJ L 349, 19.12.2012, side 77. Rettelsen gjelder visse opplysninger i oppføringen av stoffnr. 858 i tabell 1 i punkt 1 i vedlegg I til forordning (EU) nr. 10/2011.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktforskriften).

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Vi kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og

handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1147 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1147/2012 av 4. desember 2012 om endringer i vedlegg II til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av bivoks (E 901), carnaubavoks (E 903), skjellakk (E 904) og mikrokrystallinvoks (E 905) på visse frukter. (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Endringen åpner på visse vilkår for bruk av bivoks (E 901), carnaubavoks (E 903), skjellakk (E 904) og mikrokrystallinvoks (E 905) som overflatebehandlingsmiddel til overflatebehandling av visse frukter og fruktliknende grønnsaker som ikke skal spises med skallet på.

Formålet med bruk av tilsetningsstoffene, er å beskytte frukten mot dehydrering og oksidasjon, samtidig som vekst av mugg og visse mikroorganismer hindres. Det er spesielt behov for slik behandling av frukt som kommer fra land med et tropisk klima og som har behov for beskyttelse under transport. Endringen skjer på bakgrunn av ulike søknader fra flere virksomheter. Søknadene gjelder også forhold som det ikke tas stilling til i denne forordningen, men som Kommisjonen vil komme tilbake til ved en senere anledning (bruk av tilsetningsstoffene på visse frukter og grønnsaker som vanligvis spises med skallet på).

Det er lagt til grunn at bruk av disse tilsetningsstoffene til overflatebehandling av de aktuelle fruktene, ikke vil kunne føre til migrasjon av stoffene over til de spiselige delene av fruktene. Derfor vil ikke de aktuelle endringene kunne ha en effekt på menneskers helse, og EFSA har av den grunn ikke blitt konsultert i forbindelse med endringene.

Endringene som fremgår av forordningen skal gjelde i EU allerede fra 25. desember 2012. Hoveddelen av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal imidlertid ikke gjelde før 1. juni 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Vi kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1148 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1148/2012 av 4. desember 2012 om endringer i vedlegg II til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220 - 228) og propan-1, 2-diol alginat (E 405) i fermenterte druemostbaserte drikker (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Endringen åpner på visse vilkår

for bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220 - 228) som konserveringsmidler og propan-1, 2-diol alginat (E 405) som skumstabilisator i fermenterte druemostbaserte drikker. Endringen skjer på bakgrunn av en søknad fra en virksomhet.

Bruk av svoveldioksid - sulfitter (E 220 - 228) i fermenterte druemostbaserte drikker er nødvendig for å stoppe oksidasjon og hindre vekst av mikroorganismer. Dessuten hindres vekst av uønsket gjær under den andre fermenteringen i flasker. Propan-1, 2-diol alginat (E 405) tilsettes fermenterte druemostbaserte drikker for å stabilisere skummet, slik at karbondioksidboblene ikke oppløses, og slik at drikken får et mer kremet og langvarig "hode". Vitenskapskomiteen for næringsmidler (SCF) har tidligere fastsatt akseptabelt daglig inntak (ADI) for de to tilsetningsstoffene.

Fermenterte druemostbaserte drikker er alkoholholdige drikker som på grunn av sine egenskaper er sammenlignbare med andre alkoholholdige drikker som øl og maltbaserte drikker. Fermenterte druemostbaserte drikker kan derfor betraktes som alternativer til andre alkoholholdige drikker, og spesielt til øl og maltbaserte drikker. Ytterligere inntak av svoveldioksid - sulfitter (E 220 - 228) og propan-1, 2-diol alginat (E 405) som følge av utvidelsen av bruksområdene til også å gjelde fermenterte druemostbaserte drikker, antas ikke i betydelig grad å bidra til økt samlet inntak av stoffene.

Ettersom det antas at de aktuelle endringene ikke vil kunne ha en effekt på menneskers helse, har EFSA ikke blitt konsultert i forbindelse med endringene.

Endringene som fremgår av forordningen skal gjelde i EU allerede fra 25. desember 2012. Hoveddelen av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal imidlertid ikke gjelde før 1. juni 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Vi kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1149 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1149/2012 av 4. desember 2012 om endringer i vedlegg II til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av ekstrakter av rosmarin (E 392) i fyllmasse i fylt tørr pasta (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 om tilsetningsstoffer til næringsmidler. Endringen åpner på visse vilkår for bruk av ekstrakter av rosmarin (E 392) som antioksidant i fyllmasse i fylt tørr pasta. Endringen skjer på bakgrunn av en søknad fra en virksomhet. Bruk av ekstrakter av rosmarin (E 392) i fyllmasse i fylt tørr pasta forbedrer stabiliteten til fett og oljer i fyllmassen under hele holdbarhetstiden til produktet. Dessuten blir smaken av fylt tørr pasta mer stabil, og uten organoleptiske defekter, forårsaket av oksidasjon av fett.

EFSA har tidligere vurdert bruk av ekstrakter av rosmarin (E 392) som tilsetningsstoff til næringsmidler, og fastsatt bruksområder og bruksvilkår for tilsetningsstoffet. Ytterligere inntak av ekstrakter av rosmarin som følge av utvidelsen av bruksområdet til også å gjelde fyllmasse i fylt tørr pasta, antas ikke i betydelig grad å bidra til økt samlet inntak av stoffet. Ettersom det antas at den aktuelle endringen ikke vil kunne ha en effekt på menneskers helse, har EFSA ikke blitt konsultert i forbindelse med endringen.

Endringene som fremgår av forordningen skal gjelde i EU allerede fra 25. desember 2012. Hoveddelen av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal imidlertid ikke gjelde før 1. juni 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Vi kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings-, og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1058 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1058/2012 av 12. november 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdier for aflatoksiner i tørket fiken (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer grenseverdiene for aflatoksiner i tørkede fiken. Endringene i EØS-grenseverdiene skjer som følge av at Codex Alimentarius har etablert grenseverdi for sum aflatoksiner i spiseklare, tørkede fiken. EØS-grenseverdiene må derfor heves opp til tilsvarende nivå.

Codex Alimentarius har siden 2010 arbeidet med grenseverdier for summen av aflatoksiner i tørkede fiken. Nye grenseverdier for sum aflatoksiner i fiken på 10 mikrogram/kg ble vedtatt i 2012. I gjeldende EØS-regelverk er det en grenseverdi i tørket frukt for aflatoksin B1 (den giftigste) på 2 mikrogram/kg, samt en grenseverdi for sum aflatoksiner på 4 mikrogram/kg. Det er i dag et eget beskyttelsesvedtak i EØS på tørket fiken fra Tyrkia, fordi man både ved importkontroll og ved FVO-inspeksjoner (Food and Veterinary Office) har funnet høye nivåer av aflatoksiner samt brudd på god dyrings- og produksjonspraksis.

Nye grenseverdier for tørket fiken i EØS blir med den nye forordningen 6 mikrogram/kg for aflatoksin B1 og 10 mikrogram/kg for sum aflatoksiner. På lik linje med eksotiske nøtter som paranøtter og pistasjnøtter, er helserisiko vurdert for fiken internasjonalt (JECFA og EFSA). Den gjennomsnittlige forbruker spiser såpass lite fiken at det neppe foreligger noen helserisiko. Samtidig er aflatoksiner meget potente som kreftfremkallende stoffer. Mattilsynet har i forbindelse med arbeidet i Codex Alimentarius bedt Folkehelseinstituttet (FHI) om å kommentere forslaget basert på norsk konsum og norske data. Vurderingen var også her at en økning av grenseverdiene som nevnt over ikke ser ut til å utgjøre noen helserisiko i den norske befolkningen, basert på kunnskap om norsk konsum. Selv om konsumet av tørket fiken i Norge er begrenset, er det ikke heldig å øke det tillatte nivået av kreftfremkallende stoffer i maten.

Både Norge og EU har i Codex Alimentarius jobbet for at grenseverdier i Codex Alimentarius skulle fastsettes på nivå med eksisterende EØS-grenseverdier. Basert på både nasjonale og internasjonale

vurderinger om at de nye grenseverdiene ikke ville utgjøre noen helserisiko, gitt kjent spisemønster, ble de høyere grenseverdiene likevel vedtatt.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler. Når nye, høyere grenseverdier blir gjeldende for alle EØS-land, vil dette gjøre at produsenter av tørket fiken lettere kan overholde grenseverdiene i regelverket. Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1057 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1057/2012 av 12. november 2012 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av dimetylpolysiloksan (E 900) som et anti-skummende middel i kosttilskudd (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av dimetylpolysiloksan (E 900) som et anti-skummende middel i kosttilskudd.

Brusetabletter må inneholde syre og karbonatsalter for å kunne bruse. Når brusetablettene legges i vann, vil brusingen føre til at det dannes skum. For at det ikke skal skumme over er det teknologisk behov for et antiskummende middel.

Dimetylpolysiloksan (E 900) er et effektivt alternativ til de antiskummende midlene (polysorbater og sakkaroseestere av fettsyrer) som er godkjent i dag.

Kostholdsundersøkelser viser at inntaket av dimetylpolysiloksan basert på konservative antagelser om matinntak og utvidet bruk ikke vil overskride akseptabelt daglig inntak (ADI). De utvidede bruksbetingelsene for dimetylpolysiloksan som anti-skummende middel i brusetabletter er beregnet til å være under 10 % av ADI. Det er derfor fornuftig å tillate bruk av dimetylpolysiloksan (E 900) i kosttilskudd i form av brusetabletter.

Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal gjelde i EU fra ikrafttreddelsen 12. november 2012, og ikke først fra 1. juni 2013, som er det tidspunktet som resten av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal gjelde fra.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Mattilsynet mener at dimetylpolysiloksan i brusetabletter er velegnet for å hindre at det skummer over. Utvidet bruk av dimetylpolysiloksan fører ikke til økt helsemessig risiko.

Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-,

likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1056 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1056/2012 av 12. november 2012 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1332/2008 om næringsmiddelenzymer når det gjelder overgangsbestemmelser (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1056/2012 utsetter fristen for å sende inn søknader for inkludering av et enzym på fellesskapslisten i forordning (EF) nr. 1332/2008 om næringsmiddelenzymer. I artikkel 17 om opprettelse av fellesskapslisten over næringsmiddelenzymer endres fristen fra 24 måneder til 42 måneder.

Erfaringene viser at den opprinnelige fristen for innlevering av søknader ikke var lang nok til at de berørte parter, særlig små og mellomstore bedrifter, kan fremskaffe alle nødvendige data før fristen. Derfor vil en forlengelse av fristen for innsending av søknader sikre en mer smidig overgang fra dagens rettslige situasjon, uregulert, til etablering av fellesskapslisten i næringsmiddelenzymforskriften.

Det fremgår av artikkel 2 at forordningen skal gjelde i EU fra 20 dager etter kunngjøringen i Official Journal 12. november 2012.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 667 om næringsmiddelenzymer.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten gir søkere muligheten for å oppfylle kravene til dokumentasjon for risikovurdering av enzymer innen fristen. Riktig dokumentasjon sikrer en smidig overgang fra dagens rettslige situasjon, fra uregulert til fellesskapsliste med tillatte næringsmiddelenzymer. Forlengelse av fristen vil ikke føre til økt helsemessig risiko.

Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1050 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1050/2012 av 8. november 2012 om endring av forordning (EU) nr. 231/2012 om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder polyglycitolsirup (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer forordning (EU) nr. 231/2012 om spesifikasjoner og renhetsriterier til tilsetningsstoffer oppført i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008. Polyglycitolsirup tilhører gruppen hydrogenerte glukosesiruper som er sammensatt av maltitol, sorbitol og høymolekylære polyoler. I motsetning til EUs spesifikasjoner av maltitolsirup (E 965) har polyglycitolsirup en definert

konsentrasjon av sorbitol, en lavere konsentrasjon av maltitol og en definert konsentrasjon av høymolekylære polyoler.

European Food Safety Authority (EFSA) mener at de toksikologiske data for polyglycitolisirup er utilstrekkelige for å etablere et akseptabelt daglig inntak (ADI), men basert på tilgjengelige data konkluderer EFSA med at det er ingen indikasjon på økt helsemessig risiko ved de foreslåtte bruk av polyglycitolisirup. Polyglycitolisirup har blitt godkjent på grunnlag av spesifikke bruksområder og er tildelt E-nummer E 964.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Mattilsynet mener at polyglycitolisirup er et velegnet søtstoff som opprettholder de organoleptiske egenskaper som tilskrives sukker. Virksomhetene vil kunne utvikle flere sukkerfrie produkter. EFSA vurderer bruken av polyglycitolisirup til ingen helsemessig risiko.

Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1049 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1049/2012 av 8. november 2012 om endring av vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til bruk av polyglycitolisirup i flere matvarekategorier (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 ved at polyglycitolisirup (E 964) godkjennes som søtstoff i flere matvarekategorier.

Polyglycitolisirup er et alternativ til de allerede godkjente polyolene, og dekker et teknologisk behov. Polyglycitolisirup er mindre søtt enn andre polyoler, og gir en bedre fylde, økt tetthet, bindeevne og stabilitet til energi-reduerte eller sukker-frie produkter. Polyglycitolisirup godkjennes i matkategorier som spiseis, syltetøy og sukkervarer.

Polyglycitolisirup er et nytt søtstoff som har fått E-nummer.

European Food Safety Authority (EFSA) mener at de toksikologiske data for polyglycitolisirup er utilstrekkelige for å etablere et akseptabelt daglig inntak (ADI), men basert på tilgjengelige data konkluderer EFSA med at det er ingen indikasjon på økt helsemessig risiko ved de foreslåtte bruksbetingelsene av polyglycitolisirup

Det fremgår av artikkel 2 at rettsakten skal gjelde i EU fra ikrafttredelsen 8. november 2012, og ikke først fra 1. juni 2013, som er det tidspunktet som resten av unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 skal gjelde fra.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Mattilsynet mener at polyglycitolsirup er et velegnet søtstoff som opprettholder de organoleptiske egenskaper som tilskrives sukker. Virksomhetene vil kunne utvikle flere sukkerfrie produkter. EFSA vurderer bruken av polyglycitolsirup til ingen helsemessig risiko.

Rettsakten antas ikke å medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for myndighetene og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1048 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1048/2012 av 8. november 2012 om godkjenning av en helsepåstand til bruk på matvarer som refererer til en reduksjon i sykdomsrisiko (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten inneholder avgjørelser av to søknader etter artikkel 14(1)(a) i forordning (EF) nr. 1924/2006 om bruk av ernærings- og helsepåstander på næringsmidler (påstandsforordningen). Søknadene gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko. Begge søknadene innvilges. Det gjelder to søknader fra to ulike virksomheter, som begge handler om sammenhengen mellom betaglukaner fra bygg og reduksjon av blodkolesterot.

Den ene søkeren, Cargill Incorporated, søkte også om beskyttelse av data for en av meta-analysene som var vedlagt søknaden. Meta-analysen omhandlet produksjonsprosessen av bygg «betafiber» (Barliv™). EFSA konkluderte i sin vurdering av påstanden at det var årsakssammenheng mellom betaglukaner fra bygg og reduksjon i blodkolesterot, men at informasjonen fra meta-analysen ikke var nødvendig for å trekke denne konklusjonen. Derfor er det vurdert at kravene til beskyttelse av data, jf. artikkel 21(1)(c) i påstandsforordningen, ikke er oppfylt.

Den andre søkeren, Valens Int d.o.o., søkte også om sammenhengen mellom betaglukaner fra bygg og reduksjon i blodkolesterol. EFSA fant også her en årsakssammenheng.

De to søknadene er vurdert i sammenheng. I vedlegg 1 oppgis den godkjente ordlyden som dekker begge søknadene. Følgende ordlyd er oversatt til norsk med forbehold om endringer når offisiell norsk oversettelse er tilgjengelig: "Betaglukaner fra bygg har vist å redusere/senke blodkolesterot. Høyt blodkolesterol er en risikofaktor i utvikling av hjerte-/karsykdom."

Påstandsforordningen skal ivareta at helsepåstander er sanne, tydelige og redelige. Dersom en annen ordlyd kan antas å ha tilsvarende betydning for forbrukeren, som den overnevnte ordlyden, gjelder kravene for betingelser for bruk også denne helsepåstanden. Påstandsforordningen er oppbygd slik at det må utvikles og vedtas et utfyllende regelverk før bruken av ernærings- og helsepåstander er fullt ut harmonisert. En del av det utfyllende regelverket som skal utvikles med grunnlag i påstandsforordningen, er godkjente helsepåstander etter forordningens artikkel 14.

Det er den enkelte virksomhet som sender inn søknader om bruk av helsepåstander etter artikkel 14 i påstandsforordningen til den kompetente myndighet i et medlemsland. Medlemslandene skal så behandle og vurdere søknaden etter de bestemmelsene som fremgår av forordning (EF) nr. 353/2008, før den videresendes EFSA for en vurdering av det vitenskapelige grunnlaget for søknaden. Kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren med kontroll. Både påstander som innvilges og påstander som avslås vil fremgå av et register som Kommisjonen har opprettet.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Virksomhetene: Virksomhetene kan ta i bruk denne påstanden ved markedsføring av sine produkter dersom innholdet i produktet samsvarer med betingelsene for bruk av påstanden. Avgjørelsen må også implementeres i norsk regelverk før den kan legges til grunn i Norge.

Forbrukerne: EFSA's vurdering av de enkelte søknadene gir forbrukerne større trygghet for at de påstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert.

Mattilsynet: Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R1047 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1047/2012 av 8. november 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1924/2006 når det gjelder listen over ernæringspåstander (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegget i forordning (EF) nr. 1924/2006 (påstandsforordningen) ved å innføre en ny ernæringspåstand og en endring av betingelsene for bruk av en ernæringspåstand.

Den nye påstanden som innføres, er påstanden "ikke tilsatt salt". Den ernæringspåstanden hvor betingelsene for bruk endres, er påstanden "reduisert". Ernæringspåstanden "Ikke tilsatt natrium/salt". Det foreligger ikke en norsk oversettelse. Påstanden med bruksbetingelser gjengis derfor på norsk med forbehold om endringer: "UTEN TILSATT NATRIUM/SALT".

En påstand om at et næringsmiddel ikke er tilsatt natrium/salt, og enhver annen påstand, som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes hvis produktet ikke inneholder tilsatt natrium/salt eller en annen ingrediens som inneholder tilsatt natrium/salt, og produktet høyst inneholder 0,12 gram naturlig natrium, eller tilsvarende verdi for salt, pr. 100 gram eller 100 ml.

Denne ernæringspåstanden vil gjøre det mulig for virksomheter som utvikler produkter uten å tilsette natrium og salt å fortelle dette ved å benytte denne ernæringspåstanden i markedsføringen. For å unngå at denne påstanden benyttes på matvarer med et naturlig høyt innhold av natrium, er bruken begrenset til produkter som maksimum inneholder 0,12 gram naturlig natrium.

Ernæringspåstanden "Redusert [navn på næringsstoffet]". Endringen er i betingelsene for bruk til ernæringspåstanden "REDUSERT". Det foreligger ikke en norsk oversettelse. Påstanden med bruksbetingelser gjengis derfor på norsk med forbehold om endringer.

Påstanden "Redusert innhold av mettet fett og enhver annen påstand, som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren kan bare brukes:

a) hvis mengden av mettede fettsyrer og transfettsyrer i produktet med påstanden til sammen er 30 % mindre enn mengden av mettede fettsyrer og transfettsyrer i et lignende produkt.

b) hvis innholdet av transfettsyrer i det produktet med påstanden er lavere eller likt med innholdet i et lignende produkt. Påstanden «Redusert sukkerinnhold» og påstander som kan antas å ha samme betydning for forbrukeren, kan bare framsettes dersom energiinnholdet i produktet med påstanden er lavere eller likt energiinnholdet i et lignende produkt.

For å unngå at produsenten som benytter ernæringspåstanden om redusert innhold av mettet fett, bytter ut det mettede fett med transfettsyrer er det inkludert en betingelse som sier at summen av mettede fettsyrer og transfettsyrer må reduseres med 30 % sammenlignet med et lignende produkt. I tillegg kan ikke mengden transfettsyrer være større i det produktet som bærer påstanden, men mindre eller lik et lignende produkt. Ved bruk av ernæringspåstanden om sukkerinnhold inkluderes det en betingelse som skal ivareta at sukkeret ikke erstattes med et stoff som har høyere energiinnhold.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en endring i § 1 i forskrift 17. februar 2010 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler hvor det fremgår at forordning (EU) nr. 116/2010 endrer forordning (EF) nr.1924/2006.

Administrative og økonomiske konsekvenser:

Virksomhetene: Virksomhetene vil måtte forholde seg til de ernæringspåstandene som fremgår av påstandsforordningens vedlegg og de betingelsene som er satt for bruk. Denne rettsakten gir virksomhetene mulighet til å benytte en ny ernæringspåstand: "Uten tilsatt natrium/salt". Andre ernæringspåstander enn de som ikke er oppgitt i vedlegget, er ikke tillatt brukt.

Forbrukerne: Forbrukerne vil i større grad kunne gjøre et informert valg ved å sammenligne produkter dersom produsentene velger å bruke påstanden "Uten tilsatt natrium/salt". Det vil og bli ivarettatt at forbrukerne ikke villedes dersom påstanden "redusert" brukes om mettet fett og sukker.

Mattilsynet: Tilsyn med bruken av ernæringspåstander inngår i det ordinære tilsynet. Tillatte påstander og betingelsene for bruk fremgår av påstandsforordningens vedlegg.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0899 Kommisjonsforordning (EU) nr. 899/2012 av 21. september 2012 vedrørende endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for acefat, alaklor, anilazin, azocyklotin, benfurakarb, butylat, kaptafol, karbaryl, karbofuran, karbosulfan, klorfenapyr, klortal-dimetyl, klortiamid, cyheksatin, diazinon, diklobenil, dikofol, dimetipin, dinikonazol, disulfoton, fenitrotion, flufenzin, furatiokarb, heksakonazol, laktifen, mepronil, metamidofos, metopren, monokrotofos, monuron, oksykarboksen, oksydemeton-metyl, paration-metyl, forate, fosalon, procymidon, profenofos, propaklor, kvinkloras, kvintozen, tolylfluamid, triklorfon, tridemorf og trifluralin i eller på visse produkter.

Rettsakten etablerer også vedlegg V som er en liste over standardverdier.

MRL for stoffene acefat, azocyklotin, benfurakarb, kaptafol, karbaryl, karbofuran, karbosulfan, klorfenapyr, cyheksatin, diazinon, dikofol, disulfoton, fenitrotion, furatiokarb, heksakonazol, metamidofos, monokrotofos, oksydemeton-metyl, paration-metyl, forate, procymidon, profenofos, kvintozen, tolylfluamid og tridemorf er oppført i vedlegg II og del B til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

MRL for stoffene alaklor, anilazin, butylat, klortal-dimetyl, klortiamid, diklobenil, dimetipin, dinikonazol, flufenzin, laktifen, mepronil, metopren, monuron, oksykarboksen, fosalon, propaklor, kvinkloras, triklorfon og trifluralin er oppført i del A til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

Disse stoffene er endret fordi de ikke lenger er tillatt å bruke i EU.

For stoffer som ikke skal påvises i et produkt, er Limit of Determination (LOD) (også kalt nivå for analytisk bestemmelse) omtalt som standard grense og fastsatt til 0,01 mg/kg. Det er imidlertid hensiktsmessig å sette lavere LOD enn 0,01 mg/kg når denne er kjent. Rettsakten oppretter derfor vedlegg V som lister standardverdier i henhold til artikkel 18.1.b til forordning (EF) nr. 396/2005. I denne rettsakten er det 22 stoffer som er lagt inn i vedlegg V. Disse er:

alaklor, anilazin, benfurakarb, butylat, kaptafol, klortal-dimetyl, klortiamid, diklobenil, dinikonazol, flufenzin, furatiokarb, heksakonazol, laktofen, mepronil, monokrotofos, monuron, oksykarboksen, propaklor, tolyfluamid, triklorfon, tridemorf og trifluralin.

Rettsakten fastsetter videre MRLer for enkelte stoffer som er i overensstemmelse med Codex Alimentarius sine MRLer (CXL). Disse er basert på tredjelandsforhold når de er i trygge for forbrukerne. Dette gjelder for stoffene karbaryl, karbosulfan og profenofos. Dette gjelder produktene frukt og bær.

Rettsakten åpner for at aktive stoffer og deres produkter som er lovlig produsert før 26. april 2013, fortsatt kan omsettes. Dette gjelder 28 stoffer. Disse stoffene med tilhørende produkter er:

For alle produkter:

acefat, azocyclostin, cyheksatin, benfurakarb, klorfenapyr, klorthaldimetyl, diklobenil, dimetipin, dinikonazol, fenitroton, metamidofos, metopren, monocrotofos, oksydemetonmetyl, paration-metyl, phosalon, procymidon, profenofos, quintozen, trichlorfon og trifluralin.

Videre gjelder det for stoffene:

karbaryl: alle produkter unntatt tomater (friske eller frosne), portulakk, ris og spiseoliven
karbosulfan: alle produkter unntatt gulrøtter (friske eller frosne), poteter, meloner og melk
diazinon: alle produkter unntatt ananas (friske eller frosne), hodekål og sukkerroer (røtter)
dicofol: alle produkter unntatt sitrusfrukter, tomater samt spisedruer og druer til vinfremstilling
furatiokarb: alle produkter unntatt poteter og meloner
phorat: jordnøtter
tolylfluamid: alle produkter unntatt hode- og plukksalat og andre salatplanter,

Rettsakten sier at MRLer for karbaryl, procymidon og propenofos skal revurderes i løpet av ett år, dvs. fra 21. september 2013.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndterte og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke føre til endringer av analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Det er mange MRLer som senkes. Dette kan ha betydning for analyseresultat. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings-

og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget er fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0897 Kommisjonsforordning (EU) nr. 897/2012 av 1. oktober 2012 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av acibenzolar-S-metyl, amisulbrom, cyazofamid, diflufenican, dimoksystrobin, metoksyfenozid og nikotin i eller på visse produkter (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for acibenzolar-S-metyl, amisulbrom, cyazofamid, diflufenican, dimoksystrobin, metoksyfenozid og nikotin i eller på visse produkter.

MRL for stoffene acibenzolar-S-metyl, cyazofamid og metoksyfenozid er oppført i vedlegg II og del B til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

MRL for stoffene amisulbrom, diflufenican, dimoksystrobin og nikotin er oppført i del A til vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

Rettsakten er endret med bakgrunn i nye bruksområder og miljøforurensning med nikotin.

- MRL for acibenzolar-S-metyl er endret for salat og andre salatplanter.
- MRL for amisulbrom er endret for produktene tomater, auberginer og salat.
- MRL for cyazofamid er endret for reddiker. Cyazofamid er brukt mot tørråte i potet i Norge.
- MRL for diflufenican er endret for produktene oliven for oljeproduksjon.
- MRL for dimoksystrobin er endret for produktene rug, sennepsfrø, og solsikkefrø.
- MRL for metoksyfenozid er endret for produktgruppen bladgrønnsaker og friske urter.
- MRL for nikotin som var midlertidig satt for villsopp, er forlenget ytterligere to år. Det er uklart hva som er årsak til nikotinrester som påvises i villsopp og det arbeides ytterligere med å fastslå eventuell forurensningskilde.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndterte og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon pesticide residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten kan føre til økninger i analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Dette har betydning spesielt for næringen og det offentlige kontrollapparatet. I tillegg vil endringer i MRLer kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0556 Kommisjonsforordning (EU) nr. 556/2012 av 26. juni 2012 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av spinosad i eller på bringebær (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for spinosad i eller på bringebær. Rettsakten ble vedtatt etter utbrudd av *Drosophila suzukii* (en type asiatisk fruktflue) som hadde angrepet franske bringebæravlinger. Dette ble ansett som «katastrofiske forhold», og artikkel 18 nr. 4 i forordning (EF) nr. 396/2005 ble tatt i bruk. Artikkel 18 nr. 4 skal kun brukes i nødstilfeller/katastrofe forhold. De nye MRLene gjelder fram til 31. desember 2014 hvis annet ikke blir bestemt.

Rettsakten øker MRL for spinosad i eller på bringebær fra 0,3 mg/kg til 0,9 mg/kg. I Norge er spinosad tillatt brukt til agurk, tomat, salat, krydderurter og jordbær (ampler, pletter) i veksthus. De nye MRLene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, seksjon Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser ("reasoned opinions") og annen relevant informasjon.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten vil ikke føre til økninger i antall analyser av rester av plantevernmidler i mat og fôr. Rettsakten vil heller ikke påvirke norske forhold. Mattilsynet mener at endringene er minimale og at rettsakten ikke får økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0489 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 489/2012 av 8. juni 2012 om fastsettelse av gjennomføringsregler til artikkel 16 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler (berikingsforordningen) (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter gjennomføringsregler for håndhevingen av artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler (berikingsforordningen).

Europakommisjonen skal innen 1. juli 2013 sende en rapport til Europaparlamentet og Rådet om hvilken effekt implementeringen av berikingsforordningen har hatt (jf. artikkel 16 i forordning (EF) nr. 1925/2006). Rapporten skal inneholde informasjon om utviklingen av markedet for produkter tilsatt vitaminer og mineraler, forbruket av disse produktene, inntak av næringsstoffer i befolkningen og forandringer i kostholdet, og bruk av andre stoffer med ernæringsmessig eller fysiologisk effekt. Rapporten skal inneholde forslag til eventuelle nødvendige endringer i regelverket. Medlemsstatene skal sende inn relevante opplysninger til Kommisjonen innen 1. juli 2012.

Forordning (EU) nr. 489/2012 fastsetter regler om hvilken informasjon medlemsstatene skal sende inn til Kommisjonen. Detaljerte krav til hvilken informasjon som skal sendes inn, framkommer i forordningens vedlegg I og II. Medlemsstatene skal informere Kommisjonen dersom det ikke er mulig å sende inn noe av denne informasjonen.

Norge skal i henhold til rettsakten sende inn informasjon om utviklingen av markedet for produkter tilsatt vitaminer og mineraler, forbruket av disse produktene, inntak av næringsstoffer i befolkningen og forandringer i kostholdet, og bruk av andre stoffer med ernæringsmessig eller fysiologisk effekt.

Merknader

Forordning (EU) nr. 489/2012 er hjemlet i forordning (EF) nr. 1925/2006 som er hjemlet i artikkel 95 i Traktaten. Berikingsforordningen er implementert i Norge.

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten vil kreve endring av forskrift 26. februar 2010 nr. 247 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten medfører administrative konsekvenser ved at Norge må sende inn informasjon som angitt i rettsakten. Mattilsynet har allerede sendt inn informasjon til Kommisjonen. Vitenskapskomiteen for mattrygghet har utarbeidet inntaksberegninger som er inkludert i rapporten. Rettsakten medfører ingen økonomiske konsekvenser. Rettsakten krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0788 Kommisjonsforordning (EU) nr. 788/2012 av 31. august 2012 om et samordnet flerårig kontrollprogram i Unionen for 2013, 2014 og 2015 for å sikre overholdelse av grenseverdier av og vurdere forbrukernes eksponering for rester av plantevernmidler i eller på næringsmidler av vegetabilsk og animalsk opprinnelse (Vedlegg II Kapittel XII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten etablerer et koordinert flerårig felles kontrollprogram for rester av plantevernmidler i eller på næringsmidler av vegetabilsk og animalsk opprinnelse for 2013, 2014 og 2015. Programmene for 2013 og 2014 ble vedtatt ved forordning (EU) nr. 1274/2011. Siden det er anledning til å gjøre endringer fra år til år, er disse revurdert og rettsakten erstatter forordning (EU) nr. 1274/2011. Rettsakten er gjeldende fra 1. januar 2013.

Det nye programmet omfatter i tillegg til kontrollprogram for 2013 og 2014 også kontrollprogram for 2015. Det angis en rekke kombinasjoner av stoffer og næringsmidler som skal analyseres og hvor mange prøver de enkelte medlemsland skal ta av hvert næringsmiddel.

Rettsakten opprettholder stort sett de samme kravene som tidligere rettsakt forordning (EU) nr. 1274/2011. Rettsakten endrer produktgruppen vindruer til vin i fotnote c (som beskriver hvilke vegetabiliske produkter som skal analyseres) og hvor prosessfaktor 1 blir brukt hvis annet ikke er kjent. Rettsakten har fjernet flere restdefinisjoner fordi disse har avveket fra restdefinisjonen i annen lovtekst (til forordning (EF) nr. 396/2005).

Rettsakten viderefører muligheter til å foreta frivillige analyser for flere av stoffene. For flere stoffer som det har vært påvist få funn av i kontrollprogrammet for 2010, og hvor laboratoriene ikke har validerte metoder for stoffet, vil det være mulig å foreta analyser på frivillig basis i 2013 og 2014, jf. fotnote (i).

Rettsakten åpner for at prøvetaking er frivillig for en del stoffer som ikke har blitt brukt for kornproduksjon og som heller ikke har vært påvist i tidligere kontrollprogram.

Rettsakten viderefører bestemmelsene om at hver medlemsstat i 2013 skal ta ut og analysere i alt ti prøver av næringsmidler for spebarn og småbarn. Videre skal hver medlemsstat i 2014 ta ut og analysere ti prøver av morsmelkerstatninger og tilskuddsblandinger. Rettsakten sier dessuten at det i 2015 skal tas ti prøver av bearbeidet kornbasert barnemat.

Grenseverdier for barnemat er ikke en del av regelverket for rester av plantevernmidler, men er fastsatt i andre regelverk (barnematdirektivet). Av animalske produkter skal kumelk og svinekjøtt analyseres i 2013, fjørfekjøtt og lever i 2014 og smør og egg i 2015. Det skal også tas prøver av økologiske produkter. Resultatene skal rapporteres innen henholdsvis 31. august 2014, 2015 og 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten må gjennomføres i norsk rett ved forskrift. Siden rettsakten kun retter seg mot myndighetene, anser Mattilsynet det unødvendig å sende den på høring.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten er en videreføring av kontrollprogrammet for 2012-2014, og hvor det er få endringer som vil påvirke prøvetaking og analysearbeidet. Mattilsynet anser endringene som minimale og at rettsakten;

- Ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken analyse- og laboratoriearbeidet eller Mattilsynet
- Ikke får vesentlige administrative konsekvenser for hverken Mattilsynet eller analyse- og laboratoriearbeidet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XIII Legemidler

32012R0712 Kommisjonsforordning (EU) nr. 712/2012 av 3. august 2012 om endring av forordning (EF) nr. 1234/2008 vedrørende behandling av endringer i betingelsene for markedsføringstillatelser for legemidler til mennesker og dyr (Vedlegg II Kapittel XIII HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Industrifremstilte legemidler skal ha markedsføringstillatelse før de kan plasseres på markedet. Markedsføringstillatelse gis dersom søker fremlegger dokumentasjon av kvalitet, sikkerhet og effekt som viser at nytten overstiger risikoen ved bruk av legemidlet. Det vil alltid være nødvendig å endre markedsføringstillatelsen. Om dette er det gitt regler i forordning 1234/2008 om endringer i markedsføringstillatelser for legemidler til mennesker og dyr.

Forordning (EU) nr. 712/2012 endrer forordning (EF) nr. 1234/2008. Forordningen må sees i sammenheng med direktiv 2009/53/EF hvor EU-kommisjonen ble gitt kompetanse til å gi regler også for endringer av markedsføringstillatelser for legemidler som kun er godkjent i et land. Forordningen utvider virkeområdet for forordning 1234/2008 til å omfatte endringer av alle markedsføringstillatelser som utstedes i henhold til EU-retten, også de som kun gjelder for et enkelt land. Dette betyr igjen at Norge ikke lenger kan ha "nasjonale" frister for godkjenning. Konkret innebærer dette at man for rent nasjonale søknader får redusert saksbehandlingsfrister fra 60 til 30 dager og fra 120 til 60 dager.

Forordningen medfører at endringer av rent nasjonale markedsføringstillatelser skal behandles på samme måte som endringer av markedsføringstillatelser godkjent etter den gjensidige

anerkjennelsesprosedyren og den desentraliserte prosedyren. Forordningen innebærer videre at endringer av rent nasjonale markedsføringstillatelser skal kunne behandles i den tidligere etablerte arbeidsdelingsprosedyren.

Hensikten bak arbeidsdelingsprosedyren er å unngå dobbeltarbeid. Endringer i alle markedsføringstillatelser som er utstedt i henhold til EU-retten derfor skal kunne behandles etter den samme prosedyren. Etter gjeldende regelverk er det mulig å gruppere flere endringer i en enkelt søknad. Etter den nye forordningen skal grupperte endringer behandles etter reglene for den endringen som har den høyeste graden.

Forordningen medfører videre endring av prosedyren for endring av humaninfluenzavaksiner. Blant annet er myndighetens frist for utarbeidelse av avgjørelse og vurderingsrapport økt til 45/55 dager, med mulighet for klokkestopp dersom det er nødvendig med supplerende opplysninger. For legemidler som er godkjent i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004 (sentral prosedyre), skal prosedyren avsluttes hvis EMA avviser en endring. En rekke tiltak som EMA må iverksette per i dag, vil da i fremtiden ikke lenger være nødvendig). Et kommisjonsvedtak vil ikke lenger være nødvendig ved endringer som ikke endrer betingelsene for utstedelsen av markedsføringstillatelsen.

Merknader

- Rettsakten er hjemlet i TFEU artikkel 114 og 168(4)(c).
- Gjeldende norsk rett: Endringer av markedsføringstillatelser reguleres i dag i forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften) kapittel 9. Her er forordning (EF) nr. 1234/2008 implementert ved henvisning, samt gjennom enkeltbestemmelser.
- Gjennomføring av forordning (EU) nr. 712/2012 skjer ved endring av legemiddelforskriften ved henvisning til rettsakten og endring av enkeltbestemmelser.
- Rettsakten tilhører gruppe 2 ved at den krever forskriftsendring uten å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for helse der Helse- og omsorgsdepartementet, Helsedirektoratet, Nasjonalt folkehelseinstitutt, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Arbeidsdepartementet, Finansdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Miljøverndepartementet Samferdselsdepartementet, Kunnskapsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVI Kosmetikk

32012L0021 Kommisjonsdirektiv 2012/21/EU av 2. august 2012 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for tilpasning av vedleggene II og III til den tekniske utviklingen (Vedlegg II Kapittel XVI HOD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktivet medfører følgende endringer i vedleggene til EUs kosmetikkdirativ (76/768/EØF):

- Hårfargestoffet HC rød nr. 16 tilføyes vedlegg II (forbudslisten).
- Det innføres endringer for høyeste konsentrasjon tillatt i det ferdige kosmetiske produkt for stoffene 1-Naphtol og Resorcinol (løpenummer hhv. 16 og 22) angitt i del 1 av vedlegg III.
- 24 hårfargemidler ikke tidligere regulert i direktivet, inkluderes i vedlegg III (stoffer tillatt under visse betingelser).
- De midlertidig godkjente hårfargestoffene Hydroxyethyl-2-Nitro-p-Toluidine og HC rød nr. 10 + HC rød nr. 11 får endelig godkjenning.

Merknader

Direktivet medfører tilsvarende endringer i generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv. av kosmetikk og kroppspfleieprodukter.

Direktivet medfører bare en relativt sett mindre justering av kosmetikkforskriftens allerede meget omfattende spesifikke stoffregulering. Implementeringen medfører derfor ikke noen administrative konsekvenser verken for norsk næringsliv eller forvaltning.

Økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv

Medlemmene av Kosmetikkleverandørenes forening (KLF) står for ca. 70 % av utbudet av kosmetikk i Norge. KLF er medlem av den europeiske bransjeorganisasjonen «Cosmetics Europe» (CE) som samarbeider nært med Europakommisjonen ved utarbeidelse av direktiver innen kosmetikkområdet. Bransjen har stor innflytelse på dette arbeidet. CE har ikke hatt innvendinger til reguleringstiltaket i direktiv 2011/59/EU slik det nå er vedtatt i EU. Det er lagt inn en romslig overgangstid etter CEs ønske.

Etter det Mattilsynet kjenner til kom det ikke innvendinger fra annen industri da Europakommisjonen hørte direktivutkastet. Dette indikerer at tiltaket ikke innebærer noen nevneverdig økonomisk belastning for næringslivet innen EU. Det kan tvert imot være økonomisk fordelaktig for kosmetikkindustrien ved at tilliten til at hårfargestoffer er trygge i bruk øker. Ingen av produktene som berøres av tiltaket, produseres i Norge. Gjennom KLFs medlemskap i CE er også norske næringslivsinteresser ivaretatt. Norsk næringsliv blir dermed ikke nevneverdig berørt økonomisk.

Økonomiske konsekvenser for forvaltningen/tilsynet

Ingen. De nye innskjerpede bestemmelsene som innføres bør følges opp med kontrolltiltak i det løpende tilsynet.

Helhetlige vurderinger

EU har gjennomført tiltaket på grunnlag av risikovurderinger ved sin vitenskapskomité SCCS. Stoffet som nå forbys, HC rød nr. 16, er ikke kjent benyttet i EU, men ville ha kunnet blitt brukt. Stoffet er nevrotoksisk og anses som mulig mutagent.

For 9 av de 24 tidligere uregulerte stoffene, som nå tillates på visse vilkår (jf. vedlegg III), er det tale om sekundære aminer som kan omdannes til kreftfremkallende nitrosamin dersom de er sammen med nitroserende annen ingrediens. Det er nå innført forbud mot slik blanding. Dette tiltaket reduserer således ytterligere risikoen for at bruk av hårfargeprodukter kan forårsake kreft. Med få unntak er alle stoffene som føres inn i vedlegg III sensibiliserende. Av disse er tre (løpenummer hhv. 257, 259, 260) klassifisert som svært sterkt sensibiliserende.

Flere studier, både fra Europa og Asia, viser at forekomsten av kontaktallergi ovenfor hårfargemidler har økt kraftig de siste tiårene, både i den generelle befolkning og blant personer som bruker dette i profesjonell sammenheng (frisører). I Tyskland er det anslått at mer enn 1.3 millioner voksne er sensitive ovenfor ett eller flere av disse stoffene. Samtidig ser man at bruken av hårfarge er økende og at stadig yngre brukergrupper farger håret.

VKM mener sensibilisering er en helseskade. Nesten alle de sensibiliserende stoffene som nå reguleres tillates brukt på vilkår av at produktene de anvendes i får en omfattende merking relatert til fare for allergisk kontaktallergi. Dette tiltaket vil derfor gi en viss helsegevinst. Endringsdirektivet medfører at den høyest tillatte konsentrasjonen for det nest mest brukte hårfargemidlet, resorcinol, halveres. I midlertid indikerer resultater fra tilsynet at industriens bruk av resorcinol i mange år har involvert brukskonsentrasjoner betydelig lavere enn den nye maksimumskonsentrasjonen som nå innføres. Dette tiltaket gir derfor ikke noen reell helsegevinst.

Europakommisjonen har ikke basert dette enkeltstående endringsdirektivet på noen konsekvensanalyse. Det er kun ett av flere ledd i et større arbeid med sikte på å komme frem til en positivliste for hårfargestoffer. Dette var et arbeid som startet i 2003, dvs. før rutinene med konsekvensanalyser helt hadde kommet på plass. I 10-året 1983 - 1993 ble flere hårfargestoffer forbudt på grunn av kreftfare. Resultatene fra en større epidemiologisk undersøkelse som ble publisert i 2001 forårsaket usikkerhet med hensyn til om hårfarging kan medføre kreft. Under henvisning til

denne undersøkelsen tilrådte EUs vitenskapskomité at hårfargene ble gjennomgått for å få helsemessig kontroll med dem.

Etter lengre tids press fra medlemslandene samt Norge – og på grunnlag av vitenskapskomiteens tilråding gikk Europakommisjonen i 2003 omsider inn for at det ble opprettet en positivliste for hårfargestoffer basert på risikovurderinger og toksikologiske tester utført med moderne metoder og finansiert av industrien. I sammenheng med dette ble Europakommisjonen og medlemslandene enige om en strategi for å komme frem til positivlisten.

I og med foreliggende endringsdirektiv og de tre tidligere endringsdirektivene i denne serien av endringsdirektiver, direktiv 2009/36/EF, direktiv 2010/4/EU og direktiv 2012/59/EU har da nå i den senere tid til sammen 70 hårfargestoffer blitt endelig godkjent uten tidsbegrensning og vil inngå i den kommende positivlisten. Enda et endringsdirektiv som forventes vedtatt i 2013, vil føye ytterligere 45 hårfargestoffer til kosmetikkdirektivets vedlegg III som endelig godkjent. Positivlisten vil være endelig på plass regelverksmessig i og med ikrafttreddelsen 11. juni 2013 av den nye kosmetikkforordningen (forordning (EF) nr. 1223/2009). Prosjektet med å etablere listen har også medført at 156 hårfargestoffer inntil nå har blitt plassert på vedlegg II (negativlisten), jf. flere tidligere endringsdirektiver. Totalt sett gir prosjektet en ikke ubetydelig helsegevinst.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KULTURDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVII Opphavsrett

32011L0077 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/77/EU av 27. september 2011 om endring av direktiv 2006/116/EF om vernetiden for opphavsrett og visse nærstående rettigheter (Vedlegg XVII KUD Gruppe 1)

Sammendrag av innhold

Den 12. september 2011 vedtok Rådet med kvalifisert flertall å gjøre endringer i direktiv 2006/116/EF om vernetiden for opphavsrett og visse nærstående rettigheter. Rådets vedtak er i tråd med et kompromiss som ble fremforhandlet i Parlamentet i april 2009.

Det vedtatte endringsdirektivet forlenger vernetiden for utøvere i og produsenter av lydopptak fra 50 til 70 år (fra innspillingsåret). Forlengelsen gjelder bare lydopptak, ikke audiovisuelle produksjoner. Videre bestemmer endringsdirektivet bl.a. at det også skal opprettes særskilte fond for studiomusikere. Hensikten skal være å forbedre utøvernes sosiale situasjon, særlig studiomusikernes, da stadig flere av disse lever lengre enn nåværende vernetid. Dessuten harmoniserer endringsdirektivet beregningen av vernetiden for såkalte "co-written musical works", dvs. musikkverk med tekst og som flere har bidratt til. Hensikten her skal være å få en ensartet beregning av vernetiden for slike musikkverk.

Merknader

Vernetidsdirektivet (2006/116/EF) - som endringsdirektivet gjør endringer i - er innlemmet i EØS-avtalen. Forutsatt at også endringsdirektivet innlemmes, vil de vedtatte endringer kreve endringer i åndsverkloven. For medlemslandene er gjennomføringsfristen to år fra endringsdirektivets ikraftsettelse, dvs. i løpet høsten 2013. For Norges del vil disse spørsmål naturlig inngå i den helhetlige revisjonen av åndsverkloven som Kulturdepartementet er i gang med.

Endringsdirektivet antas å ha positive økonomiske konsekvenser for utøvere og produsenter av lydopptak, mens det kan medføre økte kostnader for brukere av slike verk. Rettsakten antas å ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser for myndighetene.

Siden gjennomføringen av EØS-komiteens beslutning i norsk rett vil kreve lovendring vil Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning bli innhentet, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for immaterialrett der Kulturdepartementet, Patentstyret, Kunnskapsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012R0045 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 45/2012 av 19. januar 2012 om endring av vedlegget til rådsforordning (EF) nr. 21/2004 når det gjelder innholdet i transportdokumentene (Vedlegg I Kapittel I LMD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten forlenger unntak gitt i forordning (EF) nr. 21/2004. Det er visse unntak fra plikten til å oppgi dyrenes individuelle identifikasjonskoder i transportdokumentet som kreves ved forflytning av sauer og geiter mellom driftsenheter i samme medlemsstat.

Unntakene gjelder dyr som er født før 1. januar 2010, dvs. før det ble krav om elektronisk merking.

Det er ikke nødvendig å oppgi kodene i transportdokumentet når dyrene sendes til slakteri. For andre forflytninger skulle unntaket opprinnelig bare gjelde t.o.m. 31. desember 2011.

Denne rettsakten forlenger unntaket t.o.m. 31. desember 2014.

Merknader

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området

Krav om transportdokument ved forflytning av småfe følger av forskrift 30. november 2005 nr. 1356 om merking, registrering og rapportering av småfe. Forskriften gjennomfører forordning (EU) nr. 21/2004 og rettsakter som er gitt med hjemmel i denne i norsk rett.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 30. november 2005 nr. 1356 om merking, registrering og rapportering av småfe.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Rettsakten sparer dyreholdere som selger sauer eller geiter født før 1. januar 2010 som livdyr for arbeid med å oppgi dyrenes individuelle identifikasjonskoder i transportdokumentet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings-, og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R0880 Kommisjonsforordning (EU) nr. 880/2011 av 2. september 2011 om rettelse av forordning (EU) nr. 208/2011 om endring av vedlegg VII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 882/2004 og kommisjonsforordningene (EF) nr. 180/2008 og (EF) nr. 737/2008 når det gjelder lister over og navn på EU-referanselaboratorier (Vedlegg I Kapittel I LMD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer en tilføyelse av pkt. 18 i vedlegget til forordning (EU) nr. 208/2011, jf. vedlegg VII del II til forordning (EF) nr. 882/2004 (kontrollforordningen). I pkt. 18 fremkommer navnet på EU-referanselaboratoriet for bie helse.

Merknader

Rettsakten krever endring av forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk for fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften). Rettsaken innebærer ingen endrede rettigheter eller plikter for private parter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Rettsakten innebærer en tilføyelse i listen over EU-referanselaboratorier og har ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon, som begge har representanter for Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri - og kystdepartementet, Helse - og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Fôrvarer

32012R0843 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 843/2012 av 18. september 2012 om godkjenningen av endo-1,4-beta-xylanase produsert av *Aspergillus niger* (CBS 109.713) som fôrtilsetningsstoff til avlskalkun, fjørfe av mindre økonomisk betydning til slakt, til egglegging eller avl og til prydfugler (innehaver av godkjenningen BASF SE) (Vedlegg I Kapittel II LMD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsaken omhandler utvidet godkjenning av et enzympreparat til bruk i fôr til flere fjørfearter. Det er tidligere godkjent som fôrtilsetningsstoff til slaktekylling og slaktekalkun. Preparatet er framstilt ved hjelp av en genmodifisert stamme av *Aspergillus niger*. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer.

Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority (EFSA), som finner det trygt i bruk til omsøkt formål. Enzympreparatet har vist effekt ved å bedre fôrutnyttelsen hos ulike fjørfearter.

Det er satt grense for minste tillatte innhold av preparatet i fullfôr for at det skal ha ønsket effekt. Den er 560 TXU/kg i avlskalkunfôr og 280 TXU/kg til de andre godkjente formålene. (TXU er uttrykk for enzymaktivitet). Største anbefalte mengde tilsatt fôr til alle fjørfeartene er 840 TXU/kg fullfôr. Enzympreparatet anbefales brukt i fôr med høyt innhold av stivelse og ikkestivelsespolysakkarider. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Godkjenningen har varighet til 9. oktober 2022. Den er gitt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonenes faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Mange tilsvarende preparater er allerede godkjent og i bruk. Fôrindustrien får enda et godkjent enzympreparat, som kan brukes i fôr til alle fjørfearter. Det er mange tilsvarende i markedet allerede. Med utvidet bruksområde, kan det føre til effektivisering i tilsetningsstoffutvalget hos fôrindustrien og en viss kostnadssparing. Hvorvidt industrien vil ta i bruk dette preparatet, avhenger av økonomiske og praktiske forhold hos den enkelte virksomheten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks -og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32012L0012 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/12/EU av 19. april 2012 om endringer i rådsdirektiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter for humant konsum (Vedlegg II Kapittel XII LMD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer direktiv 2001/112/EF om fruktjuice og visse lignende produkter (juicedirektivet). Endringene i juicedirektivet må gjennomføres av medlemsstatene og skal gjelde fra 28. oktober 2013. Produkter som er merket og markedsført i samsvar med bestemmelsene i det "gamle" regelverket før denne datoen, kan omsettes frem til 28. april 2015.

Endringene skal blant annet innarbeide flere av bestemmelsene i Codex Alimentarius-standard for fruktjuice og nektar (Codex Stan 247-2005) og oppdatere juicedirektivet i samsvar med den teknologiske utviklingen på området. Rettsakten tydeliggjør dessuten skillet mellom fruktjuice og fruktjuice som er fremstilt fra konsentrat. Bestemmelsene om restituering av aroma er forenklet. Tomater er lagt til i listen over frukter som kan brukes til fremstilling av juice.

Dersom juicen er laget av ett eller to fruktslag, skal ikke lenger varebetegnelsen suppleres av en etterfølgende angivelse av fruktene som er benyttet, men den skal komponeres av de fruktslagene som er benyttet i fallende mengde. Ved bruk av tre eller flere fruktslag er reglene som før, det vil si at antallet fruktslag kan angis, eller det kan opplyses at juicen er laget av en blanding av fruktslag. Denne endringen gjøres for å hindre at forbrukerne blir villedet om et juiceprodukts sammensetning. I Europa har det vært vanlig at juice benevnes slik at man får inntrykk av at produktet i stor grad inneholder juice fra én frukt, når den i realiteten inneholder mest juice fra en eller flere andre fruktslag som er billigere.

Sukker er fjernet fra listen over tillatte ingredienser i juice. Ettersom det ikke lenger blir tillatt å tilsette sukker til fruktjuice, oppheves derfor flere bestemmelser som angår sukker i det opprinnelige direktivet.

I nektar kan det tilsettes sukkerarter/honning med inntil 20 % av sluttproduktets vekt, alternativt kan det tilsettes søststoff. Dersom nektaren søtes på denne måten, kan det ikke fremsettes en påstand om at produktet ikke er tilsatt sukker.

Det har vært ganske utbredt å merke juice med «ikke tilsatt sukker» når sukkerarter ikke har vært tilsatt. Når det nå blir forbudt å tilsette sukker til juice, vil denne påstanden heller ikke kunne brukes. I henhold til merkeregelverket kan ikke en påstand benyttes på et næringsmiddel når alle lignende næringsmidler har de samme egenskapene. Det vil si at når det ikke er tillatt å tilsette sukker til juice, kan man heller ikke merke produktet med «ikke tilsatt sukker». Dette kan medføre at forbrukerne kan tro at juice som ikke lenger har en slik merking, nå er tilsatt sukker, og at de av den grunn lar være å drikke juice. Som et botemiddel for dette tillates det at det frem til 28. oktober 2016 kan settes inn følgende utsagn i samme synsfelt som varebetegnelsen på juice (ikke nektar) «fra 28. oktober 2015 kan ikke juice tilsettes sukker».

Rettsakten gjør også flere endringer av mer detaljert og teknisk karakter i vedleggene til juicedirektivet. Rettsakten inneholder dessuten bestemmelser om delegering av myndighet til Kommisjonen til å fastsette såkalte «delegated acts» om nærmere bestemte forhold, vilkårene for delegeringen og muligheten for Europaparlamentet og Rådet til å protestere mot rettsakter fastsatt av Kommisjonen etter delegert myndighet.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for at det gjøres endringer i forskrift 2. september 2003 nr. 1116 om fruktjuice og lignende produkter (juiceforskriften).

Økonomiske, administrative eller andre konsekvenser:

Nye krav til produktsammensetning og merking vil alltid kunne medføre økonomiske og administrative konsekvenser for virksomhetene på grunn av behov for endringer i oppskrifter med videre og utskifting av emballasje og etiketter med videre. Eventuelle uheldige virkninger av dette søkes imidlertid oftest kompensert ved at regelverket gir overgangsbestemmelser, jf. i dette tilfellet fremstillingen ovenfor. Mattilsynet legger derfor til grunn at gjennomføring i norsk rett av rettsakten ikke vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for norske virksomheter. Vi kan heller ikke se at rettsakten vil medføre administrative, økonomiske eller andre konsekvenser for myndighetene.

For forbrukerne og samfunnet for øvrig mener vi at noen av bestemmelsene i rettsakten om produktsammensetning og merking vil kunne innebære en fordel, ettersom de vil kunne sette forbrukerne i stand til å gjøre mer informerte valg og sikre forbrukerne produkter med god kvalitet.

Som nevnt ovenfor inneholder rettsakten blant annet bestemmelser om delegering av myndighet til Kommisjonen til å fastsette såkalte «delegated acts» om nærmere bestemte forhold, vilkårene for delegeringen og muligheten for Europaparlamentet og Rådet til å protestere mot rettsakter fastsatt av Kommisjonen etter delegert myndighet. Det fremgår av den gjennomgående tilpasningen i punkt 3 i protokoll 1 til EØS-avtalen, at denne typen bestemmelser ikke er EØS-relevante og at de «automatisk» skal tolkes bort i rettsakter som tas inn i vedleggene til EØS-avtalen, ettersom EØS-avtalen selv inneholder de relevante bestemmelsene om prosesser mv. for endringer og utvikling av avtaleverket. De konkrete bestemmelsene om dette i juicedirektivet vil derfor «automatisk» bli tolket bort som følge av den gjennomgående tilpasningen i punkt 3 i protokoll 1 til EØS-avtalen. Det er ikke nødvendig med etablering av nye og konkrete tilpasninger til denne rettsakten for å oppnå dette.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings, og -inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32012D0449 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/449/EU av 27. juli 2012 som endrer vedtak 2003/467/EF når det gjelder anerkjennelsen av Latvia som offisielt fri for enzootisk bovin leukose (Vedlegg I Kapittel I LMD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten innfører Latvia på listen over land/regioner som er erklært frie for storfeleukose (enzootisk bovin leukose). Listen foreligger i vedlegg III til kommisjonsvedtak 2003/467/EF. Latvia har lagt frem for Kommisjonen tilfredsstillende dokumentasjon (jf. krav i henhold til direktiv 64/432/EØF) for å bli erklært fri for sykdommen. Vedlegg III til kommisjonsvedtak 2003/467/EF endres i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendring. Land- og regionslistene i EØS er, med få unntak, ikke tatt med i våre nasjonale forskrifter. Informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Rettsakten antas ikke å få økonomiske konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Plantesanitære forhold

32012L0008 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2012/8/EU av 2. mars 2012 om endring av direktiv 2003/90/EF om gjennomføringsbestemmelser til artikkel 7 i rådsdirektiv 2002/53/EF når det gjelder kjennetegn som prøvingen minst skal omfatte, og minstekrav til prøving av visse sorter av jordbruksvekster (Vedlegg I Kapittel III LMD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en endring av kommisjonsdirektiv 2003/90/EF om sortskjennetegn og bruk av disse ved DUS-testing (nyhetsprøving) av nye plantesorter av jordbruksvekster. DUS-testing av en sort foregår i samsvar med egne retningslinjer for bruk av sortskjennetegn. EUs organ for planteforedlerett (CPVO) utarbeider slike retningslinjer for stadig flere arter.

For at disse retningslinjene skal ha gyldighet i forbindelse med DUS-testing og sortslisteopptak i de enkelte medlemsland, må dette fastsettes særskilt gjennom et kommisjonsdirektiv. For de arter der CPVO ikke har fastsatt slike retningslinjer, skal det benyttes tilsvarende retningslinjer utarbeidet av den internasjonale union for beskyttelse av nye plantesorter (UPOV).

Hvilke arter der DUS-testingen skal foregå enten etter EUs eller etter UPOVs retningslinjer, framgår av vedlegg til rettsaktene. For arter utover de som EU og UPOV har retningslinjer for, gjelder nasjonale bestemmelser. De faktiske endringene i dette direktivet i forhold til 2003/90/EF gjelder endring av hvilke arter som står oppført i hvilket vedlegg. Dette gir da oversikt over hvilke arter som skal DUS-testes etter retningslinjer utarbeidet av henholdsvis CPVO eller UPOV. I tillegg er enkelte retningslinjer blitt endret i løpet av 2011 slik at det må vises til en annen versjon av retningslinjene enn tidligere.

Merknader

Relevant regelverk i Norge er forskrift 1. oktober 1999 nr. 1069 om prøving og godkjenning av plantesorter. Nyhetsprøving i Norge utføres av Mattilsynet. Vi gjennomfører for tida nyhetsprøving kun for hvete, bygg og havre og følger da respektive retningslinjer fra CPVO/UPOV. For øvrige arter av jordbruksvekster kjøpes nyhetsprøving av nye sorter fra andre land som da utfører disse også etter retningslinjer fra CPVO/UPOV. De konkrete endringer i denne aktuelle rettsakten gjelder arter som ikke nyhetsprøves i Norge. Endringene er dermed helt uten betydning for oss. Høring hos næringen har vært ansett som overflødig og det er ikke behov for endring i norsk regelverk.

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for verken Mattilsynet eller andre aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for matproduksjon der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XVII Miljøvern

32010R0995 Europaparlaments- og rådsforordning nr. 995/2010 av 20. oktober 2010 om forpliktelser for virksomheter som bringer tømmer og treprodukter i omsetning (Vedlegg II Kapittel XVII MD Gruppe 1)

Sammendrag av innhold

Rettsakten skal utfylle EUs policy mot ulovlig hogst og handel som bl.a. bidrar til betydelige menneskeskapte CO2 utslipp, underminerer lovlig næringsdrift og fører til inntektstap anslått til langt over 100 milliarder/år. Slik ulovlig virksomhet forringer biologisk mangfold, andre økosystemtjenester og levekårene for skogavhengige lokalsamfunn og urfolk. EU har tidligere innført følgende relevante tiltak:

- EU Action Plan for FLEGT, om ulovlig hogst og handel, COM 251, 21/5-2003
- FLEGT Regulation on VPA, OJL 347, 30/12-20
- Resolutions and Conclusions on FLEGT/VPA measures against illegal logging and trade in Council Documents 7014/04 and 268/2003
- Sustainable Development Strategy agreed by Council in June 2006 providing for National Public Procurement Policies

Rettsakten gjelder første gangs omsetning i EU/EØS, både for produkter med opprinnelse innenfor og utenfor EU/EØS. Stort sett rammes alle slags tre-produkter som tremasse og papir, bygningsmaterialer, materialer til innredninger, møbler, tre-baserte brenselprodukter, treverk til pakking og frakt, tønner og trestamper, rammer til bilder osv. Mange tømmerprodukter går gjennom flere prosesser og bearbeiding før de kommer på EU/EØS-markedet første gang. Det er kun virksomheten som første gang plasserer produktet på markedet som må følge opp lovens krav. Forhandlere videre i distribusjonskjeden på EU/EØS-markedet må kunne identifisere hvem som har levert produktet og hvor de har videresolgt dem.

Rettsakten gjør det straffbart å omsette produkter som kan knyttes til ulovlig høsting, og den pålegger virksomheter ved første gangs omsetning å følge et system for tilbørlig aktsomhet ved vurderingen av produktenes opprinnelse og lovlighet. Lovlighet henspeiler på lovlig i avvirkningslandet. Produkter som dekkes av FLEGT- eller CITES lisenser anses som lovlige og er unntatt rettsaktens krav i EU.

Rettsaktens art. 4 introduserer et system for tilbørlig aktsomhet som innebærer innhenting og vurdering av kommersielle, miljømessige og juridiske data. Virksomheter i markedet skal gjennomføre slike undersøkelser og vurderinger for å minimalisere risiko for å introdusere ulovlig høstet tømmer og treprodukter som stammer fra slikt tømmer i markedet. Det skal foreligge produktbeskrivelse, informasjon om opprinnelsesland, volum og vekt, opplysninger om leverandør, informasjon om produktet anses å fylle lovens krav, og en risikoanalyse skal gjennomføres. Kommisjonen er gitt kompetanse til å gi ytterligere regelverk om gjennomføringen av dette.

Alle medlemsland skal utpeke en eller flere ansvarlige myndigheter for gjennomføringen av rettsakten nasjonalt. Kommisjonen skal informeres om disse. Kommisjonen skal publisere oversikt over både ansvarlige myndigheter og godkjente overvåkningsorganisasjoner (se nærmere om disse nedenfor) i alle medlemsland.

Hvert medlemsland skal vedta strafferegler for brudd på rettsakten, informere Kommisjonen om disse, samt rapportere om sin oppfølging hvert annet år. Kommisjonen er i forordningen gitt fullmakt til å foreslå utfyllende lovgivning på enkelte områder innen 3. mars 2012 (delegated acts).

Merknader

Miljøverndepartementet arrangerte et åpent seminar om tropisk tømmer 24. november 2008. EU-Kommisjonen var representert og orienterte om EUs forslag til forordning. Den 29. januar 2009 arrangerte MD og LMD i felleskap et seminar om EUs arbeid med rettsakten. Et åpent seminar om forordningen og tilhørende rettsakter vil bli arrangert i mai.

Regnskogsfondet har etter oppdrag fra Miljøverndepartementet utarbeidet en rapport som analyserer rettsakten mot USAs tilsvarende lovgivning, den såkalte Lacey Act. Rapporten ble fremlagt 28. januar 2009. Departementet har tatt rapportens anbefalinger i betraktning ved utformingen av innspillet som ble oversendt til EU i mars 2010.

Rettsakten ble orientert om på møtet i Referansegruppen for miljø 13. februar 2009, 3. mars 2010 og 9. juni 2010.

Norge har deltatt i både tømmerforordningens ekspertgruppe og EUs FLEGT- komité.

Tømmerforordningen bestemmer at Europakommisjonen skal gi organisasjoner tillatelse til å opptre som overvåkningsorganisasjoner. Disse organisasjonene vil få rett til å tilby virksomheter systemer for å gjennomføre tilbørlig aktsomhet, som derved fritar dem fra å ha egne systemer. Europakommisjonen har videre myndighet til evt. å oppheve godkjenningen. Forordningen gir altså Europakommisjonen myndighet til å fatte enkelte vedtak med internrettslig virkning for rettssubjekter i EUs medlemsstater, uten noen mellomliggende beslutning fra nasjonale myndigheter (såkalt direkte virkning).

I henhold til EØS-avtalens to-pilarstruktur skal myndigheten til å godkjenne og oppheve godkjenning av overvåkningsorganisasjoner i EØS/EFTA-statene ligge i EFTA-pilaren. Denne kompetansen tillegges ESA på EFTA-siden, ettersom oppgaven har nær sammenheng med oppfølgingen av at regelverket blir fulgt. Overføring av myndighet til utenlandske organer som er «lite inngripende», kan skje ved Stortingets samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Overføringen av godkjenningsmyndighet til ESA vil ha et begrenset saklig omfang. Norske forvaltningsmyndigheter vil også ha en viss innflytelse i prosessene som kan lede til beslutninger fra ESAs side. Dessuten synes de samfunnsmessige og politiske interesser som berøres gjennom myndighetsoverføringen å være svært begrensede. Innlemmelse av forordningen kan derfor følge fremgangsmåten i Grunnloven § 26 annet ledd.

Det foreslås at Klima- og forurensningsdirektoratet (KLIF) (Miljødirektoratet fra 1. juni 2013) og Statens landbruksforvaltning (SLF) utnevnes som ansvarlige myndigheter etter forordningen, KLIF for importert tømmer og treprodukter og SLF for nasjonalt produsert tømmer og treprodukter.

Kostnadene for ansvarlige myndigheter vil dekkes over Miljøverndepartementets og Landbruks- og matdepartementets respektive budsjetter, innenfor departementenes gjeldende budsjetttrammer. Kostnadene for SLF vil være ca. 1,5 mill. kr. i inneværende år og ca. 1 mill. kr. pr. år etter dette. Kostnadene for KLIF antas å ville ligge i samme størrelsesorden.

Siden gjennomføring av EØS-komiteens beslutning i norsk rett innebærer myndighetsoverføring samt krever bevilgningsvedtak, vil Stortingets samtykke til godkjenning av forordningen bli innhentet i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd. Det følger av artikkel 103 nr. 1 at beslutningen først blir bindende for Norge etter at norsk side har meddelt de andre partene at de forfatningsrettslige kravene er oppfylt, dvs. at Stortinget har gitt sitt samtykke.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for miljø der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I

32012R0363 Delegert forordning (forordning (EU) nr. 363/2012) - knyttet til EUs tømmerforordning (forordning (EU) nr. 995/2010 (Vedlegg XX Kapittel I MD Gruppe 1)

Sammendrag av innhold

Forordningen utdyper bestemmelser i EUs tømmerforordning (se ovenfor). EUs tømmerforordning utfyller EUs politikk mot ulovlig hogst og handel med tømmer og tømmerprodukter. Gjennom artikkel 290 eller artikkel 291 i TFEU (The Treaty on the Functioning of the European Union), er Kommisjonen gitt delegert myndighet til å fastsette slike detaljerte rettsakter gjennom en forenklet prosedyre eller gjennom såkalt komitologi. Rettsakten er en delegert forordning ("delegated act") hjemlet i EUs Tømmerforordning art 8.7 (forordning (EU) nr. 995/2010). Rettsakten ble vedtatt 23.2.2012 og trådte i kraft i medlemslandene 3. mars 2013.

Merknader

Tømmerforordningens artikkel 8 tredje ledd bestemmer at Kommisjonen skal anerkjenne og gi organisasjoner tillatelse til å opptre som overvåkingsorganisasjoner. Prosedyrene for godkjenning av overvåkingsorganisasjoner og tilbakekalling av godkjenning fastsettes ved denne delegerte forordningen. Overvåkingsorganisasjoner vil få rett til å tilby virksomheter systemer for "tilbørlig aktsomhet" som fritar virksomhetene fra å ha egne systemer.

I november 2010 behandlet Stortingets næringskomité tømmerforordningen, som den delegerte forordningen er hjemlet i, i henhold til sin forretningsorden paragraf 13.a. Komiteen påpekte at regjeringen måtte sørge for å påvirke utformingen av retningslinjer som Kommisjonen skulle utarbeide for gjennomføring av regelverket, slik at det ikke ble lagt unødvendige byrder på norsk skogbruk og at eksisterende ordninger kunne nyttes i størst mulig grad. Tømmerforordningens ekspertgruppe under Kommisjonen bidro til utkast til delegert forordning i 2011. Utkastet var til konsultasjon i EUs direktorater som en del av godkjenningsprosedyren. Endringene som ble gjort var hovedsakelig språklige og endret ikke substansen som ble diskutert i ekspertgruppen.

Norge deltar både i tømmerforordningens ekspertgruppe, hvor den delegerte forordningen ble diskutert, og i EUs FLEGT- komité, hvor et forslag til gjennomføringsrettsakt ble diskutert. Norske næringsutøvere har deltatt i EUs konsultasjonsmøte i Brussel (mars 2011) og det har vært en god dialog mellom MD/LMD og norske skogbruksorganisasjoner på dette området.

Når det gjelder rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge knyttet til forordningen vises det til omtalen av tømmerforordningen (europaparlaments- og rådsforordning nr. 995/2010) tidligere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I

32012R0607 Gjennomføringsrettsakt (forordning (EU) nr. 607/2012) til EUs tømmerforordning (forordning (EU) nr. 995/2010) (Vedlegg XX Kapittel I MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Gjennomføringsrettsakten ble vedtatt 6. juli 2012 og er hjemlet i forordning (EU) nr. 995/2010 (Tømmerforordningen), artikkel 6 og 8.

Rettsakten gir regler for hvordan virksomheter skal utøve "tilbørlig aktsomhet" i sin vurdering av om tømmer og treprodukter stammer fra ulovlig avvirkning, jf. artikkel 6 i EUs tømmerforordning (forordning (EU) nr. 995/2010). Tømmerforordningen, som er omtalt ovenfor, er en del av EUs politikk mot ulovlig hogst og handel med tømmer og tømmerprodukter. Tømmerforordningen trådte i kraft i medlemslandene 3. mars 2013. Den innebærer krav om at virksomheter ved førstegangs omsetning av tømmer eller tømmerprodukter i EUs indre marked, forsikrer seg at om at produktene stammer fra lovlig avvirkning. Forordningen gjelder både for produkter med opprinnelse innenfor og utenfor EUs grenser.

Merknader

Når det gjelder rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge knyttet til forordningen vises det til omtalen av tømmerforordningen (europaparlaments- og rådsforordning nr. 995/2010) tidligere.

Regelverk som utdyper bestemmelser i tømmerforordningen omtales som delegert regelverk (delegated acts) eller gjennomføringsrettsakter (implementing acts). Kommisjonen er gjennom artikkel 290 eller artikkel 291 i TEUF, gitt delegert myndighet til å fastsette slike detaljerte rettsakter gjennom en forenklet prosedyre eller gjennom såkalt komitologi.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XV Farlige Stoffer

32012L0051 Kommisjonens delegerte direktiv 2012/51/EU av 10. oktober 2012 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU om kadmium (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2011/65/EU forbyr visse farlige stoffer, herunder kadmium, i elektriske og elektroniske produkter. Det er fortsatt ikke teknisk mulig å erstatte kadmium i fotoresistorer for analoge optokoblere i profesjonelt lydutstyr. Ved Kommisjonsdirektiv 2012/51/EU unntas derfor kadmium fra forbudet til bruk i slikt utstyr. Unntaket er tidsbegrenset. Siden det stadig forskes på kadmiumfri teknologi, og mulige erstatninger kan foreligge innen utgangen av 2013, utløper unntaket 31. desember 2013. Direktiv 2011/65/EU - omtalt som RoHS 2 - ble vedtatt 8. juni 2011. Direktiv 2011/65/EU har virkning fra 3. januar 2013 og direktiv 2002/95/EF (RoHS) oppheves fra samme dato.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - direktiv 2002/95/EF - er hjemlet i traktatens artikkel 95. Rettslige konsekvenser: Direktiv 2002/95/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Gjennomføring av direktiv 2011/65/EU - og endringsdirektiver som 2012/51/EU - vil skje ved endringer i produktforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av direktiv 2012/51/EU anses ikke å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser.

Gruppe 2: Direktiv 2012/51/EU er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Direktiv 2011/65/EU (RoHS 2) er tidligere behandlet i spesialutvalget (februar 2012) og funnet EØS-relevant og akseptabel. Direktiv 2011/65/EU er foreløpig ikke innlemmet i EØS-avtalen. Direktiv 2011/65/EU har virkning fra 3. januar 2013, og direktiv 2002/95/EF oppheves med virkning fra samme dato. Det er derfor viktig at Norge har tilsvarende oppdatert og forbedret regelverk på plass som resten av Europa, både i forhold til beskyttelse av helse og miljø, tilsvarende rammebetingelser for berørt norsk industri og for norske myndigheter i forhold til håndhevelse av det aktuelle regelverket. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet. Arbeidet med forslag til gjennomføringsforskrift for RoHS 2 er i gang.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0050 Kommisjonens delegerede direktiv 2012/50/EU av 10. oktober 2012 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU om bly (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2011/65/EU forbyr visse farlige stoffer, herunder bly, i elektriske og elektroniske produkter. Det er fortsatt ikke teknisk mulig å erstatte bly i PZT-baserte dielektriske keramiske materialer for kondensatorer som inngår i integrerte kretsløp eller diskrete halvledere. Bruk av bly i slike materialer unntas derfor fra forbudet gjennom Kommissjonsdirektiv 2012/50/EU. Unntaket er tidsbegrenset og utløper 21. juli 2016.

Direktiv 2011/65/EU - omtalt som RoHS 2 - ble vedtatt 8. juni 2011. Direktiv 2011/65/EU har virkning fra 3. januar 2013 og direktiv 2002/95/EF (RoHS) oppheves fra samme dato.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - direktiv 2002/95/EF - er hjemlet i traktatens artikkel 95. Rettslige konsekvenser: Direktiv 2002/95/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Gjennomføring av direktiv 2011/65/EU - og endringsdirektiver som 2012/50/EU - vil skje ved endringer i produktforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av direktiv 2012/50/EU anses ikke å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser.

Gruppe 2: Direktiv 2012/50/EU er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Direktiv 2011/65/EU (RoHS 2) er tidligere behandlet i spesialutvalget (februar 2012) og funnet EØS-relevant og akseptabel. Direktiv 2011/65/EU er foreløpig ikke innlemmet i EØS-avtalen. Direktiv

2011/65/EU har virkning fra 3. januar 2013, og direktiv 2002/95/EF oppheves med virkning fra samme dato. Det er derfor viktig at Norge har tilsvarende oppdatert og forbedret regelverk på plass som resten av Europa, både i forhold til beskyttelse av helse og miljø, tilsvarende rammebetingelser for berørt norsk industri og for norske myndigheter i forhold til håndhevelse av det aktuelle regelverket. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet. Arbeidet med forslag til gjennomføringsforskrift for RoHS 2 er i gang.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011L0065 Europaparlaments og rådsdirektiv 2011/65/EU av 8. juni 2011 om begrensning av bruk av visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk utstyr (omarbeiding) (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2002/95/EF innførte forbud mot bly, kvikksølv, kadmium, seksverdig krom, polybromerte bifenyler (PBB) og polybromerte difenyletere (PBDE) i elektriske og elektroniske produkter (EE-produkter). Direktivet trådte i kraft 1. juli 2006. Direktiv 2002/95/EF omtales som RoHS-direktivet - Restrictions on Hazardous Substances. Bakgrunnen for dette regelverket er å beskytte menneskers helse, fremme miljøvennlig gjenvinning og behandling av elektriske og elektroniske produkter og videre beskytte miljøet mot farlige stoffer.

Direktiv 2011/65/EU - omtalt som RoHS 2 - ble vedtatt 8. juni 2011. Direktiv 2011/65/EU har virkning fra 3. januar 2013 og direktiv 2002/95/EF oppheves med virkning fra samme dato. Gjennom direktiv 2011/65/EU utvides listen over produkter som omfattes av regelverket; nye grupper og produkter som vil bli omfattet er medisinsk utstyr, overvåknings- og reguleringsinstrumenter. Videre er det en gruppe som betegnes som "andre produkter" som inkluderer en rekke produkter som for eksempel elektriske og elektroniske leker, kort med lyd og lys, skjøteledninger, elektriske tannbørster.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - direktiv 2002/95/EF - er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser:

Direktiv 2002/95/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteébeslutning nr. 147/2003 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Gjennomføring av direktiv 2011/65/EU vil skje ved endringer i produktforskriften.

Direktiv 2011/65/EU har virkning fra 3. januar 2013, og direktiv 2002/95/EF oppheves med virkning fra samme dato. Det er derfor viktig at Norge har tilsvarende oppdatert og forbedret regelverk på plass som resten av Europa, både i forhold til beskyttelse av helse og miljø, tilsvarende rammebetingelser for berørt norsk industri og for norske myndigheter i forhold til håndhevelse av det aktuelle regelverket. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet - <http://www.klif.no/>.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Det ble foretatt en konsekvensvurdering av hoved-direktivet 2002/95/EF ved gjennomføring av denne rettsakten i norsk rett. Kostnadene ved innføring ble vurdert til å være små, videre måtte aktuelle produsenter uansett oppfylle kravene for å kunne eksportere til EØS-området. Gjennomføring av direktiv 2011/65/EU anses ikke å ha vesentlige kostnader siden det er en videreutvikling av

eksisterende regelverk. Utvidelse av regelverket er blant annet beregnet til å gi 1400 tonn bly og 10 tonn flamme-hemmere mindre i den europeiske avfallsstrømmen.

Klima- og forurensningsdirektoratet utarbeider også en konsekvensvurdering av direktiv 2011/65/EU som vil publiseres sammen med forslag til endringsforskrift når dette legges ut på høring.

Gruppe 2:

Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyrings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0836 Kommisjonsforordning (EU) nr. 836/2012 av 18. september 2012 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) vedrørende bly (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 836/2012 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH. Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter. Gjennom Kommisjonsforordning (EU) nr. 836/2012 innføres forbud mot bly og blyforbindelser i smykker.

Forordningen gjelder for smykker, bijouteri og hårpynt, inkludert armbånd, halskjeder, ringer, piercing smykker, armbåndsur (tilgjengelige komponenter), håndledds artikler, brosjer og mansjettknapper. Forbudet gjelder innhold på 0,05 vektprosent bly eller mer. Forbudet gjelder for hvert enkeltledd som smykker består av.

For følgende materialer er det fortsatt noen unntak fra forbudet; edelstener, halvedelstener, krystallglass og visse emaljer.

Forbudet omfatter smykker som bringes i omsetning for første gang den 9. oktober 2013 eller senere. Forbudet gjelder ikke for smykker som ble produsert før 10. desember 1961. Bakgrunnen for dette forbudet er at det har forekommet flere tilfeller hvor barn har blitt forgiftet etter at de har sugd på eller svelget smykker som inneholder bly.

Kommisjonen skal innen 9. oktober 2017 revurdere bestemmelsene for bly blyforbindelser i smykker i lys av ny vitenskapelig dokumentasjon, herunder tilgjengelige alternativer og migrasjon av bly fra de produkttypene som forordningen omfatter.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH - er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 836/2012 vil skje ved endring i REACH-forskriftens vedlegg XVII.

Administrative/økonomiske konsekvenser:

Gjennomføring av forordning (EU) nr. 836/2012 er vurdert til ikke å ha vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Gruppe 2: Forordning (EU) nr. 836/2012 er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0835 Kommisjonsforordning (EU) nr. 835/2012 om endring av vedlegg XVII (kadmium) i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning samt begrensninger av kjemikalier (REACH) (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 835/2012 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH. Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter. Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 494/2011 ble det innført utvidede/ strengere bestemmelser knyttet til restriksjoner av kadmium. Etter vedtakelse av forordning (EU) nr. 494/2011 ble Kommisjonen informert om at kadmumpigmenter benyttes i visse typer plastmaterialer hvor det foreløpig ikke synes å være egnede alternativer, og som for første gang ble omfattet av restriksjoner gjennom forordning (EU) nr. 494/2011.

Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 835/2012 ber Kommisjonen det europeiske kjemikaliebyrået ECHA i henhold til artikkel 69 (som omhandler prosedyrer for utarbeidelse av forslag knyttet til restriksjoner) i REACH-forordningen om å utarbeide dossier (dokument) for de omtalte kadmumpigmentene og de tilsvarende spesifikke bruksområdene.

Så lenge restriksjonsprosedyren ikke er avsluttet bør begrensningen av anvendelse av kadmium kun gjelde for de typer plastmaterialer som var omfattet av punkt 23 i vedlegg XVII før vedtak av forordning (EU) nr. 494/2011.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH - er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 835/2012 vil skje ved endring i REACH-forskriftens vedlegg XVII

Administrative/økonomiske konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til å ikke ha vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet,

Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0483 Kommisjonsbeslutning 2012/483/EU av 20. august 2012 om fastsettelse av ny tidsfrist for innsendelse av dokumentasjon for visse stoffer som skal undersøkes i forbindelse med det 14-årige arbeidsprogrammet i henhold til artikkel 16(2) i direktiv 98/8/EF biociddirektivet (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF (biociddirektivet) innførte bestemmelser om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Ved Kommisjonsforordning (EF) nr. 1451/2007 om andre fase av det 10-årige arbeidsprogrammet ble det opprettet en liste over aktive stoffer som skal vurderes for eventuell inkludering på vedlegg I, IA eller IB til biociddirektivet.

For et antall aktive stoffer/produkttyper som omfattes av den omtalte listen har enten alle deltakerne trukket seg fra vurderingsprogrammet, eller den utpekte rapportøren (medlemsstat) har ikke mottatt fullstendig dokumentasjon innen den gitte tidsfristen. Kommisjonen har informert medlemsstatene dette. Denne informasjonen ble også publisert elektronisk 17. januar 2011.

Innen tre måneder etter den elektroniske offentliggjøringen har flere virksomheter tilkjennegitt interesse for å overta som deltakere for noen av de aktuelle stoffene og produkttypene. Det er derfor nødvendig å gi en ny tidsfrist for innsendelse av dokumentasjon for disse stoffene og produkttypene. Ny tidsfrist for innsendelse av dokumentasjon er satt til 30. september 2013.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten (direktiv 98/8/EF) er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser:

Direktiv 98/8/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 og gjennomført i norsk rett ved forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften).

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten vil skje ved endring i biocidforskriftens vedlegg 6A. Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å ha vesentlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser. De aktuelle som berøres av den nye tidsfristen er forøvrig allerede informert i og med de har meldt inn interesse for å overta som deltakere.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendringer som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0022 Kommisjonsdirektiv 2012/22/EU av 22. august 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av DDA-karbonat som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF biociddirektivet innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet. Ved direktiv 2012/22/EU inkluderes DDA-karbonat som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet og kan benyttes i produkttype 8. Produkttype 8 er treimpregneringsmidler. Dette omfatter produkter som brukes til å beskytte treverk, fra tømmer sages opp til treverk på sagbruk og videre bruk av treverket ved å bekjempe organismer som ødelegger eller skader treverket.

Medlemsstatene er pålagt å sikre at godkjenninger av produkter som inneholder stoffet DDA-karbonat gis med følgende strenge, spesifikke betingelser:

- For produkter som er godkjent til industriell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Videre skal produktene kun benyttes med egnet verneutstyr hvis det ikke i produksøknaden dokumenteres tilstrekkelige risikoreduserende tiltak uten bruk av verneutstyr.
- Det skal iverksettes tiltak for å beskytte jord og vannområder. For godkjente produkter skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at industriell bruk skal foregå innenfor et avgrenset område eller på et ugjennomtrengelig underlag med inndemming. Nylig behandlet tre skal tildekkes ved lagring og lagres på et ugjennomtrengelig underlag for å hindre avrenning til jord og vann. Eventuell avrenning fra bruk av produkter skal samles til gjenbruk eller destrueres.
- Produkter skal ikke godkjennes til behandling av trevirke som kan komme i kontakt med ferskvann eller benyttes i konstruksjoner utendørs nær eller over vann, eller trevirke som er behandlet ved neddypping i DDA-karbonat og er vedvarende utsatt for vær eller hyppig fuktighet med mindre det leveres data som viser at produktet oppfyller biociddirektivets vilkår for å gi godkjenning med risikoreduserende tiltak.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten; Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser:

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komitebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/22/EU inkluderes DDA-karbonat som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/22/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF). Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produksøknader. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir samtidig et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i produkter omfattet av produkttype 8, dvs. trebeskyttelsesmidler.

Gruppe 2: Direktiv 2012/22/EU omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og

kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0020 Kommisjonsdirektiv 2012/20/EU av 6. juli 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av flufenoxuron som et aktivt stoff for produkttype 8 i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF biociddirektivet innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet. Ved direktiv 2012/20/EU inkluderes flufenoxuron som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet og kan benyttes i produkttype 8. Produkttype 8 er treimpregneringsmidler. Dette omfatter produkter som brukes til å beskytte treverk, fra tømmer sages opp til treverk på sagbruk og videre bruk av treverket ved å bekjempe organismer som ødelegger eller skader treverk. Flufenoxuron er persistent, potensielt bioakkumulerende og toksisk så vel som svært persistent og svært potensielt bioakkumulerende ifølge vedlegg III til REACH-regelverket. På grunn av disse egenskapene ved flufenoxuron oppføres stoffet i vedlegg I til biociddirektivet kun for 3 år. Før eventuell forlengelse av oppføringen skal en komparativ risikovurdering gjennomføres. Flufenoxuron skal ikke benyttes i treimpregneringsprodukter brukt på trematerialer for bruk i bygninger som skal huse dyr eller treverk som kan komme i kontakt med mat eller fôr.

Medlemsstatene er pålagt å sikre at godkjenninger av produkter som inneholder stoffet flufenoxuron gis med følgende strenge, spesifikke betingelser:

- produkter kan kun benyttes til behandling av tre til bruk innendørs
- For produkter som er godkjent til industriell eller profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Det skal benyttes egnet verneutstyr hvis det ikke i søknaden dokumenteres tilstrekkelige risikoreduserende tiltak uten bruk av verneutstyr.
- Det skal iverksettes tiltak for å beskytte jord og vannområder. For godkjente produkter skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at nylig behandlet tre skal tildekkes ved lagring og lagres på et ugjennomtrengelig underlag for å hindre avrenning til jord og vann. Eventuell avrenning fra bruk av produkter skal samles til gjenbruk eller destrueres.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten;

Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser;

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/20/EU inkluderes flufenoxuron som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/20/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser;

Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF). Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produktsøknader. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir samtidig et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i produkter omfattet av produkttype 8, dvs. trebeskyttelsesmidler.

Gruppe 2;

Direktiv 2012/20/EU omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0257 Kommisjonsbeslutning 2012/257/EU av 11. mai 2012 om ikke å inkludere naled til produkttype 18 i vedleggene I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte bestemmelser om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 ble det etablert en liste over stoffer som skal vurderes i forhold til oppføring på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF. Det aktive stoffet naled var omfattet av listen i forordning (EF) nr. 1451/2007. Naled har vært vurdert i forhold til bruk i produkttype 18 som omfatter insektmidler, acarider og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Medlemsstatene og Kommisjonen har vurdert rapporten som ble utarbeidet for naled. Vurderingen viste at bruk av naled i biocidprodukter (dvs produkttype 18) ville medføre uakseptabel risiko i forhold til beskyttelse av menneskers helse og i forhold til miljøet. Videre viste vurderingen at det heller ikke kunne påvises tilstrekkelig effektivitet. Det ble derfor konkludert med at naled ikke skal kunne brukes som aktivt stoff i biocidprodukter som benyttes som insektmidler, acarider og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Forbudet gjelder fra 1. november 2012.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten;

Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komitebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 1451/2007 om vurderingsprogrammet knyttet til biociddirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 2009 ved EØS-komitebeslutning nr. 132/2009 og er gjennomført ved forskrift av 22. april 2009 nr. 470 om endringer i biocidforskriften. Gjennomføring av Kommisjonsbeslutning 2012/257/EU i Norsk rett vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser;

Rettsakten anses ikke å ha økonomiske eller administrative betydninger ut over arbeid med gjennomføring av endringer i det eksisterende regelverket.

Gruppe 2; Kommisjonsbeslutning 2012/257/EU er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0254 Kommisjonsbeslutning 2012/254/EU av 10. mai 2012 om at dichlorvos til produkttype 18 ikke føres opp i vedleggene I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte bestemmelser om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 ble det etablert det en liste over stoffer som skal vurderes i forhold til oppføring på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

Det aktive stoffet dichlorvos var omfattet av listen i forordning (EF) nr. 1451/2007. Dichlorvos har vært vurdert i forhold til bruk i produkttype 18 som omfatter insektmidler, acaracider og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Medlemsstatene og Kommisjonen har vurdert rapporten som ble utarbeidet for dichlorvos. Vurderingen viste at bruk av dichlorvos i biocidprodukter (dvs produkttype 18) ville medføre uakseptabel risiko i forhold til beskyttelse av menneskers helse og i forhold til miljøet. Det ble derfor konkludert med at dichlorvos ikke skal kunne brukes som aktivt stoff i biocidprodukter som benyttes som insektmidler, acaracider og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Forbudet gjelder fra 1. november 2012.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten;

Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser;

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komitebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Forordning (EF) nr. 1451/2007 om vurderingsprogrammet knyttet til biociddirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 2009 ved EØS-komitebeslutning nr.132/2009 og er gjennomført ved forskrift av 22. april 2009 nr. 470 om endringer i biocidforskriften. Gjennomføring av Kommisjonsbeslutning 2012/254/EU i norsk rett vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser;

Rettsakten anses ikke å ha økonomiske eller administrative betydninger ut over arbeid med gjennomføring av endringer i det eksisterende regelverket.

Gruppe 2; Kommisjonsbeslutning 2012/254/EU er vurdert til å omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0016 Kommisjonsdirektiv 2012/16/EU av 10. mai 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av saltsyre som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet.

Ved direktiv 2012/16/EU inkluderes saltsyre som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet og kan benyttes i produkttype 2. Produkttype 2 er desinfeksjonsmidler til privat bruk og bruk i det offentlige helsevesen og andre biocidprodukter. Dette omfatter produkter til desinfisering av luft, overflater, materialer, utstyr og møbler som ikke kommer direkte berøring med næringsmidler eller fôr på private og offentlige områder og industriområder, herunder sykehus, samt algedrepende midler.

Bruksområdene omfatter blant annet svømmebassenger, akvarier, badevann og annet vann. Videre klimaanlegg, vegger og gulv i helseinstitusjoner og andre institusjoner, kjemiske toaletter, spillvann, sykehusavfall, jord eller annet underlag (på lekeplasser).

Medlemsstatene er pålagt å sikre at godkjenninger skjer med følgende strenge, spesifikke betingelser: Ved behandling av søknader om godkjenning av et produkt etter artikkel 5 og vedlegg VI skal medlemsstatene, der det er relevant for det aktuelle produktet, vurdere bruks- og eksponeringsscenarier og de risikoer for delmiljø og befolkningsgrupper som ikke har vært representativt behandlet på fellesskapsnivå.

Medlemsstatene skal videre sikre at godkjenninger av produkter til ikke-profesjonelt bruk gis under forutsetning av at emballasjen utformes på en måte som gir minst mulig eksponering av brukeren.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten;

Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser;

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004. Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/16/EU inkluderes saltsyre som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/16/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser;

Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF). Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produktsøknader. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir samtidig et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i produkter omfattet av produkttype 2, dvs. desinfeksjonsmidler.

Gruppe 2; Direktiv 2012/16/EU omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet,

Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0015 Kommisjonsdirektiv 2012/15/EU av 8. mai 2012 om endring i direktiv 98/8/EF om inkludering av margosaekstrakt som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet.

Ved direktiv 2012/15/EU inkluderes margosaekstrakt som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet og kan benyttes i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, acaricider og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Disse er definert som produkter som brukes til bekjempelse av leddyr (for eksempel insekter, edderkoppdyr og krepsdyr).

Medlemsstatene er pålagt å sikre at godkjenninger skjer med følgende strenge, spesifikke betingelser:

Ved behandling av søknader om godkjenning av et produkt etter artikkel 5 og vedlegg VI skal medlemsstatene, der det er relevant for det aktuelle produktet, vurdere bruks- og eksponeringsscenarier og de risikoer for delmiljø og befolkningsgrupper som ikke har vært representativt behandlet på fellesskapsnivå.

Medlemsstatene skal videre sikre at godkjenninger gis under forutsetning av at det iverksettes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å beskytte overflatevann, sedimenter og leddyr som ikke er arter som skal bekjempes.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten;

Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser;

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/15/EU inkluderes stoffet margosaekstrakt som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/15/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser;

Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF). Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produktsøknader. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i produkter omfattet av produkttype 18, dvs. insektmidler, acaricider og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Gruppe 2; Direktiv 2012/15/EU omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og

kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0014 Kommisjonsdirektiv 2012/14/EU av 8. mai 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av metylnonylketon som et aktivt stoff i vedlegg I (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet.

Ved direktiv 2012/14/EU inkluderes metylnonylketon som et aktivt stoff i vedlegg I til biociddirektivet og kan benyttes i produkttype 19. Produkttype 19 omfatter repellenter og lokkestoff. Disse er definert som produkter som brukes til å bekjempe skadelige organismer (virvelløse dyr som lopper, virveldyr som fugler) ved å avskrekke eller tiltrekke, herunder midler som direkte eller indirekte brukes til hygiene for mennesker eller veterinærhygiene.

Medlemsstatene er pålagt å sikre at godkjenninger skjer med følgende strenge, spesifikke betingelser:

Risikovurderingen på fellesskapsnivå er basert på innendørs bruk av ikke-profesjonelle brukere. Ved behandling av søknader om godkjenning av et produkt etter artikkel 5 og vedlegg VI skal medlemsstatene, der det er relevant for det aktuelle produktet, vurdere bruks- og eksponeringsscenarier og de risikoer for delmiljø og befolkningsgrupper som ikke har vært representativt behandlet på fellesskapsnivå.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten; Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser;

Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteebeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/14/EU inkluderes stoffet metylnonylketon som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/14/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser;

Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF). Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produktsøknader. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke det aktuelle stoffet i produkter omfattet av produkttype 19, dvs. repellenter og lokkestoffer.

Gruppe 2; Direktiv 2012/14/EU omfattes av gruppe 2, dvs. rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet,

Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0640 Kommisjonsforordning (EU) nr. 640/2012 av 6. juli 2012 om tilpasning til den tekniske utviklingen av forordning (EF) nr. 440/2008 om fastsettelse forsøksmetoder i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

I henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og restriksjoner av kjemikalier (REACH) skal det på fellesskapsnivå fastsettes forsøksmetoder for tester av stoffer og stoffblandinger (metoder for bestemmelse av fysisk-kjemiske egenskaper, humantoksisitet og økotoksisitet) hvor slike tester er påkrevet for å fremskaffe opplysninger om stoffers og stoffblandingers iboende egenskaper. Forordning (EF) nr. 440/2008 fastsatte de forsøksmetoder som skal benyttes i forbindelse med forordning (EF) 1907/2006 REACH. Kommisjonen revurderer etter behov forsøksmetodene i forordning (EF) nr. 440/2008 med henblikk på å erstatte, begrense eller forbedre forsøk med virveldyr.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 640/2012 oppdaterer forordning (EF) nr. 440/2008; det innføres flere nye og oppdaterte forsøksmetoder som nylig er fastsatt av OECD med henblikk på at antall dyr som benyttes til dyreforsøk skal begrenses til et minimum. Dette er også i samsvar med bestemmelser i REACH-regelverket.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH - er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 25/2008. Rettsakten er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Forordning (EF) nr. 440/2008 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning nr. 12/2012 og gjennomført i norsk rett ved forskrift 4. juli 2012 nr. 750 om endring i REACH-forskriften. Gjennomføring av forordning (EU) nr. 640/2012 vil skje ved endring i REACH-forskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha administrative og/eller økonomiske konsekvenser av særlig betydning utover arbeidet med gjennomføringsforskrift. Dette er endringer av mer teknisk karakter, men viktig å gjennomføre slik at Norge har tilsvarende oppdatert regelverk som resten av EU/EØS-området.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlingsfrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0519 Kommisjonsforordning (EU) nr. 519/2012 av 19. juni 2012 om endring i vedlegg I til forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (POPs) omfatter bestemmelser om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling i henhold til krav i den globale Stockholm-konvensjonen om POPs og ECE POPs-protokollen under konvensjonen om langtransporterte grensekryssende luftforurensning.

Forordningen har også bestemmelser om blant annet overvåkning, informasjonsutveksling og teknisk bistand. Målet med Stockholm-konvensjonen er å beskytte menneskers helse og miljøet mot stoffer som ikke brytes ned, og som hoper seg opp i mennesker og miljøet, også langt fra der de produseres og benyttes.

Det er besluttet å tilføye stoffene hexaklorbutadien, polyklorerte naftalener (PNC), kortkjedede klorparaffiner (SCCP) i POPs-protokollen i Langtransportkonvensjonen og endosulfan i Stockholm-konvensjonen. Det nødvendiggjør endringer i vedlegg I, del A (forbud) og B (restriksjoner) til forordning (EF) nr. 850/2004 for å inkludere disse nye stoffene som er anført i POPs-avtalene.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 850/2004 - er hjemlet i traktatens artikkel 175 (1).

Rettslige konsekvenser:

Forordning (EF) nr. 850/2004 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 ved EØS-komitebeslutning nr. 107/2007. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved kapittel 4 i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). En gjennomføring av forordning (EU) nr. 519/2012 vil skje ved endringer i produktforskriften.

Administrative/økonomiske konsekvenser:

En gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha vesentlige administrative/økonomiske konsekvenser ut over arbeidet med gjennomføringsforskrift da stoffene ikke er i bruk i Norge.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0534 Kommisjonsbeslutning 2011/534/EU av 8. september 2011 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF om bly og kadmium (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/95/EF (RoHS) inneholder bestemmelser om forbud av stoffene bly, kvikksølv, kadmium, seksverdig krom, polybromerte bifenyler (PBB) og polybromerte difenyletere (PBDE) i elektriske og elektroniske produkter (EE-produkter). Direktiv 2002/95/EF trådte i kraft 1. juli 2006.

Det gis anledning til å søke om tidsbegrenset unntak dersom det er teknisk behov for å bruke stoffene og det foreløpig ikke foreligger tilfredsstillende alternativer. Vedlegget til direktiv 2002/95/EF inneholder en liste over slike unntak. Ved Kommisjonsbeslutning 2011/534/EU gis det unntak for substitusjon av bly i PZT-baserte dielektriske keramiske materialer til kondensatorer som inngår i integrerte kretsløp eller diskrete halvledere. Unntaket gis siden substitusjon av bly i slike materialer foreløpig ikke er teknisk gjennomførbart.

Videre gis det unntak for substitusjon av kadmium i fotoresistorer til analoge oppkoblere til bruk i profesjonelt lydutstyr. Dette unntakes gis også ut i fra at det foreløpig ikke foreligger alternativer. Unntaket for substitusjon av kadmium utløper 31. desember 2013 siden det stadig forskes på kadmiumfri teknologi, og det forventes at det relativt snart kan foreligge erstatninger.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - direktiv 2002/95/EF - er hjemlet i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser:

Direktiv 2002/95/EF ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 og gjennomført i norsk rett ved forskrift av 1. juni 2004 nr. 922 om begrensninger i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Gjennomføring av Kommisjonsbeslutning 2011/534/EU vil medføre behov for endring i produktforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Rettsakten anses å ikke ha noen særskilte økonomiske og/eller administrative konsekvenser utover arbeidet med, og gjennomføring av forskriftsendring.

Gruppe 2: Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendringer som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R0494 Kommisjonsforordning (EU) nr. 494/2011 av 20. mai 2011, inkludert korrigendum av 24. mai 2011, om endring av vedlegg XVII (kadmium) i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning samt begrensninger av kjemikalier (REACH) (Vedlegg II Kapittel XV MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Gjennom Kommisjonsforordning (EU) nr. 494/2011 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH. Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter. Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 494/2011 innføres strengere regler for kadmium.

Den eksisterende reguleringen av kadmium utvides til å omfatte bruk av stoffet i alle plastmaterialer, smykker (metalldelen) og loddemidler, som maksimalt kan inneholde 0,01 % kadmium. Det er gjort unntak for enkelte produkter som er fremstilt av gjenbrukt PVC, idet disse kan inneholde maks 0,1 % kadmium. Eksempel på slike produkter er vindusrammer og vannrør som ikke brukes til drikkevann. Modellberegninger har vist at det ikke skjer frigivelse av kadmium til miljøet fra rørene.

Dette unntaket skal revurderes om senest seks år. Stoffblandinger og artikler med gjenvunnet PVC skal merkes med et angitt piktogram.

Merknader

Forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH er hjemlet i EF-traktatens artikkel 95. REACH-forordningen er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH). Videre ble det foretatt en omfattende konsekvensvurdering av forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH i tilknytning til arbeidet med innlemmelse av REACH i EØS-avtalen og gjennomføring av rettsakten i norsk rett.

Kadmium er regulert i forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften). Det er positivt både i forhold til beskyttelse av menneskers helse og miljøet at det innføres utvidet/mer omfattende regulering av kadmium på fellesskapsnivå. Regulering på fellesskapsnivå gir dessuten tilsvarende rammebetingelser for både norsk og europeiske industri.

Norge deltar aktivt i arbeidet med gjennomføring, oppfølging og videreutvikling av REACH-regelverket, herunder deltakelse i arbeidsgrupper under Kommisjonen og i komiteene i ECHA (det europeiske kjemikaliebyrået i Helsinki). Videre bidrar Norge med faglige innspill og utarbeidelse av dossiers (dokumentasjon) for utvalgte stoffer i forhold til godkjenningsprosedyren og restriksjonsbestemmelser i REACH-regelverket. Norge ved Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) er ansvarlig myndighet for REACH i Norge.

Gjennomføring av Kommisjonsforordning (EU) nr. 494/2011 vil skje ved endringer i REACH-forskriften. Denne endringen er vurdert til å ikke ha vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVII Miljøvern

32011L0063 Kommisjonsdirektiv 2011/63/EU av 1. juni 2011 om tilpasning til den tekniske utvikling av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF om kvaliteten av bensin og dieselolje (Vedlegg II Kapittel XVII MD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktivet 2011/63/EU presiserer kvalitetskrav og analysemetodene for diesel og bensin og oppdaterer vedleggene i drivstoffkvalitetsdirektivet (2009/30/EC)

Analysemetode:

Kvalitetskravene til drivstoff skal analyseres etter standardiserte metoder fastsatt av European Committee for Standardization (CEN). Bensin har tidligere blitt analysert etter EN 228:2004 og skal nå analyseres etter EN 228:2008. Diesel har tidligere blitt analysert etter EN 590:2004 og skal nå analyseres etter EN 590:2009.

Kvalitetskrav:

Drivstoffkvalitetsdirektivet fastsetter hvor mye høyere damptrykket i bensin kan være når ulike mengder bioetanol er tilsatt (fra E0 til E10). I tabellen i drivstoffkvalitetsdirektivet er økningen i damptrykk angitt med to desimaler. Standard EN ISO 4259:2006 fastsetter at det skal rundes til en desimal. Derfor er tabellen over tillatt økning i damptrykk oppdatert i direktivet 2011/63 til en desimal.

Gjeldende norsk regelverk og politikk på området Kvalitetskrav til drivstoff, inklusive analysemetoder, er fastsatt i produktforskriften § 2-20 og vedlegg IV i samme forskrift.

Merknader

Direktivet forventes ikke å ha administrative og økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32013R0109 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2013 av 29. januar 2013 om endring av forordning (EU) nr. 748/2009 om listen av luftfartøysoperatører som utførte en luftfartsaktivitet iht. Vedlegg I av direktiv 2003/87/EF (Vedlegg XX Kapittel III MD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten lister opp hvilke land som har ansvaret for å administrere de enkelte luftfartøysoperatørene i forbindelse med inkluderingen av luftfart i Direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet). For å redusere de administrative kostnadene, skal luftfartøysoperatørene bare måtte forholde seg til én medlemsstat med hensyn til praktiske forhold, for eksempel ved tildeling og innlevering av klimakvoter. Hvorvidt en operatør er kvotepliktig avhenger av hvilke luftfartsaktiviteter selskapet gjennomfører, jf. Annex I til Direktiv 2003/87/EF. Kvoteplikten avhenger av om operatøren utfører flyvninger som faller innenfor Annex I. Operatører som står på listen kan falle utenfor kvoteplikten, og operatører som ikke står på listen kan være kvotepliktige. Listen skal oppdateres årlig innen 1. februar.

Rettsakten fastslår hvilke operatører som skal administreres av Norge. Til sammen 44 operatører er i henhold til listen oppført under Norge, og skal dermed forholde seg til norske myndigheter når det gjelder blant annet tildeling og utdeling av klimakvoter, utslippsrapportering og innlevering av klimakvoter til oppgjør for kvoteplikten. I tillegg administrerer Norge operatøren CHC Helicopter som ikke står på listen.

Air Manas (Russland), Al Thani Abdulla (Qatar), Donghai Jet Company (Kina) og Sunshine Air SVCS (Australia) er nye operatører på Norges liste for 2013, mens Kenn Borek Air (Canada) og Nordavia (Russland) er tatt av Norges liste.

Merknader

Rettsakten er vedtatt med hjemmel i direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet).

Når det gjelder økonomiske og administrative kostnader, vil administrasjonskostnadene bli høyere for land som har ansvar for mange operatører. Norge har ansvar for få operatører sammenlignet med de fleste andre land.

Eventuelle Kyotokvoter som luftfartøysoperatørene leverer til oppgjør for kvoteplikt skal samles i en felles pott før de fordeles. Enkeltland får med andre ord ikke fordeler av at de tilfeldigvis administrerer mange operatører. Antallet kvoter hvert land får anledning til å selge er også uavhengig av hvor mange operatører landet administrerer. Salgskvotene fordeles i stedet ut fra 2010-utslippene, nærmere bestemt ut fra hvor stor andel av de kvotepliktige operatørenes 2010-utslipp som tilskrives hvert enkelt land.

Rettsakten ble vedtatt av Kommisjonen 29. januar 2013. Rettsakten må raskt innlemmes i EØS-avtalen. Rettsakten krever ikke særskilt nasjonal gjennomføring da klimakvoteforskriften § 1-5 annet ledd bare henviser generelt til "listen over luftfartøysoperatører slik den er innlemmet i EØS-avtalen".

Det er dermed ikke nødvendig å endre forskriften hver gang det vedtas en ny liste i EU.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for miljø der Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Transport på innlands vannvei

32012L0048 Kommisjonsdirektiv 2012/48/EU av 10. desember 2012 som endrer vedleggene til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF som fastsetter tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier (Vedlegg XIII Kapittel IV NHD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer direktiv 2006/87/EC og regulerer tekniske spesifikasjoner for fartøy som trafikkerer indre vannveier.

Det fremgår av direktivets artikkel 4 at kun medlemsstater som har indre vannveier slik dette er definert i direktiv 2006/87/EC artikkel 1 (1) plikter å gjennomføre direktivet. Norge har ikke innlands vannveier slik dette er definert her, og skal følgelig ikke gjennomføre direktivet.

Ved at direktivet ikke skal gjennomføres, er det heller ikke innhentet høringsuttalelser i forbindelse med utarbeidelsen av dette posisjonsnotatet.

Merknader

Direktivet endrer direktiv 2006/87/EC. Rettsakten er EØS-relevant for EØS-stater som har eller vil opprette innlands vannveier. ESA vedtok i 1996 samme prosedyrer som EU-kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier. Norge har ikke indre vannveier og skal således ikke gjennomføre rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0049 Kommisjonsdirektiv 2012/49/EU av 10. desember 2012 som endrer vedlegg II i Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EC om tekniske krav til fartøyer på innlands vannveier (Vedlegg XIII Kapittel IV NHD Gruppe 3)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer direktiv 2006/87/EC og regulerer tekniske spesifikasjoner for fartøy som trafikkerer indre vannveier.

Det fremgår av direktivets artikkel 4 at kun medlemsstater som har indre vannveier slik dette er definert i direktiv 2006/87/EC artikkel 1 (1) plikter å gjennomføre direktivet. Norge har ikke innlands vannveier slik dette er definert her, og skal følgelig ikke gjennomføre direktivet. Ved at direktivet ikke skal gjennomføres har det heller ikke vært foretatt høring før utarbeidelse av posisjonsnotat.

Merknader

Direktivet endrer direktiv 2006/87/EC. Rettsakten er EØS-relevant for EØS-stater som har eller vil opprette innlands vannveier. ESA vedtok i 1996 samme prosedyrer som EU-kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innlands vannveier eller flåte til slik transport under nasjonalt flagg, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innlands vannveier. Norge har ikke indre vannveier og skal således ikke gjennomføre rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32012R0547 Kommisjonsforordning (EU) nr. 547/2012 av 25. juni 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av vannpumper (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Den 26. juni 2012 publiserte EU en økodesignforordning for vannpumper. Forordningen trådte i kraft 16. juli 2012. Forordningen om fastsettelse av økodesignkrav til pumper er fastsatt med hjemmel i det overordnede rammedirektivet, Økodesigndirektivet (2009/125/EC). EU har målsetting om å redusere Europas energibruk med 20 prosent innen 2020. Energikrav til produkter er ett av flere virkemidler som blir benyttet i denne sammenheng.

Bakgrunnen for EUs mål er miljøhensyn, konkurranseevne og forsyningssikkerhet. Økodesigndirektivet er et rammedirektiv som innfører et system for å sette minstekrav til energibruk og energimerking av ulike apparater og produkter. Konkrete krav innføres ved implementering av forordninger for hvert enkelt produkt. Ordningen er i utgangspunktet teknologinøytral, men vil medføre at visse teknologier som ikke når de nye kravene, fases ut. Produkter som allerede er på markedet når en forordning trer i kraft vil ikke falle inn under disse kravene.

I de tilfeller hvor pumpen drives av en elektrisk motor er kravene allerede fastlagt i forordningen (EF) 640/2009. I den nye forordningen settes det bare krav til pumpens hydrauliske ytelse og omfatter følgelig ikke den enheten (eks. motoren) som driver selve pumpen. En rekke pumper er del av/komponent i andre systemer og som sådan vil de normalt ikke tilbys for salg i et marked. Også disse pumpene omfattes av reguleringen.

Samlet var energibruk til pumper i EU energi tilsvarende ca. 109 TWh i 2005. Frem til 2020 forventes dette å øke til 136 TWh. Potensialet for kosteffektiv forbedring av pumpene er i størrelsesorden 20 % til 30%. Frem til år 2020 beregnes det en energibesparelse på 3,3 TWh sammenlignet med om det ikke ble gjennomført økodesignkrav til vannpumper.

Merknader

Forordningen har virkningsdato fra og med 1. januar 2013 i EU. Fra 1. januar 2015 gjelder nye og strengere krav. Forordningen forventes innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk lov i fremtiden. Hvis forordningen gjennomføres i Norge etter virkningsdatoen i EU 1. januar 2013 vil forordningen ta til å gjelde med umiddelbar virkning fra den dagen den er vedtatt i Norge. Det gis med andre ord ingen overgangstid for at norske produsenter skal kunne tilpasse seg de nye kravene.

Forordningen omfatter følgende typer pumper til rent vann:

- End suction own bearing (ESOB)
- End suction closed coupled (ESCC)
- End suction closed coupled inline (ESCCi)
- Vertical multistage (MS-V)
- Submersible multistage (MSS)
- For alle typer pumper er det i forslaget beskrevet nærmere tekniske spesifikasjoner som skal være oppfylt for at produktet er omfattet.
- Følgende vannpumper er unntatt fra kravene i forordningen:
 - Pumper spesielt designet for å pumpe rent vann under 10 grader Celcius og over 120 grader Celcius.
 - Vannpumper for brannslukking

- Displacement water pumps (fortregningspumper)
- Self-priming water pumps (Vannpumper som kan starte og/eller operere når den bare delvis er fylt med vann.

Forslag til økodesignkrav

Alle omfattede produkter:

- Det stilles minstekrav til produktenes energieffektivitet (energieffektivitetsindeks på minst 0,10 i Trinn 1 og 0,40 i Trinn 2)
- Det stilles krav om informasjon på hjemmeside mv.
- Kravene foreslås innført i to trinn, så Trinn 1 har virkning fra 1. januar 2013 og Trinn 2 fra 1. januar 2015.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95

Hovedrettsakten – direktiv 2010/30/EU (energimerkedirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Unions Funksjonsmåte (TEUF- traktaten), artikkel 194 (2).

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på Økodesignområdet

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr. 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr. 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 23. februar nr. 190 om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften) som trådte i kraft 1. mars 2011. Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 547 /2012 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Får rettsakten administrative konsekvenser for Norge?

Gjennomføringen av det stadig økende antall forordninger under økodesigndirektivet og energimerkedirektivet vil på lenger sikt kunne medføre administrative konsekvenser.

Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for offentlige myndigheter?

Gjennomføring av stadig flere forordninger under økodesigndirektivet vil på lenger sikt medføre behov for økte administrative ressurser grunnet nye forpliktelser forbundet med tilsyn informasjon om regelverk (indirekte utgifter).

Forslag til endringsforordning ble den 09. mai 2011 sendt på høring per e-post til tolv høringsparter representert ved bransjeorganisasjoner, direktorat, departement, standardiseringsorganisasjoner og produsenter. NVE mottok ingen høringsinnspill.

Sakkyndige instansers merknader:

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi der Olje- og energidepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0622 Kommisjonsforordning (EU) nr. 622/2012 av 11. juli 2012 om endring av forordning (EF) nr. 641/2009 vedrørende krav om miljøvennlig utforming av eksterne våtløper sirkulasjonspumper (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rammedirektivet 2009/125/EF (økodesigndirektivet), fastsetter rammene for utforming av felles (generiske) krav samt produktspesifikke regler (forordninger) for energibruk, forbruk av ressurser og andre miljøpåvirkninger knyttet til energirelaterte produkter. Formålet er å harmonisere kravene til varer som sirkulerer i det indre marked.

Rammedirektivet er samtidig også et av flere virkemidler for å nå EUs vedtatte mål om innen 2020 å redusere klimagassutslippene med minst 20 %, øke andelen fornybar energi i vår totale energibruk til 20 % og øke energieffektiviteten med 20 % i EU sammenlignet med 1990. Kravene retter seg mot produsenter og importører som introduserer produktene til EØS-markedet for første gang. Produkter som tilfredsstiller kravene skal være CE-merket.

Økodesign endringsforordning 622/2012 endrer artikkel 2 Definisjoner, og bilag I og II i den originale forordningen 641/2009 om økodesignkrav til sirkulasjonspumper. Endringsforordningen skal bidra til å tette et smutthull i den originale forordningen. Smutthullet har bestått i at den originale forordningen kunne oppfattes å ikke omfatte sirkulasjonspumper uten pumpehus, mens intensjonen har vært at også disse skulle omfattes av den originale forordningen.

Merknader

Hovedrettsakten - rammedirektivet 2009/125/EF (økodesigndirektivet) - er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende lovgiving på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) og Forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Rettslige konsekvenser for Norge:

Økodesigndirektiv I (direktiv 2005/32/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 med virkning i 2008. Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF), som avløser økodesigndirektiv I, ble innlemmet i EØS-avtalen i 2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011.

Gjennomføring av Kommisjonens forordning (EU) Nr. 622/2012 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi der Olje- og energidepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0932 Kommisjonsforordning (EU) nr. 932/2012 av 3. oktober 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om krav til miljøvennlig utforming av tørketromler til husholdningsbruk (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en ny forordning under økodesigndirektivet som er innlemmet i EØS-avtalen. Økodesigndirektivet (2009/125/EF) er et av EUs virkemidler for å nå 20-20-20-målene og setter rammer for regelverk om krav til miljøvennlig utforming av produkter. Økodesigndirektivet pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe produkter i omsetning som lever opp til kravene. Forordningene fastsetter minstekrav til produkters energieffektivitet og kan i tillegg sette krav til miljøaspekter og forbruk av ressurser (eks vann). Produsent skal utstyre produktet med CE-merket som indikasjon på at alle relevante krav er oppfylt.

Produktene som omfattes:

- Elektriske tørketromler
- Gassfyrte tørketromler
- Innbygningstørketromler (uansett energikilde)

Det skilles mellom *utluftningstørketromler* (ventilerer og blåser den fuktige luften ut) og *kondenstørketromler* (kondenserer fukten til vann i en balje).

Merknader

Hovedrettsakten – Direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i EU-traktatens artikkel 95.

Økodesigndirektivet er gjennomført i norsk lovgivning som økodesignforskriften, hjemlet i produktkontroll-loven.

Den aktuelle forordningen hører hjemme under økodesigndirektivet og vil når den vedtas innlemmet i EØS-avtalen bli tatt inn norsk regelverk som en forskriftsendring i økodesignforskriften.

Norske myndigheter er forpliktet til å utføre markedstilsyn med produktene som omfattes av økodesigndirektivet. Dette innebærer butikkkontroller, dokumentkontroller og laboratorietesting av stikkprøver blant produktene på markedet.

Avhengig av hvilken finansieringsløsning som velges i framtiden for tilsynet vil de administrative og økonomiske konsekvensene fordele seg mellom den ansvarlige for produktet og norske myndigheter. Generelt øker antallet produkter som omfattes av direktivet fortløpende med hver ny forordning og dette øker behovet for tilsyn fra norske myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi der Olje- og energidepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0874 Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 874/2012 av 12. juli 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/30/EU om energimerking av elektriske lamper og armaturer (Vedlegg II Kapittel IV OED Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en ny forordning under energimerkedirektivet som er innlemmet i EØS-avtalen. Energimerkedirektivet (2010/30/EU) er et av EUs virkemidler for å nå 20-20-20-målene og setter rammer for regelverk om krav til energimerking av produkter. Energimerkedirektivet pålegger produsenter og importører i EU-markedet kun å bringe produkter i omsetning som lever opp til kravene. Forordningene fastsetter krav til, og utformingen av, energimerking for produkter. I tillegg til energieffektivitet kan energimerkeetiketten inneholde opplysninger om produktet, så som kapasitet, støy og evt annet forbruk.

Forslagene omfatter følgende produkttyper:

- Glødelamper
- Lysstoffrør
- Høytrykksdampplamper
- LED-lyskilder
- LED-moduler (sammensetting av LED-lyskilder)
- Ly skilder som drives gjennom eksternt utstyr (forkobling, transformator eller driver)
- Lysarmaturer beregnet til slike ly skilder, herunder armaturer som er integrert i andre produkter, f.eks. bygget inn i skap

Merknader

Hovedrettsakten – Direktiv 2010/30/EU (energimerkedirektivet) – er hjemlet i EU-traktatens artikkel 194 (2).

Energimerkedirektivet er gjennomført i norsk lovgivning som energimerkeforskrift for produkter, hjemlet i merkeloven.

Den aktuelle forordningen hører hjemme under energimerkedirektivet og vil når den vedtas innlemmet i EØS-avtalen bli tatt inn norsk regelverk som en forskriftsendring i energimerkeforskriften for produkter.

Norske myndigheter er forpliktet til å utføre markedstilsyn med produktene som omfattes av energimerkedirektivet. Dette innebærer butikkkontroller, dokumentkontroller og laboratorietesting av stikkprøver blant produktene på markedet. Avhengig av hvilken finansieringsløsning som velges i framtiden for tilsynet vil de administrative og økonomiske konsekvensene fordele seg mellom den ansvarlige for produktet og norske myndigheter. Generelt øker antallet produkter som omfattes av direktivet fortløpende med hver ny forordning og dette øker behovet for tilsyn fra norske myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi der Olje- og energidepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32012R1229 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1229/2012 av 10. desember 2012 som endrer vedlegg IV and XII til europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF om etablering av en ramme for godkjenning av motorkjøretøyer og påhengskjøretøyer til disse samt av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøyer (rammedirektiv) (Vedlegg II Kapittel I SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1229/2012 inneholder endringer av vedlegg IV og XII til rammedirektiv 2007/46/EF ("godkjenningsdirektivet") når det gjelder tekniske krav for typegodkjenning av kjøretøy. Vedleggene har vært endret flere ganger gjennom tilføyelser og endringer i tabellen. Videre har referanser til ECE-regelverk har i liten grad vært tatt inn. EU har derfor funnet det nødvendig å oppdatere disse vedleggene ved denne forordningen.

Vedlegget til forordning 1229/2012 inneholder en oppdatert liste som skal erstatte vedlegg IV del 1 til direktiv 2007/46/EF. Listen tar inn de krav til generell sikkerhet på bil og tilhenger til bil som fremgår av forordning (EF) nr. 661/2009, og som gjelder ved typegodkjenning. Det fremgår at de fleste direktiver i dagens vedlegg IV og XII til direktiv 2007/46/EF skal utgå, og erstattes med ECE-regulativer og kommisjonsforordninger. Det fremgår spesifikt hvilke ECE-regulativer og forordninger som erstatter tidligere direktiv. Videre inneholder vedlegget til forordning 1229/2012 nye bestemmelser for kjøretøyer som EF-typegodkjennes i små serier med hjemmel i art. 22 i direktiv 2007/46/EF.

Virkeområdet for småseriegodkjenning er utvidet til også å gjelder N1 kjøretøy (varebil), mens det tidligere var begrenset til M1-kjøretøy (personbil). De tekniske kravene og prøvemetoder er i noen grad gjort mer lempelige for biler som omfattes av småserie-kravene.

Bakgrunnen for noen lettelser i forhold til dokumentasjon og administrative prosedyrer, er at det er mange små fabrikanter som bygger et begrenset antall biler. Utviklingskostnadene for slike lavvolum produsenter vil være vil høye i forhold til antall biler som produseres. Kravene for småserie anses likevel å være likeverdige med de ordinære krav til sikkerhet og miljø. Antallet kjøretøy som årlig kan registreres, selges eller tas i bruk i henhold til kravene som gjelder for småserie er gjort likt for M1 (personbil) og N1 (varebil). Dette innebærer at det er anledning til å registrere, selge eller ta i bruk inntil 1000 biler av henholdsvis kategori M1 og N1 per EF-småserietypegodkjenning. For nasjonal småserietypegodkjenning er antallet økt fra 75 til 100 for M1 og redusert fra 500 til 250 for N1. Reduksjon fra 500 til 250 kjøretøyer vil være gjeldende fra 1. november 2016.

Merknader

EU-hjemmel:

Forordning (EU) nr. 1229/2012 er en endringsforordning vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende rett: Direktiv 2007/46/EF er implementert i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, vedlegg 1. De tekniske kravene i forskriften viser i hovedsak til vedlegg IV og XII i direktiv 2007/46/EF.

Norsk gjennomføring: Forordning 1229/2012 vil bli implementert i forskrift til bil og tilhenger til bil vedlegg 1. Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Forordningen vil heller ikke innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Forordningen vurderes å tilhøre Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.)

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0630 Kommisjonsforordning (EU) nr. 630/2012 av 12. juli 2012 som endrer forordning (EF) nr. 692/2008 hva angår krav til typegodkjenning av motorvogner som bruker hydrogen eller blandinger av hydrogen og naturgass med hensyn til utslipp, og inkludering i informasjonsdokumentet for EF-typegodkjenning av spesifikk informasjon om kjøretøy utstyrt med elektrisk framdriftsmotor (Vedlegg II Kapittel I SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) 630/2012 endrer kommisjonsforordning (EF) 692/2008 når det gjelder avgassutslippskrav for biler som går på hydrogen og blandinger av hydrogen og naturgass. Hovedhensikten med denne endringen er å klargjøre hvilke avgassrelaterte krav som gjelder ved godkjenning av biler som går på visse typer alternative drivstoff. Dette gjøres for å kunne typegodkjenne slike kjøretøy, samtidig som det sikres at de har lave avgassutslipp.

Forordning (EF) 692/2008 implementerer Rådets og Parlamentets forordning (EF) 715/2007 om avgassutslipp fra lette biler (Euro 5 og 6). Dette regelverket har hittil ikke tatt høyde for biler med forbrenningsmotor som bruker hydrogen eller blandinger av hydrogen og naturgass som drivstoff. Slike biler kan være en miljøvennlig mellomløsning inntil elbiler og brenselcellebiler blir mer vanlig. Forordning (EU) 630/2012 innfører krav til avgassutslipp for slike biler, og sikrer samtidig at bilene kan EF-typegodkjennes etter EUs regelverk for typegodkjenning av kjøretøy.

I tillegg oppdaterer forordning (EU) 630/2012 informasjonsdokumentet som skal fylles ut ved typegodkjenning. Det tas her inn en del nye opplysninger for biler som bruker alternative drivstoff. Videre oppdateres definisjonene i forordning (EF) 692/2008 for hybridelektrisk kjøretøy, elektrisk kjøretøy, kjøretøy som går på blandinger av hydrogen og naturgass og hydrogendrevne brenselcellekjøretøy.

Merknader

EU-hjemmel: Forordning (EU) nr. 630/2012 er en endringsforordning vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkeområde (TEUV) artikkel 290.

Gjeldende rett: Forordningene 715/2007 og 692/2008 er implementert i forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil, vedlegg 1.

Norsk gjennomføring: Forordning 630/2012 vil bli implementert i forskriften om godkjenning av bil og tilhenger til bil, vedlegg 1. Forordningen innebærer ikke administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsaken i norsk regelverk. Den vurderes heller ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning.

Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet,

Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel II Jord- og Skogbrukstraktorer

32012L0024 Kommisjonens direktiv 2012/24/EU av 8. oktober 2012 om endring med henblikk på tilpasning av de tekniske bestemmelser av Rådets direktiv 86/297/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kraftuttak på traktorer og tilhørende skjermer (Vedlegg II Kapittel II SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2012/24/EU er et endringsdirektiv til direktiv 86/297/EØF, og endrer kravene til plassering av kraftuttak foran på traktor.

Direktiv 86/297/EØF omhandler kraftuttak på traktor. Direktivets vedlegg 1 ble endret ved direktiv 2010/62/EU. Reglene om frontmontert kraftuttak (FK) fremgår nå av vedlegg 1, punkt 4.2, der det videre henvises til ISO-standard 8759-1:1998 (herunder standardens nr. 4.2. hva angår *plasseringen* av FK). Traktorkategoriene T4.1/C4.1 og T4.3/C4.3 er unntatt fra plasseringskravet som fremgår av standardens nr. 4.2.

Nye utformingskrav til traktorer har medført at mange av dagens traktorer ikke klarer å møte standardens plasseringskrav vedrørende FK.

For å imøtekomme behovet for en mer fleksibel plassering av FK, slår direktiv 2012/24/EU fast at plasseringskravet som fremkommer av standardens nr. 4.2. ikke lenger skal gjelde bindende for noen traktorkategorier. Dette medfører at tabellen i vedlegg 1, punkt 4.2. blir overflødig, og fjernes.

Merknader.

EU-hjemmel

Direktiv 2012/24/EU er et endringsdirektiv vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende rett

Direktiv 86/297/EØF er tatt inn i forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) vedlegg 1.

Norsk gjennomføring

Direktivet vil bli implementert i kjøretøyforskriften vedlegg 1, som en endring til direktiv 86/297/EØF. Direktivet antas ikke å ha økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Direktivet vil heller ikke innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Direktivet vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.)

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Miljøverndepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Kulturdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet, Forsvarsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32002R0733 Europaparlamentets- og rådsforordning om opprettelse av .eu som toppdomene (Vedlegg XI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Europaparlamentets- og rådsforordning 733/2002/EF om opprettelse av .eu og toppdomene og danner med dette det rettslige grunnlag for opprettelsen av et eget toppdomene i EU.

Forordningen oppstiller prinsippene for etableringen av .eu-toppdomenet og angir rammeverket for den videre forvaltningen av toppdomenet.

Opprettelsen av et .eu-toppdomene ventes å ha positiv innvirkning på handel via Internett innen EU og derigjennom fremme handelen og konkurransen i det indre marked. Opprettelsen av .eu er et ledd i Kommisjonens eEurope-initiativ.

Merknader

Hjemmel for forordningen er Romatraktaten artikkel 156 og 154.

.eu-domenet vil være et parallelt system til .no-domenet, og vil ikke i seg selv kreve endringer i dagens norske system. Regelverket for .no-domenet er nedfelt i forskrift om domenenavn under norske landkodedottpdomener av 1. august 2003 nr. 990 (domeneforskriften), fastsatt med hjemmel i lov om elektronisk kommunikasjon av 4. juli 2003 nr. 83 (ekomloven) §§ 7-1 og 10-1 annet ledd.

Norske bedrifter, organisasjoner, myndigheter og privatpersoner ble tidligere nektet adgang til å registrere sitt navn under .eu. Grunnvilkåret for registrering er nedfelt i forordningens artikkel 2 b), og går ut på at den som søker om en domeneregistrering må være etablert "within the Community". Kommisjonen tolket dette dit hen at søkere etablert innen norsk territorium faller utenfor ordningen.

Etter Kommisjonens syn skulle "within the Community" forstås avgrenset til medlemsstatenes geografiske område. En slik forståelse er ikke i tråd med den vanlige forståelsen av geografisk område for rettsakter som tas inn i EØS-avtalen. Kommisjonen snudde imidlertid i denne saken våren 2012 hvilket medfører at det nå gis adgang til registrering under .eu for norske aktører.

Innlemming av forordningen vil medføre behov for endring av norsk regelverk (forskriftsendring).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kulturdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Post og teletilsynet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32004R0874 Kommisjonsforordning om implementering av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 874/2004/EF om .eu utfyller europaparlaments- og rådsforordning 733/2002/EF av 22. april 2002, som danne det rettslige grunnlaget for etableringen av toppdomenet .eu.

Forordningen angir nærmere regler og prinsipper for implementeringen av toppdomenet .eu. Herunder er prinsipper for registrering av domenenavn, prinsipper for reservasjon av landsnavn, geografiske navn og geopolitiske navn, regler for "sunrise"-periode i den innledende fase av registreringen, regler for tilbaketrekking av domenenavn og prinsipper for en rimelig og effektiv tvisteløsningsordning som alternativ til domstolsbehandling.

Forordningen fastslår det såkalte "first-come-first-served"-prinsippet, som går ut på at den som først søker om et bestemt domenenavn, får navnet tildelt. I den innledende fase av registreringen vil det bli to "sunrise"-perioder, som innebærer at innehavere av immaterielle rettigheter m.m. og offentlige myndigheter kan sikre seg mot at uvedkommende registrerer deres navn først.

Forordningen inneholder en rett for EFTA/EØS-statene, på landets eget språk og alle offisielle EU-språk, å reservere landsnavnet og andre navn på landet som er i alminnelig bruk, jf. artikkel 8.

Merknader

.Eu-domenet vil være et parallelt system til .no-domenet, og vil ikke i seg selv kreve endringer i dagens norske system. Regelverket for .no-domenet er nedfelt i forskrift om domenenavn under norske landkodelandtoppdomener av 1. august 2003 nr. 990 (domeneforskriften), fastsatt med hjemmel i lov om elektronisk kommunikasjon av 4. juli 2003 nr. 83 (ekomloven) §§ 7-1 og 10-1 annet ledd.

Forordningen vil ved innlemmelse kreve endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon og gir norske næringslivsaktører tilgang på å etablere sitt forretningsnavn under toppnivådomenet.eu. Forordningen gir kun rettigheter i form av rett på tilgang til domeneressursen og stifter således ingen plikter for norske aktører. Rettsakten medfører heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kulturdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Post og teletilsynet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32005R1654 Kommisjonsforordning - 1654/2005/EF - endring av forordning 874/2004/EF som setter regler for implementering og forvaltningen av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten henger sammen med forordning 733/2002/EF og 874/2004/EF om tilgang på toppdomenet .eu. Forordningen opplyster alle navn som skal være resevert/unntatt for registrering. Listene ga EU- og EFTA-landene mulighet til å opplyste navn av nasjonal betydning og for Norges del ble 25 variasjoner av ordet "Norge" reservert. Navn opplyst i rettsakten vil ikke kunne registreres av andre enn norske myndigheter. Eksempler på variasjoner er: Noreg, Norway, Norwegen, Noruega, Norvegija, Norveska osv.

Merknader

Forordningen vil ved innlemmelse kreve endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon og gir norske næringslivsaktører tilgang på å etablere sitt forretningsnavn under toppnivådomenet .eu. Forordningen gir kun rettigheter i form av rett på tilgang til domeneressursen og stifter således ingen plikter for norske aktører. Rettsakten medfører heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kulturdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Post og teletilsynet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32007R1255 Kommisjonsforordning - 1255/2007/EF - endring av forordning 874/2004/EF som setter regler for implementering og forvaltning av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten henger sammen med forordning 733/2002/EF, 874/2004/EF og 1654/2005/EF om tilgang på toppdomenet .eu. Forordningen opplyster alle navn som skal være reseverte/unntatt for registrering. Listene ga EU- og EFTA-landene mulighet til å opplyste navn av nasjonal betydning og for Norges del ble 25 variasjoner av ordet "Norge" reservert. Navn opplyst i rettsakten vil ikke kunne registreres av andre enn norske myndigheter. Eksempler på variasjoner er: Noreg, Norway, Norwegen, Noruega, Norvegija, Norveska osv.

Merknader

Forordningen vil ved innlemmelse kreve endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon og gir norske næringslivsaktører tilgang på å etablere sitt forretningsnavn under toppnivådomenet .eu. Forordningen gir kun rettigheter i form av rett på tilgang til domeneressursen og stifter således ingen plikter for norske aktører. Rettsakten medfører heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kulturdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Post og teletilsynet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009R0560 Kommisjonsforordning - 560/2009/EF - endring av forordning 874/2004/EF som setter regler for implementering og forvaltningen av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten henger sammen med forordning 733/2002/EF, 874/2004/EF, 1654/2005/EF og 1255/2007/EF om tilgang på toppdomenet .eu, og inkluderer en rekke nye skriftspråk under .eu som en følge av ICANNs arbeid med internasjonaliserte domenenavn og opplyster siste oppdaterte versjon av reservasjonslisten over hvilke navn som er reservert for registrering. Det norske skriftspråket (bokmål, nynorsk og samisk) var allerede inkludert som standard da vårt eget tegnsatt ikke fraviker det normal ASCII-scriptet (American Standard Code for Information Interchange) som består av vanlige, vestlige bokstaver, nummer og symboler. Det vil derfor være mulig å registrere domenenavn under .eu på både bokmål, nynorsk og samisk skriftspråk.

Merknader

Forordningen vil ved innlemmelse kreve endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon og gir norske næringslivsaktører tilgang på å etablere sitt forretningsnavn under toppnivådomenet .eu. Forordningene gir kun rettigheter i form av rett på tilgang til domeneressursen og stifter således ingen plikter for norske aktører. Rettsakten medfører heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kulturdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Post og teletilsynet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32003D0375 375/2003/EF - Kommisjonsbeslutning om opprettelse og utpeker av EURID som forvalter og administrator av toppdomenet .eu (Vedlegg XI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Forordningen henger sammen med forordningene 733/2002/EF og 874/2004/EF om opprettelse av toppdomenet .eu og nærmere regler om forvaltningen av domeneressursen .eu. Forordning 375/2003/EF oppretter og utpeker EURID (European Registry for Internet Domains) som forvalter og administrator av toppdomenet .eu.

Merknader

Forordningen vil ved innlemmelse kreve endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon og gir norske næringslivsaktører tilgang på å etablere sitt forretningsnavn under toppnivådomenet .eu. Forordningene gir kun rettigheter i form av rett på tilgang til domeneressursen og stifter således ingen plikter for norske aktører. Rettsakten medfører heller ingen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Kulturdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet, Post og teletilsynet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32012R0665 Kommisjonsforordning 665/2012 (EU) av 20. juli 2012 om endringer i tidligere forordning om telematikkapplikasjoner for passasjertransport med jernbane (Vedlegg XIII Kapittel III SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning 665/2012/EU endrer vedlegg III i Kommisjonsforordning 454/2011/EU på grunnlag av at det Europeiske jernbanebyrået har foreslått en ny prosess for å styre endringer i de tekniske dokumentene det refereres til i vedlegg III i forordningen.

Merknader

Kommisjonsforordning 454/2011/EU er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 1. oktober 2012 om gjennomføring av forordning om telematikkapplikasjoner for passasjertransport i det transeuropeiske jernbanesystemet (TAP-forskriften) vedlegg III. Rettsakten har ingen praktiske konsekvenser verken av økonomisk eller administrativ karakter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32011R1332 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1332/2011 krav om anti-kollisjonssystem (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) No 1332/2011 krever at luftfartøy som omfattes av virkeområdet til basisforordning (EF) No 216/2008 har installert et oppdatert anti-kollisjonssystem (ACAS II versjon 7.1). Forordningen gjelder nærmere bestemt kun turbindrevete fly som har en startmasse over 5700 kg eller som har tillatelse til å frakte mer enn 19 passasjerer. Den er hjemlet i basisforordning (EF) No 216/2008, og ble inntatt som en del av utvidelsen av basisforordningens virkeområde og EASAs kompetanse til å omfatte flysikring (ATM).

Kommisjonsforordningen er vedtatt i EU som følge av flere luftromshendelser hvor den innlagte sikkerhetsmarginen har vist seg å ikke være tilfredsstillende. I forordet til kommisjonsforordningen nevnes særlig luftromshendelsene i Yaizu (Japan) i 2001 og i Überlingen (Tyskland) i 2002. Undersøkelser har også vist at det nåværende anti-kollisjonssystemet (ACAS II versjon 7.0) medfører en høyere risiko for luftromshendelser enn akseptabelt.

ACAS II versjon 7.1 er et anti-kollisjonssystem som kontinuerlig sender radiosignal ut i luftrommet. Hvert luftfartøy har installert en transponder som fanger opp radiosignalene og sender ut et varselsignal til piloten dersom et annet luftfartøy er på kollisjonskurs. Anti-kollisjonssystemet har ingen innvirkning på flysikringstjenesten, som verken mottar eller sender radiosignaler, og fungerer som en siste sikkerhetsventil for å unngå luftromshendelser.

I følge kommisjonen er det ønskelig at installeringen av ACAS II versjon 7.1 skjer så raskt som mulig, men kommisjonen innser at det er nødvendig å gi luftfartsindustrien tid til å installere den oppdaterte versjonen. I kommisjonsforordningen skal kravet om ACAS II versjon 7.1 derfor gjelde fra 1. mars 2012 for nybygde luftfartøy og fra 1. desember 2015 for øvrige luftfartøy.

Kommisjonsforordningen inneholder også operative prosedyrer for bruk av ACAS II. Videre er det et krav om at flyoperatører utarbeider egne prosedyrer om anti-kollisjonssystemet og gir tilstrekkelig trening om systemet til flybesetningen.

Merknader:

Kommisjonsforordningen er hjemlet i basisforordning (EF) No 216/2008 8(1), 8(5) og 9 (4). I dag er det et krav om at flyoperatører skal ha installert minimum ACAS II (versjon 7.0) i luftfartøyene sine, jf. EU-OPS, artikkel 1.668. EU-OPS er gjennomført i norsk rett ved forskrift om gjennomføring av forordning (EØF) nr. 3922/91 om harmonisering av tekniske krav og administrative fremgangsmåter i sivil luftfart med tilleggsbestemmelser om arbeidstid for besetningsmedlemmer av 21. februar 2008, nr. 189 § 1 (h). Videre inneholder EU-OPS enkelte regler for bruk av ACAS II (OPS.1.398 og OPS.1.420). Disse samsvarer i hovedsak med de nye reglene i kommisjonsforordningen.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

ACAS II versjon 7.1 kan installeres i dagens luftfartøy med en software – oppdatering. Isolert sett vil software-oppdateringen ikke medføre betydelige kostnader for luftomsbrukerne. Software-oppdateringen vil imidlertid kunne medføre at luftfartøy må tas ut av produksjon for en kortere tidsperiode, som vil kunne være kostbart. Ettersom det ikke er nødvendig å installere den nye versjonen før 1. desember 2015 på fly som allerede er i bruk er det grunn til å tro at oppdateringen kan installeres i forbindelse med årlig vedlikehold eller andre planlagte produksjonsavbrekk. Kommisjonsforordningen krever videre at luftfartsoperatørene utarbeider egne prosedyrer og et treningsprogram for bruk av ACAS II. Dette vil ikke medføre betydelige kostnader for luftomsbrukerne.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og

beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0494 Forordning (EF) nr. 494/2012 av 11. juni 2012 som endrer forordning (EF) nr. 593/2007 av 31. mai 2007 om avgifter og gebyrer pålagt av Det europeiske flysikkerhetsbyrå EASA (Vedlegg XIII Kapittel VI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

European Aviation Safety Agency (EASA) ble opprettet gjennom forordning (EF) nr. 1592/2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet.

Kommisjonsforordning 488/2005 om avgifter og gebyrer pålagt av EASA dannet grunnlaget for at EASA kan kreve avgifter for de sertifikater og godkjenninger innen luftdyktighet som EASA utsteder, samt gebyr for andre oppgaver byrået forestår. Denne gebyrforordningen er senere erstattet av forordning 593/2007.

Forordning nr. 494/2012 er en endringsforordning til forordning 593/2007. Det er gjort visse endringer i definisjonene i art. 2 som antas å ha liten betydning i praksis. Det er gjort referanser til forordning 216/2008 istedenfor 1592/2002.

Det fremgår av art. 4 at byrået kan kreve gebyr iht. bilagets del II, for andre sertifiseringsoppdrag enn de som er nevnt i bilagets del I. Organisasjonsendringer hos søker kan få konsekvenser i form av en reberegning av tilsynsgebyret.

I art. 8 er betalingsvilkårene nærmere presisert. Det åpnes i større grad for etterskuddsbetaling. Det gis mer detaljerte regler for forfall, betaling, betalingsbetingelser og konsekvenser ved unnlatt betaling. Byrået kan ta seg betalt i en faktura etter sertifiseringsoppdragets start. For variable gebyrer kan det bes om et overslag fra EASA på hvor mye sertifiseringsoppdraget vil koste. Det fremgår videre også hva som skjer hvis sertifiseringsoppdraget innstilles/stanses fra byråets side, og vises til et administrativt gebyr som i slike tilfeller skal betales. Innbetalt gebyr skal forøvrig tilbakebetales. Byrået kan nekte sertifiseringsoppdrag, med mindre bankgaranti stilles, dersom byrået har dokumentasjon på mislighold. Det beskrives hva som skjer rent praktisk i det økonomiske oppgjøret mellom EASA og søker.

I art. 14 er det fastsatt at det tas avgift for å behandle en klage etter basisforordningen 216 art. 44. Avgiften skal forhånds betales til byrået innen 60 dager fra den dag klagen ble registrert hos byrået. Et overslag over kostnaden for klagen kan meddeles søker på forespørsel. Avgiftene fastsettes etter bilagets del IV. Etter bilagets del IV går det frem at klagen først skal tas til behandling når avgiften er betalt. Klagegebyret avhenger av om det er en fysisk eller juridisk person. For privatpersoner er det et fast gebyr på EUR 1000, mens for juridiske personer vil avgiften avhenge av selskapets omsetning, fra 2500 til 100 000 Euro.

I bilagets del II er det lagt til typetilfeller som omfattes av EASAs utvidede kompetanse etter 216. Nasjonale myndigheter skal fremdeles som hovedregel foreta sertifisering, med unntak av at EASA selv skal sertifisere eller godkjenne; treningsorganisasjoner for piloter og fly medisinske senter som er lokalisert utenfor EU, flysimulatortreningsapparater som brukes av organisasjoner utenfor EU, flysimulatortreningsapparater lokalisert i EU dersom vedkommende medlemsland ber om det og tredjelandets luftfartøyer, deres personell og operatører. Videre skal EASA sertifisere flygelederskoler i tredjeland, tjenesteytere i tredjeland, og såkalte paneuropeiske tjenesteytere.

Merknader

Gebyrregulativet er hjemlet i Rådsforordning 1592/2002, senere gjennomført i norsk rett ved forskrift av 23. mai 2005 nr. 459 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv. (EASA-forskriften). Det ventes at forordning 216/2008 blir implementert i norsk rett om kort tid. På dette tidspunkt vil hjemmelen for gebyrregulativet være 216/2008.

Implementeringen av forordningen vil skje gjennom en endringsforskrift til forskrift av 23. mai 2005 nr.

459 om gjennomføring av forordning (EF) 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå mv. (EASA-forskriften).

Det er få aktører i Norge som potensielt kommer innunder EASAs gebyrforordning. Endringen i EASAs kompetanse vil medføre noe redusert arbeidsomfang og kostnader for Luftfartstilsynet, ved at en flygelederskole i USA som tidligere har vært godkjent av Luftfartstilsynet i fremtiden vil godkjennes av EASA. Det samme gjelder flysimulatorer i tredjeland. EASA har ansvaret for sertifisering av virksomheter i tredjeland. Det er nasjonale myndigheter som sertifiserer/sanksjonerer regelverket ovenfor nasjonale aktører i respektive EØS-stater, og det er de nasjonale gebyrregulativ som anvendes.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R1206 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1206/2011 av 22. november 2011 om felles krav for identifisering av luftfartøyer for overvåking i det felles europeiske luftrom (Vedlegg XIII Kapittel VI SD Gruppe 2)

Sammendrag av innhold

Regelverket om Det felles europeiske luftrom (Single European Sky) ble gjennomført i norsk rett ved forskrift 26. januar 2007 nr.99. Regelverket består av fire hovedforordninger, Parlaments- og rådsforordning (EF) nr. 549/2004 (Rammeforordningen), 550/2004 (Tjenesteyterforordningen), 551/2004 Luftromsforordningen og 552/2004 (Samvirkningsforordningen).

Formålet med regelverket om det felles europeiske luftrom er å øke kapasiteten i det europeiske systemet for lufttrafikkstyring, redusere kostnader, ivareta sikkerheten samt hensynta miljøet i det europeiske luftrom. Hovedforordningene ble endret ved forordning (EF) nr. 1070/2009, som blant annet lanserer ytelsesbaserte mål innenfor de ulike målområdene.

Samvirkningsforordningen innfører krav til komponenter, systemer og tilhørende prosedyrer med det mål å sikre samvirkeevne i det europeiske nettverk for styring av lufttrafikken (EATMN –European Air Traffic Management Network). Samvirkningsforordningen forutsetter at det skal gis implementeringsbestemmelser / regelverk som utfyller de nærmere krav til en koordinert innføring av nye, omforente konsepter for operasjoner eller teknologi (IR).

Eurocontrol har på mandat fra Kommisjonen utarbeidet forslag til forordning som omhandler felles krav for identifisering for overvåking av luftfartøyer som flyr som allmenn lufttrafikk i samsvar med instrumentflygereglene i det felles europeiske luftrom (requirements on aircraft identification for surveillance for the single European sky – ACID). Dette EØS-notatet omhandler denne rettsakten. ACID-forordningen bygger på krav utledet fra standarder og anbefalinger fra ICAO (Annexer). Forordningen er inndelt i 12 artikler. Det er 7 vedlegg (Annex) til forordningen som spesifiserer kravene mer detaljert.

Dagens systemer for identifikasjon av luftfartøy på radarskjermer i kontrollrom er basert på at flygingene tildeles transponderkoder fra en kodebank som har kun 4096 tilgjengelige koder. Økt trafikk og trafikk tetthet gjør at det er mangel på koder.

ACID-forordningen innfører nye krav som vil medføre en bedring i denne situasjonen: Nedlinking av flygingenes identitet (ACID) til ATM systemene for korrelering mot flygeplansdata og presentasjon for flygeledere ved aktuelle lufttrafikkjenesteenheter vil bidra til øket kapasitet i ATM systemene samt bidra til en sikrere identifikasjon av flygingene. Den vil bidra til at behovet for tilgang på identitets-transponderkoder blir vesentlig redusert og samtidig bidra til at feilidentifikasjon, som kan oppstå ved at flere fly benytter samme kode, forhindres. ACID-forordningen bruker begrepet "conspicuity code", som er den koden som skal benyttes når flyet har utrustning til direkte nedlasting av identitet og utstyret på bakken har den nødvendige kapabilitet. Conspicuity code sammenholder flyidentiteten på fremviserskjermen med det som er anført i reiseplanen og indikerer at nedlinket identitet kan benyttes.

ACID-forordningen gir nærmere krav til systemer som bidrar til yting av overvåkingsinformasjon, deres komponenter og tilhørende prosedyrer for å sikre en entydig og kontinuerlig individuell identifisering av luftfartøyer innen EATMN.

I henhold til artikkel 2 gjelder forordningen for komponenter og tilhørende prosedyrer til følgende områder:

- a) luftbårne overvåkingssystemer,
- b) bakkebaserte overvåkingssystemer
- c) systemer for lufttrafikktenester
- d) bakke-til-bakke og luft-til-bakke -baserte kommunikasjonssystemer brukt for distribusjon for overvåkingsdata

Krav til tjenesteytere

I henhold til artikkel 4 skal ytere av flysikringstjenester sikre at overvåkningskjeden innen 2. januar 2020 har den nødvendige mulighet for å etablere en individuell identifisering av luftfartøyer ved hjelp av nedlinket luftfartøidentifikasjon. For Norges del retter dette kravet seg mot Avinor.

Tjenesteyter skal i etableringen av nedlinket luftfartøidentifikasjon vise samsvar med kravene i Annex II. Der man benytter SSR koder (radar-identitetskoder), dvs. luftrom utenom de som er nevnt i Annex I og utenom de som er meldt til den sentraliserte enheten for prosessering og fordeling av flygeplaner (IFPS), skal det vises samsvar med kravene i Annex III.

Tjenesteyter skal også foreta en verifisering av at systemer er i samsvar med Annex VI og VII, eller eventuelt overlate til en notifisert enhet (notified body) å foreta dette.

Tjenesteyter skal sikre at alt personell har kjennskap til kravene i forordningen og at de har tilstrekkelig kompetanse for å kunne utføre sin jobb. For å sikre dette skal tjenesteyter utvikle og vedlikeholde operative håndbøker som gir de nødvendige instruksjoner og informasjon. Håndbøkene skal være tilgjengelige og oppdaterte. I tillegg skal tjenesteyter også sikre at arbeidsmetoder og operative prosedyrer er i samsvar med forordningens krav.

Ved spesielle militære beredskapsbehov kan tjenesteyter pålegges å benytte unike transponderkoder i stedet for conspicuity kode.

Krav til operatører av luftfartøy

I henhold til artikkel 9 skal operatører sikre at personell som opererer og vedlikeholder overvåkingsutstyr har kjennskap til forordningens krav, at de har den nødvendige kompetanse for å utføre sine funksjoner, samt at instruksjoner om bruk av utstyret er tilgjengelig i cockpit.

Operatører skal forsikre seg om at nedlinket luftfartøidentifikasjon blir ytet hvor dette er operativt påkrevet, at denne er i samsvar med flygeplanen, samt at et luftfartøys identifikasjon ikke blir endret i løpet av flygningen uten at dette er anmodet fra yteren av flysikringstjeneste.

Krav til produsenter av utstyr og systemer

I henhold til artikkel 6 retter forordningen seg også mot produsenter av utstyr til systemer eller deres autoriserte representanter, som nevnt i artikkel 2 nr.1.

Disse skal foreta en vurdering av samsvar mellom utstyr / komponenter og de krav som følger av Annex V. Tilstrekkelig er også en samsvarsvurdering foretatt i henhold til sertifiseringsprosess utført etter forordning (EF) nr 216/2008, så lenge kravene til samvirkningsevne, ytelse og sikkerhet i henhold til forordningen er oppfylte.

Krav til medlemsstater

I henhold til artikkel 4 skal medlemsstatene sikre at de deler av luftrommet man beslutter å bruke nedlinket identifikasjon i, blir meldt inn til den sentraliserte enheten for prosessering og fordeling av flygeplaner (IFPS), jf Annex II. Medlemsstatene skal sikre at denne enheten kommuniserer til alle berørte tjenesteytere hvilke fly som kan benytte conspicuity code.

Medlemsstater med ansvar for de aktuelle luftrom angitt i Annex I får ansvaret for å gjøre de nødvendige tiltak som sikrer at det legges til rette for en nedlinket identifisering av luftfartøyer for minst 50% av alle overflygninger samt minst 50% av det kombinerte antall avganger og landinger i det definerte luftrom, innen 9. februar 2012. Norsk luftrom er ikke nevnt i Annex I.

For Norges del vil ACID-forordningens felleseuropeiske krav til at individuell identifisering av luftfartøyer ved hjelp av nedlinket luftfartøidentifikasjon gjelde fra 2. januar 2020. Medlemsstatene skal sikre at det er foretatt nødvendige vurderinger av sikkerhet, risiko, fareidentifikasjoner og kompensierende tiltak. Statene skal forøvrig påse at alle forordningens krav blir fulgt (artikkel 10). Videre skal medlemsstatene publisere relevant informasjon om overvåkingsutstyr i den nasjonale Aeronautical Information Publication (AIP).

Merknader

Gjennomføring av ACID-forordningen i norsk rett vil skje gjennom endring av forskrift 14. mai 2007 om samvirkningsevnen i Det Europeiske nett for lufttrafikkstyring (samvirkningsforordningen).

Grunnet behovet for felles europeiske krav på området, ser ikke Luftfartstilsynet noe grunnlag for å ha særnasjonale krav ved innføringen av regelverket i norsk rett.

ACID-forordningen i sammenheng med SPI-forordningen (requirements for the performance and the interoperability of surveillance for the single European sky) medfører behov for endring av § 5 om overvåkingsradar i forskrift 27. juni 2011 nr 654 om kommunikasjons-, navigasjons-, og overvåkingstjeneste (BSL G 6-1). Forskriftsendringen vil kunne skje ved at § 5 strykes, samtidig med at forordningens nye krav som omfatter kravene til overvåkingsradar i dagens BSL G 6-1, trer i kraft.

Prosjektgruppen i Luftfartstilsynet som arbeider med gjennomføring av forordningen i norsk rett, vurderer samtidig om/hvilke endringer som må gjøres i annet eksisterende norsk regelverk, blant annet:

- Endringer i forskrift 16. mai 2004 nr. 800 om bruk av modified automatic dependant surveillance (M-ADS) – utstyr i sivile helikopter (BSL D 2-10).
- Endringer i forskrift 3. februar 1998 nr. 113 om medføring og bruk av radionavigasjonsutstyr og SSR-transponder i luftfartøy (BSL D 1-14).

Forordningen vil bli sendt ut på ekstern høring nasjonalt til alle interessenter for høringsuttalelser. ACID-forordningens felleseuropeiske krav til at individuell identifisering av luftfartøyer ved hjelp av nedlinket luftfartøidentifikasjon skal være etablert i definerte luftrom innen 2. januar 2020, stiller krav både til medlemsstater og tjenesteyter. Dette gjelder først og fremst nærmere definert europeisk luftrom utenfor Norge, som nevnt i Annex I. Ut over disse predefinerte luftrom påhviler det alle medlemsstater i henhold til artikkel 4 nr 6 en forpliktelse til å vurdere aktuelle luftrom for innmelding til den sentraliserte enheten for prosessering og fordeling av flygeplaner (IFPS).

Det vil være viktig at tjenesteyter gjennom høringsrunden gir grundige innspill på de økonomiske, praktiske og administrative konsekvenser forordningen medfører. Dette vil gi et godt grunnlag for norske myndigheter for beslutning om, og i så fall i hvilke luftrom det skal kunne benyttes nedlinking av luftfartøidentitet.

For Norges del må man i fremtiden vurdere om det i de høyest trafikkerte områdene over Sør-Norge kan inntreffe en mangel på unike transponderkoder, og at man derfor kan ha et behov for å anvende nedlinket luftfartøysidentifikasjon. ACID skal innføres som krav til luftfartøy i alle EU-landene, men landene kan bestemme i hvilke områder utstyret skal benyttes. Disse områdene skal meldes inn til CFMU.

Luftfartstilsynet vil kunne få oppgaver med å føre tilsyn med at deler eller alle av de ovennevnte myndighetsoppgavene blir utført.

Luftfartstilsynet har prosedyrer som omfatter endringsprosesser inklusive godkjenning og verifikasjoner av prosesser og systemer. LT har i dag kompetanse på overvåkingssystemer, men har behov for å videreutvikle og bygge opp ny kompetanse både innen datalink, ADS-B, ADS-C, Multilateration og andre systemer som vurderes tatt i bruk av tjenesteyter.

Luftfartstilsynet har akseptert eierskap til enkelte deler av informasjon som kunngjøres i AIP Norge. Dette gjelder informasjon av typisk myndighetsrelatert art (f.eks bestemmelser om inn- og utreise av landet), samt liste over norske regelverksavvik fra ICAOs Annexer.

Foreløpige vurderinger av de økonomiske og administrative konsekvenser for Luftfartstilsynet innebærer at nødvendig ivaretagelse av tilsynets myndighetsoppgaver hovedsakelig vil kunne dekkes i form av gebyrer.

I løpet av perioden forordningen er på høring, vil alle aktører i markedet som forordningens krav retter seg mot få anledning til å gi en redegjørelse for de økonomiske og administrative konsekvenser forordningens krav medfører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R0176 Kommisjonsforordning (EU) nr. 176/2011 av 24. februar 2011 om informasjonskrav ved etablering og endring av funksjonelle luftromsblokker (Vedlegg XIII Kapittel VI SD Gruppe 2)

Bakgrunn

Luftromsforordningen (Forordning (EF) nr. 551/2004 av 10. mars 2004 artikkel 5 la til grunn at det øvre luftrom skulle omstruktureres til funksjonelle luftromsblokker (Functional Airspace Blocks - FAB). For å vise tilknytningen FABer har til tjenesteyterperspektivet, flytter forordning (EF) nr. 1070/2009 kravene knyttet til etablering av funksjonelle luftromsblokker over til Tjenesteytingsforordningen (EF) nr. 550/2004. Den reviderte Tjenesteytingsforordningen inneholder endrede krav i forbindelse med etablering av funksjonelle luftromsblokker. Blant annet er FABer ikke lenger begrenset til det øvre luftrom slik tidligere Luftromsforordning la opp til. Videre er 4. desember 2010 innført som en tidsfrist for etablering av FABer.

Formålet med etablering av en FAB er at denne skal være et verktøy for å forbedre ytelsesnivået (performance) på sentrale områder (indikatorer) innen denne delen av luftfartsvirksomheten, for å bedre kunne møte de utfordringer som prognosene for fremtidens økning i lufttrafikken tilsier. Målet er å øke kapasiteten i luftrommet, øke effektiviteten og redusere kostnadene i styringen av den europeiske lufttrafikken. Dette skal skje parallelt med målet om opprettholdelsen av et høyt sikkerhetsnivå i luftfarten samtidig med at de negative konsekvensene luftfarten har for miljøet reduseres. Det er pr i dag ni ulike initiativer i Europa for etablering av FABer. Et av dem er NEFAB - "North European Functional Airspace Block" som omfatter luftrommet over de fem nordiske land samt Estland og Latvia. For at FABene skal fylle de funksjoner som den endrede Tjenesteytingsforordningen legger til grunn, må medlemsstatenes ulike FAB-initiativ oppfylle ni krav som er listet opp i forordningens artikkel 9a nr. 2.

I arbeidet med etablering av FABene skal så medlemsstatene godtgjøre / dokumentere at de ulike FABene oppfyller disse ni kravene. Dette skjer ved at medlemsstatene fremskaffer informasjon som legges frem for Kommisjonen, EASA, andre medlemsstater og øvrige relevante parter. I henhold til Tjenesteytingsforordningens artikkel 9a nr 9 skal Kommisjonen innen 4. desember 2011 vedta bestemmelser (forordning, IR) som nærmere implementerer kravene til slik dokumentasjon. Det er denne forordningen som dette EØS-posisjonsnotatet omhandler.

I tillegg til selve informasjonen som skal fremlegges, omhandler forordningsutkastet også prosedyrene for fremleggelse av slik informasjon. Medlemsstatene skal også informere ICAO om de FABavtaler og endringer til disse som inngås. Dette er bl.a. av hensyn til mulige konsekvenser for dagens gjeldende ICAO FIR (Flight Information Region) grenser.

Sammendrag av innhold

Det fremgår av forordningsutkastets artikkel 3 at forpliktelsen til å fremskaffe den påkrevde informasjon påhviler alle medlemsstatene som inngår i det respektive FAB-samarbeidet. I henhold til artikkel 4 er fristen for å fremlegge informasjonen satt til 24. juni 2012. Innen én uke etter at informasjonen er mottatt skal Kommisjonen gjøre informasjonen tilgjengelig for EASA, andre medlemsstater og interesserte / relevante parter.

Tilbakemeldingene fra disse partene skal gis til Kommisjonen innen to måneder, som så meddeler sine bemerkninger til de berørte medlemsstatene. Medlemsstatene skal ta disse observasjonene med i betraktningen ved vurderingen av om det aktuelle FAB-initiativet oppfyller de ni kravene til en funksjonell luftromsblokk i henhold til Tjenesteytingsforordningen.

Ved et ønske på et eller annet tidspunkt om å endre en allerede etablert FAB, skal medlemsstatene legge frem oppdatering av den informasjon som ble fremlagt i forbindelse med etablering av FABen. Denne informasjonen skal legges frem senest seks måneder før ønsket ikrafttredelse av endringen(e). Også i slike tilfeller skal Kommisjonen gjennomføre en høring som nevnt ovenfor. Medlemsstatene skal ta med i betraktning de eventuelle innspill som kommer i løpet av høringen, før man fatter beslutning om endring av FABen.

Også for FABer som allerede er etablert, skal medlemsstatene fremlegge samme informasjon som øvrige medlemsstater, innen 24. juni 2012. Kravene til innholdet i den informasjon som skal fremlegges følger av vedlegget til forordningen. Vedlegget er delt i to deler:

Del 1 inneholder krav til generell informasjon som skal fremlegges. Dette gjelder blant annet informasjon om kontaktperson for FABen, FABens grenser i tid og rom, utpekte ytere av lufttrafikkjenester, meteorologiske tjenester og deres ansvarsområder. I tillegg skal medlemsstatene informere om eventuelle tjenesteytere som yter lufttrafikkjenester og som statene ikke har sertifisert. Videre skal statene fremlegge informasjon om en del sentrale stiftelsesdokument for FABen. Dette omfatter kopi av statsavtale om etablering av FABen, informasjon om avtale mellom tilsynsmyndighetene (NSA) og informasjon om avtale mellom tjenesteyterne. I tillegg skal det informeres om avtaler mellom sivile og militære myndigheter med hensyn til struktur for styring av FABen.

Del 2 spesifiserer nærmere den informasjon som skal fremlegges i tilknytning til hver av de ni kravene som følger av den endrede Tjenesteytingsforordningens artikkel 9a:

1. Medlemsstatene skal for det første fremlegge informasjon for en FAB Safety Case. Denne skal inneholde felles sikkerhetspolicy eller planer for å etablere denne. Det skal beskrives hvordan man tenker å foreta innsamling, analyse og utveksling av informasjon, samt undersøkelser knyttet til ulykker og hendelser. Statene skal også beskrive prosessen for sikkerhetsstyring og prosedyrene som ligger til grunn for å forhindre en reduksjon av sikkerhetsnivået innen FABen. Det skal også beskrives nærmere ordninger eller avtaler som klargjør ansvar og samarbeidsforhold når det gjelder fastsetting av sikkerhetsmål, sikkerhetstilsyn og sikkerhetstiltak knyttet til utøvelse av flysikringstjeneste i FABen. Videre skal det fremlegges dokumentasjon eller erklæringer som beskriver at risikovurderinger som berører operative endringer har blitt utført i forbindelse med etablering eller endring av en FAB.

2. Når det gjelder kravet til optimal bruk av luftrommet skal medlemsstatene fremlegge informasjon som beskriver ordninger for styring av FABen. Dette inkluderer koordinering, samarbeid og prosedyrer. I tillegg til oppgaver knyttet til krav om nettverksfunksjoner i artikkel 6 i Forordning 551/2004 (Luftromsforordningen) skal statene informere om ordninger som sikrer en integrert luftromsstyring, tiltak for deling av data for styring av luftrommet og ordninger for en effektiv beslutningsprosess i forbindelse med luftromsstyring. I tillegg skal informasjonen ha en beskrivelse av hvordan aktiviteter på tvers av landegrensene (cross-border) er styrt, i de tilfeller hvor nye områder blir etablert som en følge av endring av FABen.

3. Et tredje krav til statene er at de skal dokumentere at de planer som legges for design av rutenettverk er i samsvar med det overordnede europeiske rutenettverket, som det refereres til i artikkel 6 i Forordning 551/2004 (Luftromsforordningen).

4. Det fjerde kravet er at statene skal fremlegge informasjon som viser at det er foretatt en kost-nytte-analyse utført, for eksempel via en såkalt diskontert cash-flow-analyse. Dette er en form for analyseteknikk som blir brukt i kost-nytte-analyser i prosjekter innen lufttrafikkstyring, og tar høyde for endringer i pengeverdien i forhold til de ulike tidspunkt for tjenesteytingen. Kost-nytte-analysen skal inneholde beregninger som viser konsekvenser for sivile og militære brukere ved etablering eller endring av en FAB. Analysen skal vise at etableringen av FABen innebærer et positivt netto finansielt resultat. Den skal også vise at FABen bidrar til en reduksjon i luftfartens påvirkning på miljøet.

5. Et femte krav er at medlemsstatene skal dokumentere at FABen legger opp til et fleksibelt og enkelt regime for overføring av ansvar for yting av lufttrafikkjenester innen FABen. Dette skal omfatte ordninger / avtaler for yting av lufttrafikkjenester over landegrensene, inkludert en beskrivelse av hvordan prosedyrer mellom sivile og militære (og mellom sivile) tjenesteytere skal kunne forbedres. Pr i dag har Norge ingen militære ytere av lufttrafikkjenester. Prosedyrene skal beskrive fremtidige planer som kan forbedre koordineringer i tråd med konseptet for fleksibel bruk av luftrommet.

6. Et sjetten krav er at statene skal fremlegge informasjon som viser planer for å oppnå en harmonisert organisering og klassifisering av luftrommet i FABen. Dette omfatter også endringer i luftromskonfigurasjon som en følge av harmoniseringen av luftrommet i FABen.

7. Statene skal videre informere om eksisterende regionale avtaler etablert i samsvar med ICAO Annex 11, som er relevante i forbindelse med etablering av FABen.

8. Også andre eventuelle regionale avtaler som er inngått mellom ulike stater i FABen, herunder avtaler inngått med tredjeland, skal dokumenteres.

9. Et siste område som statene skal fremlegge informasjon om er de ordninger / avtaler som er inngått for måloppnåelse i samsvar med de felleseuropeiske ytelsesmålene i henhold til artikkel 11 i Forordning 549/2004 (Rammeforordningen). Medlemsstatene kan her referere til den informasjon som er gitt Kommisjonen i henhold til Forordning 691/2010 om ytelsesstyring.

Merknader

Forordningen er hjemlet i Tjenesteytingsforordningens artikkel 9a nr. 9, endret ved forordning (EF) nr. 1070/2009, som igjen er hjemlet i den tidligere EF-traktatens artikkel 80(2). De opprinnelige bestemmelsene angående FAB, i Luftromsforordningen (EF) nr. 551/2004, er tatt inn i EØS-avtalen og i norsk rett ved Forskrift 26. januar 2007, nr. 99, vedtatt av Samferdselsdepartementet.

Kravene til etablering av FABer er endret og noe skjerpet i forordning (EF) nr. 1070/2009. De detaljerte kravene til rapportering, og til prosedyrer i forbindelse med dette, som følger av utkastet til "FAB Information Requirements", innebærer nye krav som ikke finnes i den første lovgivingspakken om Et felles europeisk luftrom. Gjennomføringsforskriften til forordningen må hjemles i en overordnet forskrift som gjennomfører regelverket i Single European Sky pakke II i norsk rett. Single European Sky pakke II er p.t. ikke tatt inn i EØS-avtalen. Utkast til EØS-komitebeslutning er til vurdering i EU.

Innrapporteringen som skal skje i henhold til forordningen, må være koordinert med de øvrige landene som inngår i FAB-samarbeidet. For Norges del medfører dette et behov for samarbeid, både på statlig-, tilsynsmyndighets- og tjenesteyternivå, og vil kunne innebære økonomiske og administrative konsekvenser. Imidlertid er dette en integrert del av arbeidet med å avklare og avtale det konkrete initiativet for samarbeidet i NEFAB, herunder å klarlegge at initiativet oppfyller de omtalte 9 kravene.

Således vil de økonomiske og administrative konsekvenser som følger direkte av forordningen om FAB Information Requirements, være i stor grad sammenfallende med de økonomiske og administrative konsekvenser som allerede følger av kravet til etableringen av funksjonelle luftromsblokker i tjenesteytingsforordningen. Det vises til omtalen av administrative og økonomiske konsekvenser i EØS-notatet om forordning 1070/2009 - revisjonen av tjenesteyterforordningen nr. 550/2010. Beslutningen som innlemmer forordning 176/2011 trer ikke i kraft før forordning 1070/2009 trer i kraft. Det vil bli tatt artikkel 103-forbehold ved innlemmelse av forordning 1070/2009.

For Norge vil arbeidet med innrapportering i denne sammenheng etter vår vurdering medføre mindre økonomiske og administrative konsekvenser. Langt på vei vil det dreie seg om samling, mindre redigering og videresending av informasjon som allerede foreligger i kraft av forberedelser gjort for inngåelse av et formelt FAB-samarbeid reflektert på statlig-, tilsynsmyndighets- og tjenesteyternivå.

Da informasjonskravene er rettet mot medlemsstatene, mens tilsynsmyndighets- og tjenesteyternivå også berøres, vil nødvendigvis de nærmere ordninger for innrapportering innebære også mindre økonomiske og administrative konsekvenser for Luftfartstilsynet og Avinor.

Sakkyndige instansers merknader

Avinor har uttrykt visse bekymringer i forhold til omfanget av dokumentasjon som skal legges frem i henhold til forordningens krav. Avinor viser til at dokumentasjonskravene i noen grad har praktisk betydning for dem som tjenesteyter, men at dette først og fremst gjelder krav til informasjon fra statene. Ut over dette innspillet har Avinor ikke kommentert nærmere eventuelle konsekvenser av forordningen.

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for transport der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.